

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKI UJ KOMLÓ

AZ MDP. KOMLÓI PÁRTVÉGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ, A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM

ÁRA: 30 FILL.

KEDD, 1956. FEBRUÁR 7.

A MAI SZÁM TARTALMÁBÓL:

Legfontosabb teendők a területi pártszervezőteknél. (2. o.) — Ülést tartott a városi tanács. (2. o.) Szerkesztőség postájából. (2. o.) Aranyos öregek. (2. o.) A termelési értekezletekről. (3. o.) Építsünk több lakást... (3. o.) A hatodik ötéves terv a Szovjetunióban. (3. o.) A Magyar-Szovjet Diákhétéről. (4. o.) Sport. (4. o.) Könyvespolc. (4. o.) Anyakönyvi hírek. (4. o.) Hírek (4. o.)

Emberségesebb bánásmódot

A Komlói Szénbányászati Tröszt III-as aknáján és más aknákon, mostanában gyakran szobakerül a bányászok között a kapitalizmus. Egyesek a bányára jelenlegi technikai felszereltsége és a húsz évvel ezelőtti állapotok között vannak párhuzamot. Másoknál az új világ szobakerül tárgyává, hogy a termelés 1944-hez viszonyítva 1956-ig majdnem 700 százalékkal emelkedett. S vannak olyan munkások is, akik abban keresnek különbséget, hogy mennyivel több a kereset, mennyivel jobb és könnyebb az élet most, mint a múltban. Ilyenkor, bármennyire is bíráló szemmel nézik a mi szocializmus építő társadalmunkat, mégis a ma javára bílen a mérleg serpenyője, — mert a kézzelfogható eredményeket senki sem tagadhatja le.

Van azonban olyan eset is, amikor egymásközött arról beszélnek a bányászok, hogy a múltban senki sem vette őket emberszámba. Felettessék, akik szívvel-lélekkel a tőkést szolgálták, durva szidalmakban, sőt nem egyszer tettelegesen bántalmazásokban részesítették őket, ha hibát vétettek. S az önértékben megsértett bányamunkások „hallgass, kutya kommunista!” volt a neve.

Ma ez nem így van. A bányászokat, mint mindenben, így is a legnagyobb megbecsülésben részesítik. Sok üzemvezető, körletvezető, és aknász kér tanácsot a bányászoktól, s szinte széttéphetetlen elvtársi közösséget alkotva, együtt dolgoznak a feladatok megvalósításán. Ilyen együttműködés jellemezte tavaly az I-es üzem munkáját. S az eredmény nem is maradt el. Évi tervüket 28 ezer tonna szénnel teljesítették túl.

Sajnos azonban elvétve egy-két műszaki vezető még mindig megelégedik magáról. Elfelejtik, hogy a tőkés bányabárával együtt, örökre letűnt az a korszak, amikor a bányászokkal — az adott hangulattól függően — durván, trágáru szidalmazva lehessen beszélni. Van olyan aknász, aki — ha a napszinti „raporton” alaposan ráolvassák elkövetett hibáit — lent a bányában, a bányászokon tölti ki bosszúját, s megengedhetetlenül durva hangot használ a munkásokkal szemben.

Nemrég ilyen eset történt például a III-as aknában is. — Horváth József aknászt az üzem főmérnöke felelősségre vonta. Ugyanis az általa írá-

nyított munkahelyeken sok volt az olyan hanyagságából eredő hiba, amely gátolta a tervteljesítést, veszélyeztetve a bányászok életét. Amikor Horváth József leszállt a bányába, magáról megfedkezve ordított a bányászokkal, s az egyik csillést tettelegesen is bántalmazta.

Az ilyen felháborító magatartás nem nézhető el megtorlás nélkül. Ha elnéznék ezt a III-as akna vezetői, akkor nagy hibát vétene a becsületes bányászokkal szemben. Annál is inkább, mert a bántalmazott csillés, Horváth Vilmos becsületes ifjúmunkás. Két év óta dolgozik az üzemben, az ilyen vezetői módszerekből töltötte ki rajta bosszúságát. Az ilyen szélsőségekben, az ilyen vezetői módszerekből azonban egy bányász sem kér. Elég részük volt belőle a kapitalizmusban.

A népi demokrácia kormánya megerősítette az aknászok hatáskörét. Elősegítette különböző intézkedésekkel, hogy helyesen irányítható a gondjaikra bízott területet. S ebben segítik őket a párt, a szakszervezet és a DISZ is. Igaz, vannak olyan bányászok, akik elszórtak a fegyelmességétől, s szembeszállnak a termelés növelő, de egyben a fegyelmet is megkövetelő intézkedésekkel. Ilyen esetben helyes, ha a nevelő szó, a meggyőző érvek segítségével harcolnak ez ellen. De semilyen esetben sem helyes, és nem is vezet eredményre, ha az ilyen megnyilvánulásokat durva szidalmakkal, sőt a Horváth-féle esetben tettelegesen bántalmazással kívánják megszüntetni.

Komlón elég nagy a fluktuáció. Sok olyan ember jött a mi bányánkba, akiknek zöme azelőtt sohasem látott bányát. Minden bányász ismeri azt a bizonytalan szorongó érzést, amely az ilyen új munkást elfogja, amikor életében először a bányára lép. S ha ehhez még a durva szitkozódás is hozzájön, (mert természetes hogy az új bányász követ el hibát), akkor megint, — és előbb vagy utóbb, otthagyja a bányát. Aknászainkon múlik, hogy ez ne így legyen, az ő emberséges bánásmódjukon. Ezt pedig nem lesz nevelő meg-találások, —

Tegnap még terveztek — ma már végrehajtják

Még el sem készült teljes egészében az 1956-ra szóló műszaki intézkedési terv, máris arról adhatunk számot, hogy Kossuth-akna bányászai az ideai műszin-tervbe foglaltak egy részét megvalósították. Igaz, elenyésző rész ez, de mégis eredmény. Eredmény, mert azt tanúsít-

Műhely a föld alatt

Ahogy fokozódott a gépesítés, olyan arányban növekedett a géphibák, géptörések miatt bekövetkezett termelés-kiesések száma is. Például a II/a vágati 10-es teleti fejtésben egy-egy kaparószalag motorjának a meghibásodása, órákig megbénította a termelést. Hetven-nyolcvan embernek sokszor azért kellett várakoznia, hogy a külszínen lévő szerelők leérjenek a szükséges alkatrészzel s megkezdjék a javítást.

Ennek megszüntetése érdekében az ideai műszin-tervben azt tűzték ki céljukat a Kossuth-aknai vezetők, hogy a gép hibák okozta kiesések idejét úgy rövidítik meg, hogy földalatti, úgynevezett főműhelyt létesítsenek. A műhelyt két héttel ezelőtt a terv nyomán már üzembe is helyezték, a VI. szinti I-es akna és a II-es

aknát összekötő vágatban. Szakmások, csőszerek, és a „kavarók” már lent 500 méterrel a föld alatt dolgoznak. Az iparosok munkáját nagyban megkönnyíti az, hogy nem messze a műhelytől, melyet korszerű, kifalazott szerelősarnokkal láttak el, — ott van a nagy raktár is, ahonnan a különböző alkatrészeket beszerezhetik.

Tökéletesebbé válik az iszapolás

Ugyancsak az ideai műszaki intézkedési terv rögzíti, hogy tökéletesebbé kell tenni az iszapolást. Ennek végrehajtása érdekében már megkezdődtek a munkálatok. A múlt héten kapcsolták be például az 52/a számú fúrólyukat a külszínen, s ezen a héten megtörténik a vezeték földalatti bekapcsolása is. Ezzel a fúrólyukkal — amely lehetővé teszi, hogy másodpercenként 16 literrel

kevesebb víz keljen az iszapoláshoz — 450 folyóméterrel lesz rövidebb az iszapvezeték. De ugyanakkor elegendő mennyiségű tömítőanyagot (iszapot) tud biztosítani a II/a vágati és a Fő fejtésben lévő 12-es és 13-as teleti fejtések iszapolásaihoz.

Irnunk kellene még arról, hogy megkezdtek a VII. szinti szintinális vágatban lévő 10-es széntelep biztonságos leművelésének kikísérletezését, arról, hogy egyszerre 24 óráig elegendő bányafamennyiséget tárolnak az V., VI., és VII. szinten, és arról, hogy korszerű biztosítással ácsolják a III/a keresztvágatot. De erről majd a legközelebbi számban számolunk be, bízza abban, hogy addig még több eredményt érnek el a műszaki fejlesztésben a Kossuth-aknai bányászok.

Az „Aranycsille”-mozgalom eredménye

A szénbányászati minisztérium és a DISZ Központi Vezetősége által elindított szállítócsillések országos versenymozgalmának megszervezéséhez mi is nagy lendülettel fogtunk hozzá. Alapszervezetünk először vezetőül üléseken beszélt meg a teendőket, majd az ifjú brigádvezetőkkel. S miután már pontonként kidolgoztuk a versenyben való részvételt, 12 DISZ-brigáddal, — összesen 168 fiatalal neveztünk be az országos versenybe.

A siker érdekében más intézkedést is tettünk. Január 1-én ifjúsági üzemrészt alakítottunk, s az itt dolgozó fiataloknak célul tűztük ki, hogy munkájuk jobb szervezésével, segítse elő a szállító-brigádok munkáját. Ez a gyakorlatban any-

nyit jelent, hogy gyorsabban javítsák és gondosabban tartásuk karban a mozdonyokat, valamint állandóan üzembiztos állapotban tartásuk a távbeszélő és elektromos hálózatot. Az itt dolgozó fiatalok ezt vállalták is, s 11 brigád tett ennek végrehajtása érdekében versenyvállalást.

Az ifjúsági üzemrészt kezdeményezésére a kisvasút építők fiataljai is megmozdultak. Hamarosan megalakították az első DISZ-brigádot, s a legrosszabb helyre kérték magukat, hogy a vasúthálózat gyors rendbekerítésével járulhassanak hozzá a szállítási zavartalanításához. Ugyanezt tették a palahányon dolgozó ifjúmunkások is. — Munkájukat jobban szervezték meg, s így az 6 hibájuk

miatt — mert ilyen nem volt — a földalatti, valamint az altárai szállítóbrigádok egyszer sem szenvedtek üreshiányban.

Erre a egyszerű összefogásra szükség volt, hiszen Kossuth-bánya óriási nehézségekkel küzdött a sorozatos bányatűzek miatt. De azok a munkahelyek, ahol termeltek, egy másodpercig sem voltak megfelelő mennyiségű ürescsille nélkül. Szállító brigádjaikban — a csökkent széntermelés következtében — főleg munkaerő mutatkozott, s ezért minden brigád kivétel nélkül csökkentett létszámmal dolgozott. A Behán-Tóth féle brigád így 39 mászkot takarított meg januárban. A megtakarított mászkákat vágatfenntartásra, vas-

útszabályozásra osztották be, s így szintén öntevékenyen segítettek elő a szállító-körlet jobb munkáját. Bár a III-as akna bányászai gyenge termelési eredményükkel cserbenhagytak bennünket, mégis jó eredményt értünk el. A Réder-Klesch féle brigád 106 szállókra, a Nagy-Herke-féle szállítóbrigád 100 szállókra teljesítette havi tervét.

Az „Aranycsille”-mozgalom bevezetésével tehát értünk el eredményeket a szállítás megjavításában, de korántsem olyan eredmények ezek, mint amilyenekre fiataljaink képesek és szerettek volna elérni. Azonban ez nem keserít el bennünket. Munkánk még jobb megszervezésével igyekszünk februárban a januári eredményeinket teljesíteni.

Stugner András

100 ezer forinttal drágább szénszállítás

Anna-akna széntermelő csapatai közül januárban csak egy dolgozott az előírt minőségi követelményeknek megfelelően. A 4105-ös csapat. Az általa kitermelt szén megengedett meddőtartalma 6 százalékos volt előírva s ezt teljesítette is.

Az üzem többi csapata, kivétel nélkül mind elfogadhatatlan minőségű szén termelt. Például: a 4123-as csapat, a megtört 7 százalékos meddőtartalom helyett 14,7 százalékos meddőtartalmú szén szállított. Így 2094 csille „szén” közül, 154 csillében palá volt. A 4124-es frontbrigád 7 százalékos meddőtartalom helyett 18,1 százalékos meddőtartalommal termelt — és az általa szállított 7064 csille „szén” közül 780 csille volt tele palával. Nézzük meg, mire vezet ez a hanyag munka:

Elsősorban lehetetlené teszi az önköltség csökkentését, mert nagyon megrádjítja a szállítást. Ha a 4124-es csapat példáját nézzük, amely 780 csille palát szállított feleslegesen, rögtön érthető lesz számunkra az egész. Egy csille

kiszállítása a munkahelytől az aknáig, 9 forintba, az aknától a szénszállítóig 6,93 forintba kerül. Ha e két számot összeadjuk és beszorozzuk, a szóbanforgó 780 csillével, akkor megkapjuk, hogy a 4124-es csapat hanyag munkájával 12 425 40 forinttal tette drágábbá Anna-akna szénét. Ugyanakkor nincs figyelembe véve az, hogy a csillék, ilyen helytelen módon való felhasználása másutt, esetleg üreshiányt okozhatott.

Igaz, Anna-aknán jelenleg olyan mérvű kőbeágyazásos széntelepek vannak, amelyek inkább kőbányára hasonlítanak, mint szénbányára, de ez nem mentesítő körülmény. — Nem, azért, mert a szóbanforgó széntelepek normáját is, a kőzetek anyagához mérten alapítják meg. S végső soron azért nem, mert egyetlen gőzkazán szénszükségletét sem elégíthetjük ki palával.

A 4124-es csapat bányászai közül, sokan aktívai az Anna-aknai üzemi bizottságnak. — Kicsi László és Leiler István, például szakszervezeti bizalmi, Rein János pedig ü. b.-tag,

Nem hihető el, hogy ezek az elvtársak elméletben egy olyan célú versenymozgalmot mozgósítsanak, mint amilyent a gyakorlatban megvalósítanak. A versenyre való mozgósítás, a bányászok meggyőzése pedig feladatuk. Feladatuk, mert ezt önként vállalták. De vajon van-e erkölcsi alapjuk arra, hogy odamenjenek és meggyőzzék munkájuk helytelen voltáról — történetesen — Bévárdi András, aki januárban, a 11 százalékos megtört palatartalom helyett 21 százalékos palatartalommal termelte a szénét? Aligha, mert Bévárdi András könnyen visszavághatna:

— Ti akartok nekem beszélni? Előbb a magatok portáján csináljatok rendet! — S ez a visszavágás többé-kevésbé jogos lenne.

Anna-akna szénelcsapatai majdnem 100 ezer forinttal drágították meg a szállítást januárban azzal, hogy nem válogatták ki a szén között lévő palát. Helyes lenne, ha ennek megszüntetése érdekében a pártszervezet is sikrászálna!

Mit tesz az elbizakodottság

A végén csattan az ostor — mondotta egy alkalommal Fényes Bertalan, Anna-aknai vájár, amikor párosversenyútra, Bakos János, százalékos teljesítményben megelőzte őt.

— Nem csattan az semikor. Mindig mi leszünk az első meglesd — felelte erre kissé elbizakodottan Bakos, s büszkén kihúzta magát.

A hórihorgas versenyútra, Fényes István nem szolt erre egy szót sem. Gondolta, beszéljen csak a „Jani”. Amíg beszél, addig ő cselekszik majd.

Igy is lett. Ahányszor Bakossal találkozott, mindig kitérő feleletet adott az öt kicsinylő molesztálásra. De amikor leért a vájvége, annál keményebben rugaszkodott neki a munkának. S január 20-ig az lett az eredménye e megfeszített munkának (s Bakos elvtárs elbizakodottságának), hogy teljesítményben fej-fej mellett haladtak már.

A hó végére végleg eldőlt a verseny kimenetele. Fényes Bertalan 9 százalékkal hagyta maga mögött a 105 százalékos teljesítő Bakos-csapatot.

Ebből a egyszerű versenyből Bakos János elvtárs most egy tanulságot vonhat le: A „Góliát” is győzhet „Dávid” felett, ha az elbizakodottá válik, s nem becsüli fel az ellenfél erejét.

(Harmath)

Testvérnapjaink írják

PÉCSI BANYÁSZ

Uj gépekkel, korszerűsítésel a technika fejlesztéséért.

„Petőfi-aknán már üzembe helyezték az első Salzgitter ragodógépet, amellyel a gyors vágathajtást segítik elő. Az új ragodógép, amely három perc alatt tölt meg egy csillét, különösen a Hosszúhetyű felé haladó főkeresztvágat hajtási munkálatainál nyújt majd nagy segítséget. A ragodóval egyidőben hozzáálltak az aknában, a 40 méteres mozgalom megvalósításához is.”

NÓGRÁDI BANYÁSZ

Tíz nap alatt tizenkét újítást

„A Zagyvapálfalvai Bányagépgyár fizikai és műszaki dolgozói megértették a Központi Vezetőség technika fejlesztéséről szóló határozatát s ennek szellemében láttak munkához. Az új gépek beállítása mellett a fizikai dolgozók újításokkal és ésszerűsítésekkel, a műszakiak pedig az új, fejlettebb technológia bevezetésével, korszerű gyártás előkészítésével gondoskodnak a műszaki színvonal emeléséről. Lelkesedésüket, tenniakarásukat igazolja, hogy január első dekádjában 12 olyan újítást bíráltak el, melyeknek az évi megtakarítási eredménye — előkalkuláció szerint mintegy 75 ezer forintot tesz ki.”

HARC A SZÉNÉRT

Üreg bányász — új technikával.

„Az 1955-ös évben, mikor híre ment, hogy több új felrakógép kerül az üzembe, — az 512-es csapat „öreg” vájárjai első között kértek egy gépet. Főként Lugosi Ferenc elvtárs járt utána sokat. Őt, a Kossuth-díjast, ez a cím kötelezi. Az új technika alkalmazása, terjesztése ma elsősorban az élenjárók, a kommunisták feladata. Valahogy így alakult ki Lugosi elvtárs véleménye:

— Kértük a gépet, kaptunk. Be fogjuk bizonyítani lehet eredményesen a géppel dolgozni. Hadd lássák, hadd kapjanak kedvet a többiek, főként a fiatalok.”

Kövessük az élenjárókat:

Teljesítsük február minden napján a tervet!

Januárban jó munkát végeztünk, mert havi tervünket 101,7 százalékkal teljesítettük. Elmaradni csak a III-as akna bányászai maradtak el. Azóta beköszöntött a zord tél, s még több szénre van szükség. Többre, mert jobban kell fűteni a kazánokat, többre, mert több gőz kell az iskolák és a kórházak fűtőtesteibe. Hisz' hideg van.

Ezt a példát követni kell. Követni, mert így a helyes és így kívánja a bányászbécsület. Az kellene végre, hogy megszüntessük a hó eleji visszafordulásokat, s a hóvégi hajrákat. Sajnos, február elején megint rosszul kezdtünk, s nem az élenjáróktól vettünk példát, hanem az elmaradókról. Csak Szászvák és Máza bányászok teljesítették túl a tervüket. A többiek súlyosan elmaradtak. Kossuth-akna 58,5, III-as

akna 625,4, Anna-akna 522,2, Béta-akna 462,1, Nagymányok pedig 43,3 tonna szénrel tartozik február 5-ig. Trösztünk tartozása 4 nap alatt 1649,2 tonna szénre emelkedett. De biztosak lehetünk abban, hogy a kezdeti sikertelenség nem elkedvetlenedést, hanem lelkesedést hoz maga után és a jövő héten már arról adhatunk hírt, hogy törlesztettük az adósságot; teljesítjük a tervet!

A III-as aknai Máthé István, Schwarcz József és a Szinger Márton brigádok nagy-szerű munkája előbb-utóbb győzelemre viszi a nagyszerű küzdelmet és ők is felzárkóznak a tervet teljesítők közé. Hogy III-as aknának is lesz új munkahelye s bőven feltár szénvagyona, azt a Somogyvári és a Tormási brigádok páros-versenye biztosítja majd,

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

Legfontosabb teendők a területi pártszervezeteknél

Január 25- és 27-én alakultak meg, illetve választották újjá a területi pártszervezetek vezetőségét. Azóta 9, illetve 11 nap telt el, s a munka jóformán meg sem indult. Igaz, az lett volna a feladat, hogy a párt-végrehajtóbizottság, párt- és tömegszervezeti osztálya, az agitációs és propagandaosztály segítsen. Utat mutasson az új vezetőségek munkájához. Résztvegyen az első vezetőségi üléseken és segítsen a reszortelosztásoknál, s utána a munka beindításánál. Az is jó lenne már rögtön, ha külön tanfolyam indulna a titkárok, és az újonnan megválasztott agit. prop. felelősök, szervezők részére. De milyen egyszerű, hogy van olyan új pártvezetőség, ahol nem várnak a felsőbb szerv ilyenfajta igen fontos segítségére, hanem a taggyűlés határozati javaslata, útmutatása alapján hozzá fogtak a terület, az üzem pártszervezetének munkájához, a legfontosabb feladat végrehajtásához. Nem hagyják szunnyadni az oktatási, a népnevelő munkát és már megtartották az első népnevelő értekezleteket, elindították útjukra a népnevelőket és felvilágosító szóval harcolnak a párthatározatok megvalósításáért.

A körzeti pártszervezetek vezetőség újjáválasztó taggyűlésein sok jó javaslat hang-

zott el. Gesztenyében például éppen a taggyűlést közszóntó pártönkivüli asszonyok adták az első javaslatot. Antalé, a gesztenyési MNDSZ küldötte így köszöntötte a taggyűlést:

„...Köszöntjük azokat a régi harcos elvtársakat, akik példamutató helytállással harcoltak. Kérjük, legyenek mindig tanítójuk, példamutatójuk a fiatalabb elvtársaknak, hogy annak a nagy munkának, amit a nagy Szovjetunió vezetete békétábor folytat a békéért, mindannyian részesei lehessünk. Kérjük az új vezetőséget és minden párttagot: legyenek segítségére az MNDSZ-nek, hogy jó munkát végezhessünk a pártönkivüli asszonyok között. Ehhez a nagy felvilágosító és nevelő munkához kívánunk az új vezetőségnek és a tagságnak sok sikert.”

Micsoda egyszerű feladat az, amit a határozati javaslatban, a kökönyösi és a belvárosi pártszervezet régi vezetősége, a taggyűlés elé terjesztett, s a taggyűlés jóváhagyott: a személyes, a házról-házra menő agitációs munkát, az MNDSZ „Anyá- és gyermekvédő bizottságában” való munkát. A Szülői Munkaközösségek patronálását, az ifjúság nevelésének társadalmi tételét. A szocialista tulajdon megvédésére való nevelést. Van tehát feladat bő-

ven. S ezek a feladatok csak akkor válhatnak valóra, lesznek eredményesek, ha a területi pártszervezetek vezetőségei napról-napra foglalkoznak vele, ha erre nevelik a népnevelőket. Ha pártmegbízatás-ként adják ki a munkát és a rendszeresen megtartott népnevelő értekezleteken beszélgetik meg a népnevelőket végzett munkájukról és új feladatokkal bízzák meg őket.

Akkor végeznek igazán jó munkát területi pártszervezeteink, ha megvalósítják azt a javaslatot, melyet Fűredi elvtársnő így terjesztett elő: „Menjünk ki a területre a pártönkivüliek közé, és beszéljünk velük. Higgyék el az elvtársak, a pártönkivülieknek van véleményük a mi munkánkról, a párt határozatairól. Elismerik a párt eddigi egyszerű munkáját, követik is a pártot, de mennyivel jobban követnék akkor, ha állandóan közöttük vagyunk és felvilágosítjuk őket, kikérjük véleményüket, ha megmondjuk, hogy a legutóbb tett javaslataikat hogyan valósítottuk meg.”

Ez hát a területi pártszervezet előtt álló legfontosabb feladatsorozat. Ezen kell most munkálkodni. Ehhez kell segítséget adni, kinn a területen, a gyakorlatban a pártszervezetek tagjainak, elsősorban a népnevelőknek.

„Porzik majd a háztető” ...

Nagy nap lesz február 19-e, a belvárosi óvodások életében. — Gyermekbált rendeznek! Zoli, Pista, Tamás, Laci, Marika és Erzi, sok kis pajtásával együtt, izgatottan készül erre a napra. Az óvónéni pedig, — Góla Józsefné és Steinbrunner Gézané — szeretettel, türelemmel, tanítják a kedves szövegű verskeket őket.

Ahogy belépek az óvodába, a nagycsoportosok termébe, — éppen próbálnak. Az ajtón keresztül kihallatszik Steinbrunner elvtársnő biztató szava: „Na Tamás, hangosan, ügyesen... — Marikám szépen mond... Laci még egyszer. Bátorabban...” — Az éneklő gyermekhangok elismélik mondókájukat és most már egészen közelről láthatom, a körbenálló nevető, piruló vagy éppen komolykodó arccskákat.

A kör közepére egy kisfiú ugrik nyu-

szimódra. Ugy ám! Mert ő fehér nyuszi lesz és akkor így kell. A hangja halk, félénk, s a két óvónéni nem is tessék.

— Na Lacikám, mégegyszer, hangosabban, — hangzik a barátságos, biztató szó és Laci nem árulja el, miért nem akar bátrabban beszélni. De én tudom. Egyszerűen azért, mert a tapsifülek mind olyan bátorítanak. Igaz Lacika? Amíg a piroskötönyes, piros szallagos kislányok és huncutkodó „legények” egymásnak mutogatva, kedvesen vagy kihívóan — ahogy a szerep megkívánja — beszélnek, a hat éves Póra László és Mesztergyei Gábor már alig várja, hogy ő is bemutathassa tudását. Az ő szereplésükre egyenlőre csak annyit, hogy Laci ké-

ményesprő, Gabi pedig pék lesz, és amikor a pék nem eléggé dühösen beszélt, az óvónéni után a ké-

ményesprő is odasugarta türelmetlenül: — „mégesebbent”.

A másik teremben ezalatt vígan játszanak a kisóvodások. Ők már túl vannak a mai próbán. Igazán sajnálom, hogy az ő szereplésükből nem tudok ízelítőt adni kedves olvasóinknak, de talán jobb is így. Hátha megsértődnének, — hogy előre mindent kibeszélek. Milyen öröm lesz majd anyuka és apuka részére, ha meghallja kedvenkét, amint zavar nélkül — talán kicsit selyptve még — bemutatja tudását.

A bál délután háromtól hat óráig tart majd, és mindenki jelmezben lesz. Góla Józsefné hedegül, és ahogy előre mindent kibeszélek, — „porzik majd a háztető, olyan csárdást járunk” — a hangulat kitűnő lesz. A virág-tündér, magyarul, táncosnő, pék, királylány és kéményesprő is, bizonyosan jól ér-

zi majd magát, a szülőikkel együtt.

A nagycsoportosoknál amíg a próba tart, néhány kislány és kisfiú — aki nem szerepel — csendben figyeli társait. Ha valahol hiba van, elégedetlenül rázzák fejüket, de ha minden jól megy, elismeréssel bólogatnak. Közben kint a konyhán már készül a jóízű ebéd, és mivel nemsokára dél lesz, a lelkes szereplők is abahagyják próbájukat. Marika a babához siet, Laci az autót veszi „kezelésbe”, többen pedig az óvónénihez csatlakoznak, aki új játékokat kezd velük... Még csak annyit árulok el, hogy a gyermekbál sorsolásra kerül egy nagy torta és lesz menyasszony meg vőlegény is. De, hogy a tortát ki nyeri meg, és hogy a menyasszony igent mond-e a vőlegénynek, azt csak február 19-e után írom meg.

Kockás Júlia

Ülést tartott a városi tanács

Február 3-án tartotta a városi tanács rendes ülését. A tanácsülésen Simek Árpád elvtárs, a tanács vb. elnöke, beszámolt a tanács vb. 1955. évi munkájáról és a november 25-i tanácsülés határozatainak végrehajtásáról. A tanács tömegkapcsolatáról, illetve az állandóbizottságok és egyes tanácságok munkájáról Galabár Tibor elvtárs, a tanács vb. titkára számolt be, majd harmadik napirendi pontként kihirdette és tárgyalta, a tanács rendeleteket, a lakóházak rendjéről, a köztisztaságról, a város fásított és parkosított területeinek védelméről, a piaci szabályrendeletéről és végül a mecsekjános vb. kirendeltség működésének szabályozását. A 4. napirendi pontként Simek elvtárs jelentette be, a megüresedett tanácsági helyekre, a 11-es, 18-as és 44-es választókerületek pótválasztási napjait, melyet a tanácsülés 1956. március 4-ére tűzött ki.

A tanácsülés, mint mindig, most is harcos volt. A tanács tagjain kívül hozzászólók és javaslatot tettek háziasszonyok is. Elsőnek Zsuba Vilmos tanácság szólt fel és a város vízproblémájáról beszélt. Sonkoly István tanácság, a tanácsági fogadóórát és beszámoló idejének kihirdetését kérte. Fűredi Miklósné tanácság, a kereskedelmi állandóbizottság elnöke bírálta az állandó bizottság tagjait, mert nem jelennek meg az üléseken és nem végeznek aktív munkát. Rein Istvánné háziasszony bírálta Unger János elvtársat, mert mint tanácság ritkán keresi fel választókerületét.

A legrosszabb munkát az Ipari Állandóbizottság végezte. A tanácsülés most azzal bízta meg a végrehajtó bizottságot, hogy a vb. tagjai ossza be egy állandóbizottság patronálására. Különös figyelemre hívta a tanácsülés és vb. figyelmét, az Oktatási Állandóbizottság munkájának megjavítására.

A tanácsülés, a hozzászólások alapján azt a feladatot állította a vb. elé, hogy márciusban indítson tanfolyamot a tanácságok részére, a tanácsági kötelezettségek, jogok és a fontosabb rendeletek megismerése céljából.

A felszólaló tanácságok kemény, de teljesen jogos bírálatlallal illették a megyei tanács egyes szakigazgatási szerveit, mert a legutóbbi tanácsválasztás óta még egy tanácsülésen sem képviselték magukat és nem is nyújtottak ellenőrzési munkájukkal segítséget Komló város tanácsának, tanácságjainak jobb munkájához.

Az elhangzott vita alapján a tanácsülés kihirdette a beterveztett szabályrendeleteket és megszavazta a beterveztett határozati javaslatokat. (A tanács vb. 1955-ben végzett munkájának ismertetésére legközelebbi számunkban visszatérünk.)

Szerkesztőség postájából

Ígéretét valóra váltotta

„Az ígéret szép szó, ha meg tartják, úgy jó” — mondja a közmondás, s a lakóházkezelőség megtartotta. Néhány héttel ezelőtt közöltük a szerkesztőség postájában, hogy a Szalai Imre utca 26—28 és 30-as számú háza mosókonyha fel-

szerelésének biztosítását, a lakóházkezelőség, Török elvtárs vállalta. És ígéretét valóra is váltotta. Ma, a ház lakói már zavartalanul használhatják a három évig nélkülözött mosókonyha felszerelést. (szerk.)

Több türelmet a felnőttektől!

Egy anya — Faul háber Mihályné — mondotta el a panaszát szerkesztőségünkben: „Kilenc és tizenegy éves kislányát, a kökönyösi 101-es Fűszer- és Csemegebolt vezetője ahelyett, hogy kiszolgálta volna „gallériánál fogva” kiemelte az utcára, és ott megpofozta őket. A két gyerek sírva ment ha-

za — cukor nélkül. Az anya érdeklődésére Podlucsek elvtárs közölte, hogy csak „meglegyintette” a lányokat, azért, mert szaladgáltak a boltban. Igenám, de egy vásárlásért, Cseh Oszkár bizonyítja, hogy a két kislány nem csinált semmit, mert alighogy beléptek, az üzletvezető — tévedésből, — (üglátszik nem figyelte jól

meg a szaladgáló gyerekeket) máris „galléron ragadt” őket. Többször találkoztunk nevetlenül viselkedő fiatalokkal. Természetesen helyes, ha az ilyeneket rendre utasítjuk. De nem pofoznunk, és főleg nem „tévedésből.” — A szép szó, még a gyerekekre is nagyobb hatással van. (szerk.)

Jégbehűtött ebéd

Január 30-án — ugyanúgy mint más napokon, — siettem a Sport Étterembe ebédelni, mivel az ebédidőm csak félóra. Már alig vártam a zöldséglevest és a rántott halat, burgonya körettel. A jó meleg levesem már előre örültem — hiszen... olyan hideg van.

Örömem korai volt. A menüt teljesen hideg állapotban táltatták. Sajnos, ez nem az első eset volt, de reméljük, hogy ezekután az utolsó lesz. Kel-

lemetlen dolog, ha — a különben ízletesen elkészített étel hidegsége miatt, étvágytalanul kell elfogyasztanunk.

Horváth Lajosné

Horváth elvtársnő panaszához több érkező csatlakozott. Mi azt hisszük, hogy a Sport Étterem egyszerűen dolgozó kollektívája megoldást talál arra, hogy az ebédet melegen tálalja az előfizetőknek. Hiszen nem is olyan nagy munka... (szerk.)

Egy javaslat

— A 36-os bányászoknyhá sok minden megváltozott. Az ételek kifogástalanok, úgy mennyiségileg, — mint minőségileg. A konyhán mindenhol rend, tisztaság, udvarias kiszolgálás tapasztalható. Csak egy hibát látok: az

ebédet, vagy vacsorát, a legény-szálló lakói közül, többen tányérral együtt felviszik a szobáikba, és ott fogyasztják el. Helyes lenne, ha a konyha dolgozói betétet kérnének az elvitt tányérral, mert így jobban vigyáznának,

nagyobb felelősséget éreznének a fiatalok, a közvégyon megőrzéséért, — javasolja Koltai Ferenc bányász. (Koltai elvtárs ötlete jó. A konyha dolgozóinak érdekes rajta gondolkodniok. Szerk.)

A mozijegy

— No, nyanya, mennyiért dobja azt a jegyet? — kérdezte egy középtermetű, szőke, göndörhajú fiú az öreg nőtől, aki a Szabadság filmszínház pénztára előtt kínálgatta feleslegessé vált mozijegyet. Véletlenül tanúja voltam a jelenetnek és, hogy azért sem a „vagánynak” legyen igaz, — gyorsan megvettem a jegyet, amit a szőke — minek neveztem? — gúnyos mosollyal, tiszteletlen megjegyzéssel hagyott

jóvá és visszatért a sarokban társalgó — hozzája hasonló — barátaihoz.

Ez az eset azt bizonyítja, hogy még nagyon sokat kell foglalkoznunk Komlón az ifjúság nevelésével. Pártunk célkitűzéseit, második ötéves tervünket csak úgy tudjuk megvalósítani, ha a fiatalok közösen, egy szívvel, egy lélekkel segítenek nekünk. Beszélgetés, városunkat és annak lakóit tisztelő fiatalok! Z. Gy.

Nagyanyám emlékének állítom ezt az írást, aki tizennégy gyermeket nevelt fel és azóta, ha élne, a dédunokák köszöntenék. — Állítom ezt az írást emlékként anyámnak, gyermekeim nagyanyjának. Állítom a Komlón élő és a sok kis unokát ölkében ringató, babusgató nagymamáknak. Állítom emlékként azoknak az öszbecsavarodott hajú, fejkendő nagymamáknak, békésen pipázó nagypapáknak, akik ma élvezik az öregség örömét, az unokák mosolygását, vidám, hangos kacagását, apró kezük tapsikoló csattanásait és maguk is oly aranyosak. Öregek, de vidám, fiatalos hévvel teli öregek...

A tröszt éttermében nagy a sürgés-forgás. Asztalokat rendezgetnek meglelt asszonyok. A főasztalra virágok kerülnek, s egy néhány könyv. A serényen rendezgető asszonyok között pirosnyakkendő üttörő lányok, főgőcskát játszanak. Délután négy óra. Sietni kell... — Sietni kell, mert mindjárt itt lesznek a nagymamák és a nagypapák — így biztatgatta Fűredi néni a többieket.

Nagy napra készültek, azaz. A városi MNDSZ készült megrendezni a nagymamák és

nagypapák találkozáját. Ezért volt hát a lázas izgalom...

— Eljönnek?... Hogyan érik majd magukat?... Mit gondolsz, nem kellett volna zenét is szereznit?... Miről is beszéljünk velük?...

Ilyen hangfoslányok szálltak a meleg levegőben. A konyhában pedig már duruzsolt a teának feltett víz. Tányérok, csészék, kiskanalak csörrentek. Jelezve, hogy teadélután lesz. Kellemesen csiklandozta a konyhába belépő orrát, a felbontott kekszes dobozok illata s a finom tearum.

Jöttek... nagy csendesen... csoszogó kopogó... apró léptekkel... de jöttek. Fejükön meleg kendő. Alóla kibugyanva az ősz hajtincs... huncutkásan a homlokba csavarodva. Meghajlott vállukon meleg kendők... hiszen kinn hideg van. Egymást tesséklik az asztalokhoz. Még az unokák is segédkeznek.

A 78 éves Scheffer nagymamát az elnöki asztalhoz ültetik. Kicsit szabadik, de azért odaül. Scheffer nagymamának hat unokája és 3 dédunokája van. No, nem ő a legtöbb unokás, mert Mesterfalvi nagymamának 17, Papp nagymamának 15, Hohn nagymamának pedig 13 unokája van és

Aranyos öregek

a dédunokák száma is meghaladja hármuknál a tizet. De mégis az elnöki asztalhoz ültették, mert a jelenlévők közül ő a legidősebb... és így ilendő.

Az idős nagymamák és nagypapák között ott van a legfiatalabb nagypapa is, Winkler Lőrinc. Még csak 47 éves, de már kilenc unokája van. Alaposan meg is tapsolták, még a legöregebbek is, amikor átvette az MNDSZ könyvjutalmát.

Eleinte nem ment a beszélgetés. Megilletődötten ültek egymás mellett, s a beszélgetés is csak lassan indult meg. Előbb egymás között... hal-kan, majd később belemelegetve, felengedetten, szabadon folyt a vita. Hiszen mindenki ismeri egymást. Egyikük is nagymama, a másikuk is az. S az a néhány nagypapa, aki jelen volt, vígan pipázgatót és eregette a bodor füstöt felsfelé.

Nagy volt az öröm, amikor a pirosnyakkendő üttörők elmondták a köszöntőt és a legidősebb nagymamának átadták a virágot. Scheffer nagymama boldogan ölelte magához Horváth Ágnes és nagy czippenős

csókot nyomott az arcára. Nemcsak azért, mert ő adta a virágot, hanem azért is, mert ő is olyan takaros kis unoka, mint Scheffer nagymama unokái. Aztán Appel Mária, Szegődi Magdolna köszöntötték a nagymamákat, majd Balogh Mária szavalt a József Attila: Mama című versét.

Felszolgálták a teát is, rumosan, mellé kekszet adtak. S ahogy a forró tea-ivás közben a jól eső meleg végigfutott az ereikben, úgy engedett fel a szótlan, csendes hangulat. Émelkedett magassá, vidámmá énekletessé a kedve minden nagymamának. Öröm volt nézni és hallani, hogy válnak fiatalokká játékos kedvűvé az öreg 60—70 éves nagymamák, hogyan csendül fel ajkukon a dal és hogyan perdülnek táncra és ropják a csárdást.

Mituk nagymama hangja törte meg a csendet, s még ma is szépen csengő hangjával énekkórossá változtatta a megjelenteket...

— Arra járok amerre a Nap lejár... —

Amerre a kisangyalom engem vár...

Szállt a nóta, s a sok öreg nagymama szeme mosolygott. Előbb csak dűdölték, zümmögtek Mituk nagymama után, aztán... önfelelten... visszaidézve a fiataliságot, Kertész, Sterl, Scheffer, Hohn, Mesterfalvi, Salamon, Papp, Novák, Dallos, Rózsavölgyi nagymama és a többiek is énekeltek. A szemük ragyogott, arcuk mosolyra derült, s ettől a pillanattól kezdve játékos kedvű „fiatal” lányokká váltak.

— Nem menyecske, nem menyecske Ki nem csalfa... Ki az urát, ki az urát... Énekelte Mituk nagymama és már járták is a csárdást. Előbb ketten, majd körbepofozva öten... tizen... huszan... valamennyien. Zene nélkül... maguk kísérték... mellett vidám táncot jártak.

Ki az urát, ki az urát nem szereti, Sárga répát, sárga répát főzőn neki, Jól meg szóza, paprikázza... Hogy a hideg, hogy a hideg Jól kirázza...

Igy dalolták... még kurjongattak is hozzá fiatalosan. Salamon nagymama a kör közepére perdült, mint egy tüzről pattant fiatal menyecske, s úgy jártá Novák nagymamá-

val... majd Mituk nagymamát is megforgatta...

Kis kút, kerek kút... Kezdte az újabb éneket Papp nagymama és az újját is patogtatta hozzá...

Szállt az ének, járta a kör-tánc... búcsúzni akartam... nem engedtek. Derékon kapta... s zsupsz, be a kör közepére... Lány-választ tartottak s minden jelenlevőt megtáncoltattak...

Bohókás... játékos kedvű aranyos öregek. A mi édes anyáink, nagymamáink, gyermekeink nagymamái és déd nagymamái. Öreg hatvan, hetven éves fejkendő nagymamák, deres fejű, pondtalan pófékelő nagypapák.

Boldog öregek, a múltból sok mesét mondani tudó, csilagszemű nagypapák és nagymamák. Érezzük smogotó kezetek és bársonyos, bennünk is mosolyra derítő hangotok! Telve vagytok bohókás vidámsággal, szeretettel, a kis unokák iránt. Ott ringatjátok öleltökben a sok kis apróságot, s ha meg nem szűnő szeretettel, kedvességgel, melegséggel és féltve neveltek belőlük nagyszerű embereket... olyokat, mint ti magatok... — GÁBOR —

Magyar-Szovjet Diákhét

Február 23 és 27-e között, a Magyar-Szovjet Barátsági Hónap bevezetőjeként, rendezzük meg ebben az esztendőben a Magyar-Szovjet Diákhét ünnepeit. Ez évben is, mint tavaly, szovjet diákküldöttség érkezik hazánkba. Ezen a héten az iskolák barátsági diákdélutánokat, előadásokat, műsoros összejöveteleket tartanak.

Az idei Magyar-Szovjet Diákhét megrendezésében, nemcsak a középiskolások és főiskolások vesznek részt, hanem az általános iskolák felső-

tagozatának tanulói és az MTH iskolák tanulói is. Diákságunk nagy örömmel és igyekezettel készülődik ezekre a kedves ünnepekre, amelyeken tanuilek adják majd nagy barátunk, a szovjet nép, a szovjet diákok, diák-pajtások iránti szeretetéről. Készülődnek a fiatalok erre az ünnepre a Szovjetunióban is. Sok magyar fiú és lány levelez ma már rendszeresen szovjet barátokkal, Komszomol tagokkal. És a szovjet levelezőtársak közül nem egy, arról számol be legutóbbi leve-

lésben, hogy milyen ünnepekkel készülnek a diákhétre. A diákhétre való készülődés egyik legkedvesebb mozzanata az, hogy mind újabb és újabb szovjet fiatalok írnak hazánkba, különböző iskolák címére és keresnek levelezőtársakat a mi fiataljaink közül. Ilyen levelet írt például a 14 éves Zinovjeva Galina, Borovszk város Cialkovszkij középiskolájának VIII. osztályos tanulója, egy VIII. b. osztály, betűrendben 8. helyen következő lány tanulójának. A levél így hangzik:

„Üdvözlét Borovszkból! Üdvözöllek Magyar Népköztársaságbeli drága barátomat. Iskolád címét a „Pionerszkaja Pravda” újságban olvastam. Levelezni szeretnék veled. Engem Galjának hívnak, a Borovszk-i Cialkovszkij

középiskolában tanulok, a VIII. b. osztályban. A mi osztályunk nagyon összetartó. Együtt olvassunk, járunk moziba, korcsolyázni, síelni. Én az ablak mellett az első padban ülök, egy fiúval. Az iskola dombon áll, a városi kert mellett. Van az iskolának saját kert-

je is virággyákkal, parkja, virággya. Városunk 100 kilométerre van Moszkvától, hazánk fővárosától. Drága barátom, írd magadról, az iskoláról, városodról, pajtásaidról. — Küldjél nekem fényképet. Én is elküldöm neked az enyémet a következő levélben”.

Messze, a hideg északon, Arhangelszkben, Szeptelana Moszkova, ugyancsak 14 éves lány, a VIII. osztály, a betűrendben 5. lány vagy fiú tanulóval akar levelezni. Kedves kis magaköltötte versikével kezdi a levelet, majd ezt írja:

„Üdvözlöm messzi ismeretlen barát vagy barátomat. Nem is tudja, még csak nem is gondolja, hogy ki írja önnek ezt a levelet. Nagyon szeretnék önnel barátkozni.” Sok ilyen levél érkezik a megyei DISZ Bizottsághoz, úgyszólván naponta és várja,

a magyar lányok és fiúk válaszlát. A diákhét előkészületei közben már írják is a válaszokat, sőt a baranyai és a komlói magyar diákok maguk is kezdeményezők az újabb levelező barátkozások megindításában.

Társadalmi, személyi tulajdon fosztogatói a bíróság előtt

Babosi Jenő dombóvári lakos, a Komlói Szénbányászati Tröszt alkalmazottja volt, mint dekorátor. Egy ízben már hosszabb tartamú szabadságvesztésbüntetésre volt ítélve, társadalmi tulajdon hűtlen kezelése miatt. Ez a büntetés megfelelő visszatartó hatást nem ért el nála.

1955. év őszén, felesetel azzal bízták meg, hogy a tröszt részéről, az Állami Könyvtar-jesztő Vállalattól vásárolt könyveket adja el a dolgozók között. Babosi Jenő a könyveket el is adta, de a befolyt vételárból 2 000 forintot elsikkasztott, és azt elszórakozta. Ezt követően versenyfelelősi teendőkkel bízták meg. S mint versenyfelelős azt a megbízatás kaptá, hogy a tröszt három megjutalmazott dolgozója

részére személyenként 1 200 forint jutalomösszeget adjon át. Két dolgozó részére át is adta a jutalmat, a harmadiknak nem. Ezt az 1 200 forintot is elsikkasztotta és a pénzt elítélte.

A bíróság társadalmi tulajdon sérelmére ismételt elkövetett sikkasztás büntette miatt 1 (egy) évi börtönbüntetésre ítélte. Hadházi József, künhegyesi lakos, várjáként dolgozott 1953 évtől a Komlói Szénbányászati Trösztnél. Egy alkalommal, mint fiatalkorút, lopás büntetése miatt, egy alkalommal pedig, mint felnőttkorút lopás és közveszélyes munkakerülés miatt 1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönrre ítélték.

1955. év elején Hadházi, a legényszálláson lakó munka-

társától 400 forintot érő karóráját elcsalta azzal, hogy csak kipróbálja és megveszi tőle. Az óra átvétele után Künhegyesre távozott, ahol az órárt 300 forintért eladta és a pénzt saját céljaira felhasználta. — Künhegyesen 89 éves nagynénjénél lakott. 1955 augusztusában egy óvatlan pillanatban nagynénjétől 50 forintot lopott, majd később azzal az ürüggyel, hogy a szomszéd disznaja a kertet rongálja, le-hívta nagynénjét a kertbe, ott nekikéte és erőszakkal kiszakította nyakából pénzeszacskóját.

Fenti cselekményeier, csalás, lopás és rablás büntete miatt a komlói városi bíróság 1 (egy) évi és 8 (nyolc) hónapi börtönbüntetésre ítélte.

SPORT

K. Bányász—Garai Traktor 5:2 (2:1) (Népköztársasági Kupa)

Gara: 100 néző, vezette: Onódi. Komló: Magyar — Kanizsai, Csárdás, Kripl — Kohlmann, Polgár — Pöllinger, Korom, Szám, Daum, Gelencsér.

Gara: Diszl — Karaki, Béti, Dujmov — Pácsi, Erdős — Alatics, Fokos, Tóth, Mikus, Földes. Csapatunkat még ilyen lelkesedéssel, szeretettel és örömmel seholsem fogadták, mint ebben a kis alföldi községben.

A nagy hideg ellenére, az összegyűlt szurkolók, korszerű, szép játékok láttak, mely igazi baráti légkörben folyt le. Az első félidőben még tartotta magát a Traktor, a második félidőben azonban teljesen kibontakozott csapatunk technikai felénye és erőnlét főlénye. A magas hó ellenére csatársorunk, de csapatunk, úgyszólván minden tagja, a támadásokat

gyors, lapos passzokkal építette fel. Az adódó gólhelyzetek alapján nagyobb számjegű eredmény is született volna. A csapatunk különösen a jobb oldali játszott jól. A góllövők: Gelencsér (2), Szám (2), és Korom, illetve Tóth és Mikus.

Jók: Kanizsai, Kohlmann, Pöllinger, Korom, illetve Diszl, Karaki és Pácsi. A mérkőzés befejezése után a helyi csapat közös vacsorán látta vendégül csapatunkat. A vacsora a munkások és a parasztok szorosabb kapcsolatát, a szocialista sport kapcsolatát tükrözte vissza. Gáspár Imre tanító, a csapat elnöke üdvözlő beszédében annak az óhajnak adott kifejezést, hogy a baráti sportkapcsolat továbbra is fent kívánják tartani a Bányász csapatnál. Ennek a kívánságnak mi is örömmel teszünk eleget.

Ökölvívás

A február 5-én, vasárnap rendezett, Baranya megyei Ökölvívó Bajnokság-on a Komlói Bányász Sport Választmány ökölvívó nagyszéri eredményeket szereztek. A résztvevő 10 ökölvívó közül 8-an első helyet, 1 második helyet, egy harmadik helyet vívtak ki.

Légsúly: első Radvánszki (KBSV); harmatsúly: első Dansev (KBSV);

nehézsúly: első Deák János (KBSV); középsúly: első Beke Tibor (KBSV); nagyváltósúly: első Nagy Miklós (KBSV); középsúly: első Hodász (KBSV); félnehézsúly: első Balogh László (KBSV); nehézsúly: Czaja József (KBSV).

Mondák Márton a könnyűsúlyban második, Faragó Béla pedig súlycsoportjában a harmadik lett.

Asztalitenisz

Február 5-én Pécsen, a megyei tanács kultúrterében rendezték meg a Baranya megyei Asztalitenisz Bajnokságot. Városunk asztaliteniszesei jól szerepeltek ezen a versenyen. Egy első, öt harmadik és egy negyedik helyezést szereztek. Eredmények:

FH felnőtt: Herbai Gy. (Anna-akna) 3. hely. FH felnőtt páros: Palesó (Béla-akna)—Herbai (Anna-akna) első hely. Juhász—Püspök (Kossuth-akna) 3. hely. Ifjúsági páros: Felcz—Kiss (Anna-akna) 3. hely. Felnőtt női páros: Vágner 3. hely. Dörnyei (Szénbányász) 3. hely. Felnőtt vegyes páros: Palesó—Vágner 3. hely. Herbai—Vasné (Kossuth-akna) 4. hely.

Műszaki könyvtárak a műszaki fejlesztésért

Az Országos Műszaki Könyvtár a műszaki fejlesztési tervek elősegítésére, az ipar-dolgozó munkájának megsegítésére versenyre hívta az ország üzemineket, kutató intézeteinek és tervező irodáinak műszaki könyvtárait. A munkaverseny „műszaki könyvtárak a műszaki fejlesztésért” elnevezéssel 1956. január 1-től december 31-ig tart. A versenyen résztvevő könyvtárak a különböző adottságok figyelembevételével 3 csoportban indulnak: 1. kutató- és tervező intézetek szakkönyvtárai, 2. függetlenített könyvtárossal rendelkező egyéb könyvtárak, 3. nem függetlenített könyvtárossal rendelkező szakkönyvtárak.

A munkaverseny értékelésének alapját a könyvtár munkaterve képezi. A munkaterven kívül az egyes könyvtárak felajánlásokat tehetnek, melyek a műszaki fejlesztés érdekében szükségesek. A diákhét előkészületei közben már írják is a válaszokat, sőt a baranyai és a komlói magyar diákok maguk is kezdeményezők az újabb levelező barátkozások megindításában.

Könyves-pólc

1,600 000 könyvet vásároltak. A decemberi téli könyvvásár eddig még soha nem tapasztalt eredményekkel járt. Az immár végleges adatok szerint — a közületi eladásokat nem számítva — vidéken 730 ezer, Budapesten 834 ezer könyvet vásárolt meg az olvasóközönség. Ez az eredmény 60 százalékkal múlja felül az 1954. évi téli könyvvásárt. — Komlón 5 858 darab könyvet vásároltak.

ÚJ SZIKRA KÖNYVEK

Lenin művei 17. kötet. Azokat a műveket tartalmazza, melyeket Lenin 1910 decemberétől 1912 áprilisáig írt. E művek azt a harcot tükrözik, melyet a párt Lenin vezetésével a likvidátorok és a mensevikek ellen folytatott. Siskin: A Kommunista erkölcs alapjai. A könyv értéke, hogy nem elvont, akadémikus, hanem igen aktív, nevelő erejű. Választ ad a szocializmus építésének legfőbb erkölcsi problémáira, melyek nálunk is nagyon aktuálisak.

SZÉPIRODALMI KÖNYVEK

Gergely Sándor: Rögös út (Magvető). A regény sok-sok százból tevődik össze az első világháború utáni embertelen korszak hű tükröképe. Glasz-székesfőúrs tisztai gyilkosok, fezőrök, befolyásos ügyvédek, züllött asszonyok mellett megismerjük a hadirokkantak nyomorúságát, az újrakezdődő munkásmozgalom néhány hősiesség alakját. Az olvasó igazlommal várja a Kossuth-díjas írótól regénytrilógiája folytatását. Szőnyi Sándor: Megújulás. (Magvető). Mély emberismeret, vonzó előadásmód jellemzi ezt a könyvet: a hősök problémáiban az olvasó a maga életének problémáira ismer. Megindítóan szép, emberi dokumentum kerekedett ebből a műből, éppen azért, mert az író, Szőnyi Sándor egyúttal érez a volt katasztrofákkal s minden erejével felemelkedésükért küzd.

Anyakönyvi hírek

1956. januárjéről. SZÜLETTEK: Kajári Róza, Baros Ilona, Kelemen Attila János, Szegedi György, Király Ernő Béla, Magyar Magdolna, Somogyi József, Dobai László Rezső, Achim Éva, Meiter Éva, Or Ibolya, Somogyi Mária, Rácz Erzsébet, Kötka Ferenc, Biró Veronika, Fülöp Károly, Tóth István Zoltán, Szabó Klára, Kovács Mária, Schmidt Aranka, Csige János, Kövics János, Zsuzsi János József, Block Zsuzsanna, Kovács István, Orsós Margit, Kálauz Ágnes Erzsébet, Kriszt Irén Ilona, Kozmann József, Rott Zsuzsanna, Perák Ibolya, Kovács Edit, Dömötör Gyöngyi, Illés István József, Károly Péter, Hergó Vince László, Berta István, Horváth János, Orsós Ilona, Gyuka Antal, Podpácz Mária Pirokska, Kónya Katalin, Hrotkó Ella, Kovács Ilona, Horváth Gergely, Hornyák László, Krkos Zoltán Dezső, Molnár Andria Éva, Magyar Anna Éva, Seres Olivér, Gung István Herman, Hajnal Éva Etele, Rácz Edit, Prénusz Béla, Matász János, Mocsári Gyula, Tölösi János, Tiszberger Mária, Moré Julianna.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTÉK: Kovács Ferenc és Götzér Klára, Ramacska László és Tóth Magda, Lukics Gyula és Botczor Anna, Csonka János és Kovács Ilona, Szabó Ferenc és Fehér Rozália, Horváth János és Mészáros Anna, Kollár Ferenc és Lukács Julianna, Kozta József és Jurátovics Margit, Csépel Mihály és Huszár Róza, Svirnyák János és Schrelber Magdolna, Rovni Ferenc és Schadt Erzsébet, Korényi Emil és Ulrich Jolán, Molnár János és Pintér Rozália, Kónya István és Jurimics Györgyi, Biró László és Bauer Margit, Fülöp János és Moka Mária.

JANUÁRBAN A LEGFIATALABB HÁZASSÁG-KÖTŐK: Kovács Ferenc 1935-ben született csillás és Götzér Klára 1935-ben született hajadon voltak. A LEGIDŐSEBB HÁZASSÁG-KÖTŐK: Orsós József 1899-ben született favágó és Orsós Krisztina 1906-ban született hajadon voltak.

HALÁLOZÁS: Storcz Jenő, Király Ernő, Schönfeld Henrik, Kötka Ferenc, Ignác Mária, Czukur János, Neuschwaenger Márton, Bányász Nándor, Póra János, Kóta József és Kuszovszki József. — 15 ezer forintért eladó Felső-mindszenten egy szoba-konyhás, élekményvel ellátott ház, amely baromfi-tenyésztésre is alkalmas. Megtekinthető Felsőmindszenten, úv. Molnár Antalnéval, Szabadság utca 1. szám alatt. — Mindenfajta kárpitosbútorít készítenek. Elsőrendű kisipari munkát végeznek. Reklamét, fotelit, sezlont, asztalt, és kárpitozott széklet, fűtésre kedvezményesen szállítanak. Kérésre árajánlatot küldünk. Nagy Alajos kárpitos-mester, Budapest, VII., Lenin körút 20.

H I R E K

— Az új szandál modellek már vásárolhatók a nyári idényre, a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban. Női szandál 151 forinttól 251.50 forintig, gyermek szandál 41 forinttól, 88 forintig.

— 125 köbcentis motorke-rékpár-blokk és varrógépféj kapható, a vasműszaki boltban.

— Az épülő kórház belső átalakítási munkálatai befejeződtek. A nagy hideg miatt az új szárny falazása szünetel, s az építők jelenleg a lábazati kövek faragását végzik.

— Bővíteni kívánja a bábjaosztó csoportot, az Úttörőház módszertani munkaközössége. Azok a lelkes DISZ-fiatalok és felnőttek, akik a színjátszáshoz kedvet és némi tehetséget éreznek, felvételre jelentkezhetnek.

— Három bányászati szakfilm kerül bemutatásra február 25-ig, a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemében — Palás Tóni, Különféle fejtesmódok és Segítőársunk a gumiszalag — címmel.

— A komlói kisiparosok farsangi bált rendeznek, február 11-én, este nyolc órai kezdettel, a Keringő-étteremben.

Új típusú parcellán készletek vásárolhatók a háztartási boltban

Reggeliző készlet	350,- Ft
Mokkás készlet	400,- Ft
Teás készlet	480,- Ft
Étkező készlet	1 600,- Ft

A Német Demokratikus Köztársaság készítményei

A felsőruházati üzletházban sőtétkéék női kabátok nagy választékban kaphatók 1 350—1 600,- Ft-os árban

N A P T A R

1956. február 7, kedd. Tódor napja.

A Nap két 7.04 óraker. — Nyugszik 16.54 óraker. — A Hold két 4.07 óraker. — Nyugszik 12.48 óraker.

1881 február 9-én (75 éve) halt meg Fjodor Mihajlovics Dvorsztojevskij, orosz író. (Ez a nap a Béke Világutánacs által megünneplésre kijelölt évforduló).

Tíz évvel ezelőtt, 1946 febr. 9-én jelentette be Sztálin elvtárs, a Szovjetunió ötödik öt-éves tervének indulását.

1906 február 12-én született Lövy Sándor, a KIMSZ titkára, a magyar kommunista munkásmozgalom mártírja.

140 évvel ezelőtt, 1816 február 12-én született, Sárosi Gyula költő.

1951 február 12-én (5 éve) meghalt Bajor Gizli.

Február 13: Budapest felszabadításának napja. (11 éve).

M O Z I

Május 1: Február 7—8: Új partok felé. Szovjet film. Február 9—15-ig: Tiltott szerelem. Francia film. (Csak 16 éven felülieknek.)

Matiné mősor: Február 12-én, vasárnap 10 óraker: Négy szív.

Könyvosi Szabadság: Február 7—8: Kiskrajcár. Magyar film. Február 10—12-ig: Gázolás. Magyar film. Február 13-tól 15-ig: Tilos a játék. Dám film.

Matiné mősor: Február 12, vasárnap délelőtt 10 óraker: Zója. Szovjet film.

Színház

A „Zrínyi Ilona” Kultúrotthon színházterében, 1956 február 12-én vasárnap délután 4, és este 8 óraker az Állami Faluszínház művészei bemutatják, Mórlic Zsigmond: „Sári bíró” című színművét.

Február 19-én este 8 óraker a városi DISZ-bizottság farsangi alarcos bált rendez a „Zrínyi Ilona” Kultúrotthonban.

Február 26-án este 8 óraker ugyancsak a „Zrínyi Ilona” Kultúrotthonban tart. bemutatót a pécsi városi táncsoport.

Közöljük azt is, hogy a „Zrínyi Ilona” Kultúrotthon földszinti tancsaterében, minden szombat és vasárnap este táncmultságot tartanak.

Munkásokat keresnek

A 7-es számú Kőbánya Vállalat 50 bunkozót, lakatos, kovácst, és motorszertelót. A helyiipari vállalat 1 bádogost, a 24-es AKÖV komlói kirendeltsége 1 akkumulátorost, 1 kovácst, 10 gépkocsivezetőt és 5 gépjárműszertelót keres azonnali belépésre.

MA ESTE fél 8 óraker a KERINGŐ étteremben

Hajdú Péter és szolistái vendégzerepelnek

Közreműködik: Zárái Márta, Nicolette Dárioux és Vámos János.

Konferál: Zoltán Pál.

Belépődíj: 5,- forint

★

A Béke-étteremben, minden este LÁZÁR-AJTAI DUÓ

Énekel: Kohuth Judit

Mősor, tánc!

ÚJ KOMLÓ az MDP komlói párt-vegrehajtó-bizottság, a DISZ, a Tröszt és a szakszervezeti bizottság lapja

Felelős szerkesztő: Gábor Balázs

Felelős kiadó: Tatal Károly

Szerkesztőség: Komló, Pártiszékház, fsz. 1. 2. Telefon: 58, 569.

Kiadóhivatal: Dunántúli Napló Lapkiadóvállalat Pécs, József A. u. 10.

Pécsi Szikra nyomda Pécs, Munkácsy Mihály utca 10. sz. Telefon: 20-27.

Nyomdaiért felel: Mollic Rezső

ÚJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTYEGREHÁJTÓBIZOTTSÁG, A D.I.S.Z., A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM

ÁRA: 30 FILL.

KEDD, 1956. FEBRUÁR 14.

A MAI SZÁM TARTALMÁBÓL:

Párt és pártépítés. (2. o.) — Párthírek. (2. o.)
A hatodik ötéves terv a Szovjetunióban. (2. o.)
A szerkesztőség postájából. (2. o.) — Fogyasztói ankét a 30-as bányász-konyhán. (2. o.) — Szászvári Bányász. (3. o.) — Amit a tuberulózisról mindenkinek tudni kell. (4. o.) — Sport. (4. o.) — Hírek. (4. o.) — Irodalmi fejtörő. (4. o.)

Segédüzemeink műszin-terveiről

Fejlesztjük szállítóberendezéseinket

Egyébként is nehéz munkánkon kívül, most ráadásul a hóval és a hideggel is meg kell küzdenünk. Meg kell küzdenünk, mert bányászaink várják az üres csillét, a faanyagot. Ha mi nem tudunk eleget tenni a követelményeknek, akkor Kossuth-bánya elmarad a terv teljesítésben. Ezt, pedig nem akarjuk, mert a szénre most százaszorosan szükség van. De amíg harcolunk az időjárás okozta nehézségek ellen, a mindennapi tervteljesítéshez szükséges feltételek biztosításáért, addig a jövőről sem feledkezünk meg. Sikeresen dolgozunk a műszaki intézkedési terv valóra váltásán is. Megnövekedett feladatainkat enélkül nem tudnánk teljesíteni. Fontos ez, hisz a tavalyi évhez viszonyítva az idén 450 csillével több szenet szállítunk a nap-szintre. Ezt pedig bányánk szállítóeszközeinek tökéletesítése nélkül nem tudnánk végrehajtani. Eppen ezért a következőket valósítjuk meg:

Március 1-ig bekapcsoljuk az I-es aknát a VI. szintra is és a „koepe” szállító gép helyett a II-es aknán szállítjuk majd ki a fekvővágatban termelt szenet. Így a szállító-

pálya 700 méterrel megrövidül s meggyorsíthatjuk a csillefordulót, teljesen megszüntetjük a csillehiányt. Az átépítő munka részben már elkészült.

Megszüntetjük a VI. szinti kerülőváltót és áttérünk a körforgalmi mozdonyszállításra. A műszin-terv szerint ezt a munkát március 20-ig kellene befejezni, de mielőtt végzünk, hisz nem közömbös számunkra, hogy 5 nappal előbb vagy annnyal később takarítunk meg 24 óránként 9 munkaerőt, egy villanymotort, és a motor meghajtásához szükséges energiát. Ezzel az intézkedéssel teljesen megszüntetjük az üzemi zavarokat is.

A II-es akna VII. szintra való bekapcsolásával is jobbá tesszük a szállítást.

Ezek az intézkedések így külső látszatra nem mutatnak sokat, de nekünk a gyakorlatban annál többet jelentenek. Minden esetre annyit bizonyára, hogy megvalósításukkal állandó ürescsille és anyagellátást biztosíthatunk a szenelő és feltároló körleteink bányászainak.

Elmondta:
Kaposvölgyi József
szállítási főkörletvezető.

Új gépek könnyítik meg bányászaink munkáját

1956. évi műszin-tervünk megvalósításával, sok újdonsággal lepjük meg Kossuth-bánya bányászait. Többek között olyan új típusú rázómotorokat készítenek majd, melyeknek a súlya még az 50 kilogrammot sem haladja meg. Két ember a legszűkebb helyen is elvégezheti az átszerelésüket. Az új típusú motorok prototípusait már elkészítettük. Gyakorlati alkalmazásuk ideje alatt azt tapasztaltuk, hogy egyszerű szerkezetüket — ha az meghibásodik — még a legemlékezőbb lakatosi szaktudással sem rendelkező vágár is meg tudja javítani. Ezek a könnyű gépek a III-as akna kamrafeljárásában válnak be a legjobban. Nagyszerűen helyet tesznek majd a „kutyákat” és a talicskákat. De ott is sikerrel használhatók, ahol 40, vagy 50 méteres gurítót, csapásvágatot hajtanak ki. Az új motorokból az idén 24 darabot gyártunk.

A Kossuth-bányai elővágók régi óhaja is megvalósul. Megkezdjük a pécsi bányákban jól bevált Solymár—Csóti-féle kisrakodógépek gyártását. Ha szükséges anyagokat időben

megkapjuk, akkor egy-két elővágási csapat, már gépekkel rakódhat a II. negyedév elején.

Pontos helyet foglal el műszin-tervünkben a fejteké faanyag ellátásának gépesítése. Egyelőre csőrös megoldással próbálkozunk majd. Azonban lehetséges, hogy (a nagy Béta-aknai kötélpályához hasonlóan), felfüggesztett szögvasvezérléssel oldjuk meg a fabekészítés gépesítését.

A szállítás gépesítése érdekében, mintegy fél kilométer hosszban, meghosszabbítjuk a vég nélküli kötélpályákat. Három helyen, az V. szinti VI-os keresztvágatban, a VI. szinti III/a vágatban, és a VII. szinti Molnár-vágat 3-as harántjától a 8-as telepi fejtés lejárataig pedig 30—45 méter hosszban, 500-as gumiszalagokat szerelünk be.

A bányában lévő iszaptalnitást is gépesítjük. Április 1-e után már egy zompot sem takarítanak kézzel, hanem a Garamvári, vagy a Galambos-féle szivattyúkkal, az iszap egyenesen a csillékbe jut.

Elmondta:
WILK JÁNOS
a VI. körlet főkörletvezetője

1817 tonna szén-adósságunk van!

Trösztünk bányászai ebben a hónapban csak négyszer teljesítették tervüket. Hat esetben súlyosan elmaradtak, s ez az elmaradás tegnapig 1817 tonna szénre növekedett.

Üzemeink közül a Kossuth-bánya, Maza, és Szászvár teljesítették előirányzatukat. E három akna összesen 673 tonna szenet adott tervén felül. A többi, Anna-akna és a III-as akna ezer-ezer tonnán felüli szénmennyiséggel tartozik népgazdaságunknak.

Nem helyes ez ígért bányász elvtársak! Hisz igényt tántunk a pártnak, az egész ország népének arra, hogy hazánk felzárkóztatásának 11. évfordulójáig 4 000 tonna szenet adunk tervén felül. A határidő pedig napról-napra jobban közeledik, s Komlónak még mindig adóssággal kell szőgyenkeznie.

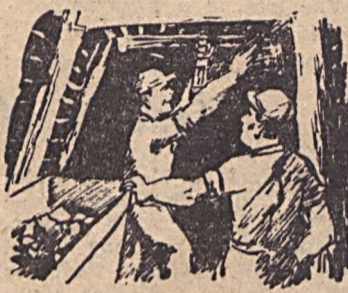
A szénre pedig most százaszorosra is szükség van, mert fűtőanyag kell az iskolákba, az otthonokba, a gyárakba

és a mozdonyoknak a közlekedés akadálytalan munkájához. Mi pedig ahelyett, hogy most ebben a nehéz pillanatban segítségére sietnénk az országunknak, a több tervenfelüli szénrel, — adósságot csinálunk. A párt, az ország kért több szenet tőlünk, s mi mégsem teljesítjük e kérést. Helyes ez? Nem, mert mi komlóiak különösen sokat kaptunk az államunktól.

A hírtelen jött hideg, bár gátolja munkánkat, nagyobb helytálást követel, mert meg kell küzdenünk a hideggel. Fordítsuk hát meg a tervteljesítés sorsát. Ebben a hősiesség küzdelemben pedig a kommuniszták legyenek az elsők. A kommuniszták akik vállalják a munka nehezét s magukkal ragadják társaikat is. S ha minden bányamunkás a föld alatt és a föld felett becsülettel helytáll, akkor nemcsak a már eredményekről számolhatunk be ország-világnak,

Üzenetek a bányából:

Megduplázzuk az elővágási sebességet

1955-ben nagy problémája volt az I-es üzemenek, hogy tömegtermelő munkahelyet készítsen elő. Mert ahhoz, hogy megfelelő mennyiségben termelő és tartalék frontfejtések álljanak rendelkezésünkre, több 100—120 méter hosszú támadó-gurító kihajtása vált szükségessé. Ez az igény követelte meg akkor szükségszerűen a kétütemű gurítóhajtás

bevezetését. Gazdasági okok miatt azért, mert csökkenteni kellett a fenntartási költségeket, műszaki okok miatt azért, mert a nagy nyomás fellépését meg kellett akadályoznunk. — Ezzel a módszerrel akkor szép eredményeket értünk el.

Ezek a nagy sebességgel kihajtott gurítók meg is oldják fektüteleink frontfejtéseinek előkészítését. A 10-es telepekben azonban már nem alkalmazhatjuk ezt a módszert, mert ott hosszú csapásvágatokat kell kihajtanunk. Nehezíti ezt a munkát a 10-es telepekben meglévő óriási nyomás. Tehát e csapásvágatok kihajtása ugyancsak indokolttá teszi, sőt megköveteli a nagyobb sebességét.

A fejlettebb munkamódszerek ezen a területen is több

formája van. Hosszas gondolkodás után, mely alatt többször tanácskoztunk Szepeshegyi főmérnök elvtársal, arra az álláspontra kellett helyezkednünk, hogy a csapásvágatok kihajtásánál is megvalósítsuk a két ütemet.

Célunk a III/a frontfejtés mielőbbi beindítása, mert lényegében ezen is múlik: teljesítjük-e 23 ezer tonnás vállalásunkat. Ha a régi módszerrel hajtuk a csapásvágatokat, akkor azok idő előtt — a front beindítás előtt — összetörnek. Nagy lesz a fenntartási költség. Az új módszer viszont biztosítja, hogy az ezelőtti 30 méter helyett, 70 méteret hajtsunk ki havonta. Ezt valóra is váltjuk!

Elmondta:
Szilágyi György
főkörletvezető.

S. O. S. — Több fát a Kovács-csapatnak

A hó elején tartott termelési értekezleten azt ajánlottam fel, hogy februárban minden műszakon 10 csille szenet adok tervemen felül. Erre akkor is szükség volt, s most a hírtelen jött hideg idő beálltával százaszorosan szükség van.

Eddig azonban képtelen voltam „aprópénzre” váltani fogadalmamat. Tervem túlteljesítése helyett, adósságot csináltam, s teljesítményem a 80-as százalékszám körül mozog. Csapatom sincs jobb helyzetben. Eddigi előirányzatát 93 százalékban, 139 csille szénadóssággal „teljesítette”. De ez nem a mi hibánkból kifolyólag van így.

Mi dolgozunk jobban is, hiszen megértjük, miért kell a több szén, de azzal az elcsépelelt szóval, amely annyit jelent, hogy „műszaki” feltétel, — nagy baj van. A III-as körlet vezetői képtelenek biztosítani a szükséges mennyiségű fát. Egy vágárnak 8 órára 10—12 darab fa kellene. Ezzel szemben 4—5 darabot kapunk. A széleszkáról ne is beszéljünk,

mert ha dolgozni akarunk, akkor magunknak kell érte menni.

Most megragadom az alkalmat és Kossuth-bánya vezetőinek azt üzenem, hogy jobban ellenőrizhetnék az önköltségek csökkentésével kapcsolatban kiadott utasítások teljesítését. A mi fejtésünkbe csupán 240-es fát szállítunk, holott helyenként 150-es, 180-as, vagy 200-as kellene. Mi a meglévő 240-esnek is örülünk, s ezért nem számítva a többletmunkát, elvágjuk rövidebbre, mert a fa kell. Azonban mi lesz így az önköltségek csökkentéséről? Nem hiszem, hogy az üzemvezető és a főmérnök, Kovács és Szepeshegyi elvtársak erről tudnának, hát most tudomásukra adom. Remélem, ők majd intézkednek. És ha nekünk a faanyagot biztosítják, akkor megígérem, hogy a 170 csillés terv helyett 200 csille szenet adunk műszakonként.

Elmondta:
Sabján János
a III-as körlet vágára.

Vízöblítéssel szeretnénk dolgozni

Pár héttel ezelőtt jártam Dömötör Dénesnél, s a vízöblítéses fúrást néztem meg. Amit láttam, nagyon tetszett. A vágóvágatban semmi por. A levegő olyan tiszta, mint akár a napszinten. Még a fűrógépet is könnyebb kezelni, mint a régi módszerrel. Az már nem ragad be, s a vidiakorona sem megy olyan hamar tönkre. No, és mi csűrös-csavarás, — a teljesítmény is növekszik, ha valaki ilyen módszerrel dolgozik.

Miután ezt mind tapasztaltam, az üzemvezetőséghez fordultam, s kértem őket, hadd dolgozhassunk mi is úgy, mint Koledák. Meg is ígérték, hogy hamarosan intézkednek és legkésőbb január 15-én már mi is vízöblítéssel fúrhatunk. A január 15-ből február 1, majd február 15 és legújabbán március 4. lett a határidő.

Megérttem, hogy a vízöblítés-

ses fúrást nem lehet március-holnapra bevezetni az egész üzemben. De amióta Koleda, Török és Schmidt elvtársak a tapasztalatcseréről visszajöttek majdnem 4 hónap telt el. Azóta már lehetett volna valamit tenni. Persze, a tröszti műszaki fejlesztési osztálya ezzel a problémával nem valami gondosan foglalkozik. Ha akarták volna, akkor a vizeztartályokat nem egy pesti gyárban gyártatják le, hanem a gépüzemben, ahol sokkal gyorsabban készültek volna el.

Azt üzenjük ezeknek az elvtársaknak, hogy jobban iparkodjanak és többet gondoljanak ránk, feltárolókra, mert az egészségünkön van szó. Nálunk a rendkívül erős kopóros levegőben 19—20 éves fiatalemberek is dolgoznak, kitéve a szilikózis veszélynek, amely idő előtt félértékűre

ronthatja le a most még fejlődésben lévő szervezetüket. Tehát minél előbb szeretnénk vízöblítéses fúrással dolgozni. Szeretnénk ha végre megszűnne az ígérgetés, s helyébe lépne a cselekvés.

Elmondta:
Hornik János
csapatvezető feltároló-vágár.

HORÁKÉK IDŐBEN KÉRIK A NORMÁT

Valamikor a legjobb elővágó-brigád-ként tartottak bennünket nyilván a Kossuth-bányai II-es üzemben. Most 80—90 százalék között ingadozik a teljesítményünk. Pedig az emberek ugyanazok, — mint nyolc hónappal ezelőtt. Szakképzettségük, erejük és munkakedvük is megvan a terv túlteljesítéséhez, de a silány lehetőségek ezt nem biztosítják.

Elsőnek is az a kérelem, hogy ne helyezzenek minket olyan sűrűn ide-oda, a bánya egyik végéből a másikba, Ja-

nuárban például négy munkahelyet váltottunk. Először a VII. szinti Krakó-gurító-tól délre egy csapásvágatot hajtottunk, onnan az F/4-es vágati fejtés tűzoltásához kerültünk, ezután a VI. szinti II/a fejtésben egy csapat hajtottunk ki, majd a hónap végén a III/a keresztvágati új fejtés előkészítéséhez kerültünk.

Mi szívesen vállaljuk el a munka nehezebb részét, hisz azért vagyunk fiatalok, DISZ-tagok. — Azonban arra kérjük vezetőinket, ne „dobaljanak” bennünket,

mint a gumilabdát. A második kérésünk az, hogy a normát is adják meg időben, ne akkor, amikor már befejeztünk egy munkát. Most például a II/a fejtés szállító gurítójában dolgozunk. Február 2-től 13 nap telt el — az előirt 5-tel szemben — s még mindig nem tudjuk, mit kerestünk, mi a normánk. Az ilyen bizonytalanság kicsit kedvünket szegi, s ma holnap ott állunk, hogy a valaha széjjel kedvünket szegi, s ma holnap ott állunk, hogy a valaha széjjel téphetetlen egységű Horák-brigádból semmi más se lesz, mint a hajdani hírnév,

Mi ezt nem így számítottuk. Teljes erővel továbbra is azért akarunk dolgozni, hogy Kossuth-bányának minél több feltárt fejtése, jó állapotban lévő gurítója és csapásvágatai legyenek. Hogy ez tényleg így legyen, s ehhez mi is hozzájárulhassunk, kérjük a műszakiak segítségét, mert egyedül — az előbb felsorolt hibák miatt — nem tudjuk ezt megcsinálni.

Elmondta:
PÉNTEK LÁSZLÓ
vágár és
GAÁI MIHALY
csillés,

Városunk életéből

A földrengés-sújtotta lakosság megsegítéséért

A földrengés-sújtotta Pest megyei községek lakóinak megsegítésére városunkban is megindult a gyűjtés. A legszebb eredményt eddig a tanácshoz tartozó vállalatok érték el. — Február 10-én például azt jelentették, hogy a társadalmi gyűjtés során a tanács, a bölcsőde és a szülőotthon dolgozó 1037 forintot juttattak Taksony és Dunaharaszti megkárosodott lakóinak. A gyűjtés tovább folyik.

Diák-karnevál szervezte a városban

Iskolánk diákjai már hetek óta lázas izgalommal készülődnek a február 18-án tartandó diák-karnevára. A belvárosi iskolások a „Keringő”-ben, a kenderföldiek a Zrínyi Ilona Kultúrotthonban, a Kölkönyös keletiek iskolájukban rendezik meg a farsangi jelmezű karnevál. Kezdes mindenütt délután 4 órakor. Három forintot belépődíj ellenében jó szórakozás, pompás felvonulás látványa és kis bohócok, Karnevál hercegek mókái várják a szülőket és a kedves vendégeket. Minden rendezvényen tánc, büfé!

Üzembehelyezik a kádfürdőt

A fürdőszobával nem rendelkező lakosok örömeire, február 15-én a Béke szálloda alagsori helyiségeiben megnyílik városunk első 10 személyes kádfürdője. A kényelmes berendezett, hideg-meleg vízzel folyamatosan ellátott fürdő, reggel 10 órától, délután 6 óráig tart nyitva. Igénybevételi díj 45 perces időtartamra 7 forint. Törülköző és szappan igénybevétele nélkül 5 forint.

Felhívjuk a fürdőt igénybevenni óhajtok figyelmét, hogy bejárni csak a piactér felőli oldalon lehet.

„Pityi Palkó”

Az Uttörőház bábjátárszakköre csakhamar ismét bemutatkozik városunk legapróbb közönségének, az óvodásoknak, és az iskolásoknak. Jelenleg már csak csiszoló próbák folynak. Ugy tervezik, hogy legkésőbb március 4-én kerül bemutatásra Muhari Elemér: „Pityi Palkó” és „A pákosztos medveboc” című tanulságos két kis mesejátéka. A kulisszák, melyeket Merész Gábor, a bábuk, melyeket Zágony Gyula készített, nagyban elősegítik majd a bábjátárszakkör művészeinek munkáját — és a legifjabb közönség szóragoztatását.

Kedves ajándék az újitóknak

A múlt hét folyamán, szép kiállítású és hasznos tartalmú zsebnaptárral jutalmazta meg mintegy 2000 újitóját a Komlói Szénbányászati Tröszttel újítási csoportja. A naptár többek között a tröszttel és annak üzemei 1956-os évi újítási feladatát, a Posta kivonatolt díjazásait (levél- és csomagküldeményekre), a MÁV személyi díjazásait és annak kivonatolt, csak Komlóról induló és ide visszaérkező személyvonatok menetrendjét tartalmazza.

PÁRT ÉS PÁRTEPÍTÉS

Százszázalékos megjelenés, gyenge felkészülés

Ha röviden jellemezni akarjuk a 49-es építőipari vállalat pártszervezetének, marxizmus-leninizmus alapjai tanfolyamát, illetve annak, február 7-én megtartott foglalkozását, ezt kell mondjuk: százszázalékos megjelenés — gyenge felkészülés jellemezte ezt a foglalkozást.

Nem mindig így van ez. Gyimes elvtárs által vezetett tanfolyam nagyszerű, harcos kollektívából áll. A tanfolyamon kilenc nő és nyolc férfi vesz részt. Van közöttük fiatal és öreg is. A legfiatalabb még alig múlt húsz, a legidősebb, Majorosi elvtárs személyében, túljár a hatvanon.

Amikor megkezdtük a munkát, féltem az összetétel-től — kezdi a felvilágosítást Gyimes elvtárs — azt hittem baj lesz, hogy ilyen idős ember is van a fiatalok között. Kellemesen csalódtam. Majorosi elvtárs idős kora ellenére, a fiatalokat is megszegyenítő frissességgel kapcsolódik a vitákba, s mindig ő az első aki hozzászól és jól fogja meg a kérdéseket. Sokat tanulhatnak tőle a fiatalok, mert széles az élettapasztalata és minden elvi kérdéshez tud gyakorlati példát is mondani.

Igy igaz. Ezen a foglalkozáson is Majorosi elvtárs volt minden kérdéshez az első hozzászóló. Nem nyújtotta a kezét, csak úgy csendesen kezdte mondókáját és mindannyiszor fején találta a szegyet. De tanul is. Szabadidejében kezébe veszi a tanfolyam anyagát és „megrágja” az anyagot. Addig nem nyugszik, míg nem érti egészen.

A másik nagyszerű vonása a tanfolyamnak: az asszonyok sem hagyják magukat, s ha méltó tennék a hozzászólásokat — minőségileg is — az asszonyok oldalára billenne. Mintha csak összefogtak volna a férfiak ellen, itt a tanfolyamon, az asszonyok azok, akik többször és alaposabban szólnak hozzá. S még egy írható javukra: majdnem mindegyiküknek van jegyzete.

Nem így a férfiak. Nagyrésztük készülélenül jött ma is a foglalkozásra. Közülük is a legfiatalabbak, azok, akikről joggal vár a kollektíva többet, mint amennyit adnak. Nem hiába mondta Buzási elvtárs: — Azt rovom fel hibául a mai szemináriumnak, elsősorban Gyimes elvtárs felé, hogy megenykedte a könyvből való olvasást. Ez bizony nem válik a kollektíva erényévé és azt mutatja, hogy jó néhányan közülünk nem tanulnak, nem készülünk eléggé.

Megállapítása nagyon igaz volt. Igaz, hisz állandóan a könyvből leste ki hozzászólásait Lovási elvtárs és Vekedel elvtárs. Mindkét elvtárs fiatal, felkészültségük és képességük lehetővé tenné, — ha tanulnának — a jobb hozzászólást, s nagyobb segítségadást az egész kollektívának, ha kommunista módra végeznék kötelességüket. A bíráló, mely ezen a foglalkozáson elhangzott, őket érintette leginkább. Nem az volt a baj, hogy nem szóltak hozzá eleget, mert szóltak, de csak a könyvből olvasták el a mondottakat, úgy lopva titokban, bele-bele pislantva. S így követték el a hibákat is. Így keverték össze a fogalmakat, a termelő eszközök és a termelőerők meghatározásánál.

A 17 tagú kollektívát az jellemzi, hogy bátran bírál és von felelősségre elvtársakat a mulasztásért. Ezt tették most is, már a foglalkozás elején, amikor jogosan figyelmeztették Küster elvtársnőt késéséért, s hogy ez a figyelmeztetés jogos volt, azt Küster elvtárs nő így fejezte ki: — No, csak ird be, hogy itt vagyok, mert megint kikerülök az újságba, hogy hiányoztam.

Akkor nem voltál itt, megérdemelted. Most pedig késtél. Ez is hiba.

A 49-es építőipari vállalat pártszervezete büszke lehet a marxizmus-leninizmus alapjai tanfolyamára. Büszke, mert ez a 17 tagból álló kollektíva sokat fejlődött az indulás óta. S ha olyan lesz a segítsége a pártszervezet vezetőségének, mint eddig volt a tanfolyam felé, ha továbbra is meg lesz az ellenőrzés, ha értékelni fogják vezetői ülésen a tanfolyam eddigi munkáját, segítenek a hibák felszámolásában, akkor a tanfolyam végén, 17 nagyszerűen képzett elvtársal gazdagodik a vállalat pártszervezeteinek pártmunkás gárdája, s ez az áldozatos munka, a gazdasági eredményekben is megmutatkozik majd.

A tanfolyam kollektívja, nevel, figyelmeztet s ha kell — mint már ezt tették is egyszer — kizárja a notórius távolmaradót a tanfolyamról. Nem túrrik tehát a figyelmeztelenséget. S mindezt a nagyszerű szellemet az eddig tanultak tettek lehetővé. Politikai tudásuk fejlesztése tette lehetővé köztük azt a nagyszerű bíráló szellemet, mellyel bírálókat mondanak saját munkájuk és a tanfolyamvezető munkája felé. A február 7. foglalkozás után azt is elmondhatjuk: a felkészüléssel sem lesz ezentúl hiba, mert most ez került napirendre, s a kollektíva azt határozta el, hogy ezentúl mindenkinek kötelessége legyen az alapos tanulás, az anyag jegyzetelése.

Gyimesi elvtársat, a tanfolyam vezetőjét megbírálták, mert a február 7. tanfolyamot, illetve foglalkozást nem úgy vezette, mint szokta. Nem tett fel segítő kérdéseket és a szeminárium után megtartott előadása is olyan gyors volt, hogy nem tudtak jegyzetelni. A bíráló jogos volt. De az is biztos, hogy Gyimesi elvtárs ugyanebbe a hibába nem esik többször.

A 49-es építőipari vállalat pártszervezete büszke lehet a marxizmus-leninizmus alapjai tanfolyamára.

A folyóirat új száma első helyen a történelmi materializmus időszaki problémáiról közöl cikket. Közli L. Mendelszón: Az imperializmus gazdasági alaptörvényének néhány vonásáról című, J. Csada-jév: A szocialista népgazdaság terv szerinti irányítása és a helyi kezdeményezés szerepe a termelés növelésében, Dyzima Galaj: A falusi fiatalok helyzetéről és kiltásairól írását.

Megjelent az Anyag- és Adatszolgáltatás januári száma

Megjelent még az új számban Johann Koplenig: Ausztria az államszerződés után című cikke, a Kultúra és Tudomány rovatban Hogyan gondoskodik a párt az irodalomról? című cikk, a Párt-Párt munka rovatban pedig J. Dziewieki: A párttagok szocialista erkölcséről című írása.

Szerkesztőség postájából

A menyasszony és a vőlegény

A Mikszáth Kálmán utca 6 szám alatti házban lakik egy menyasszony... s a vőlegénye csak a házmegegyezett engedélyvel látogathatja meg. Ez így van, mert R. Z., a vőlegény, a II. legényszállás lakója, panaszoslevelében is így írja le.

Talán eddig rendben is volna. A kérdés jogosan hangzik: „miért avatkozik bele a házmegegyezett a lakók magánéletébe? Saját lakásán mindenki azt lát vendégül, akit ő akar.” Valószínűleg a házmegegyezettnek, D. Jánosnének is ez a véleménye. A vőlegény csak ott

téved, amikor azt hiszi, hogy nekik „mindent szabad.” A ház lakói ugyanis elmondják, hogy mindketten fölényesen, több esetben durván beszélnek, sőt a menyasszony...? „csakazértis” a szocialista együttélés szabályainak figyethányva, sokszor a lakók bosszantására cselekszik. Az természetes, hogy R. Z. „jövendőbelijét” pártolja, de próbáljanak mindketten közlékonyabb, kedvesebb, emberibb módon viselkedni a ház lakóival, és akkor bizonyára a köztöltők lévő jelenlegi feszültség hamarosan feloldódik. (szerk.)

Délelőtt „zárva” — délután „zárva”

Mikor intézzen hát el? Tanácstalan vagyok. Kedves Szerkesztőség! Elmondom, — hogy volt...

Január 23-tól, 28-ig, mindennap eljártam az Ujfürdő épületébe, az első emelet 102-es számú szobába. OMB-előleget akartam kérni Sági elvtársától. Az ajtóra különböző cédulák voltak kitéve: szén-cédula osztás... értekezlet... van... félfogadás nincs... Égi amikor végre bent volt Sági elvtárs, akkor meg blanketta nem volt.

En Kossuth-akna dolgozója vagyok. Munkámat lelkiismeretesen végzem. Bumlim, vagy hiányom még nem volt. De az ilyen esetek elveszik a kedvemet a munkától. S velem együtt, a többi dolgozó társamét is.

Deák Ferenc iszapoló vajár.

(Mi a véleménye Sági elvtársnak? Hogyan lehetne segíteni azon, hogy az ilyen esetek mind ritkábbak legyenek? szerk.)

Érdekes olvasmányok

sorakoznak a Kossuth Lajos utcai könyvesbolt polcain. — Amikor beléptem a boltba, rajtam kívül bizony senki sem akart vásárolni. Pedig de sok tanulságos, értékes könyvet kínálnak az eladó elvtársnők, a vevők részére. És mennyire jobb lenne, ha a — hozzám hasonló — fiatalok, nem a „haveróktól” kölcsön-

kért filléres regényeket olvasnák, hanem az új, szebb életünkéről szóló írásműveket. A fejlődés, a továbbtanulás lehetősége megvan. Használjuk ezt úgy ki, hogy sokat, nagyon sokat olvasunk. Hiszen egy-egy jó könyv, szakmai írás, munkánkban is nagy segítséget ad. —

A szerkesztőség elintézte

Soós József panaszolta, hogy a IV-es üzem DISZ-szervezete 1955. december 20-án, a Kurbantartó Vállalatnak már átadott felszerelés tárgyakból elvitt egy háromajtós fűnyező, új szekrényt, melyről átvételi elismervényt a DISZ-titkár elvtárs nem hajlandó adni. — Mivel Soós József gondnoknak

az egy darab szekrény leltári hiányként mutatkozott, a szerkesztőség segítségét kérte. Az Új Komló egyik munkatársának közbenjárására a IV-es üzem részéről aláírt átvételi elismervényt Soós elvtárs február 9-én megkapta. (szerk.)

Molnár bácsi nyugdíja

456 forint nyugdíjat kapott Molnár bácsi és hogy ezt mennyire keveselte, azt szerkesztőségünkben panaszolta el. Mivel panaszja jogos volt, intézkedtünk s így január 26-án az SZTK Baranya Megyei Alközpontja, hivatalosan értesítette Molnár Lászlót, hogy nyugbérért 456 forintból 590 forintra emelte.

Jó a fürdőszoba kályha

Már két hónapja, hogy Varga Lajosék lakásán, Kenderföldön, Arany János utca 10 szám alatt, összedől a fürdőszobában lévő kályha. Azóta a napok, hetek múltak, de a kályhát csak nem javították meg senki.

Varga Lajosné, szerkesztőségünkhöz fordult segítségért. Nem csalódott. A gyors intézkedésnek meglett az eredménye. A lakóházkezelőség azóta már elvégezte a szükséges javítási munkálatot. (szerk.)

...és minden reményünk megvan arra, hogy Molnár bácsi nyugdíja — a még hiányzó iratok beszerzése után — 760 forintra emelkedik. (szerk.)

Megrendelhető...

Legutóbb Kiss Károly kökönyösi lakos kifogásolta a Szabadság magazin fennálló rendelkezését, mely szerint ebben a filmszín-

házban előre nem lehet mozijegyet váltani. Szerkesztőségünk egyik munkatársa beszállt Kunszt igazgató elvtárral, aki azonnal intézkedett, hogy a jegyek előzetes megrendelését, a kökönyösi moziban is elfogadják. (szerk.)

A kommunizmus építéséért

A hatodik ötéves terv a Szovjetunióban

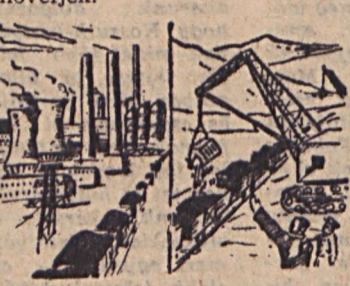
A Szovjetunió 1956—1960. évi hatodik népgazdaságfejlesztési ötéves tervének irányelvei a szovjet társadalom anyagi jólétének és kulturális színvonalának további emelését irányozza elő.

A nagyszabású új építkezések, a legmodernebb technikával, automata futószalagokkal felszerelt gyárak, a gigász erőművek, melyek a legnagyobb folyó mellett nőnek majd ki a földből, a szűz parlagföldek új életre keltett hektárjainak milliói — mindmind elősegíti a szovjet emberek életszínvonalának emelését.

Ezek az új irányelvek, melyek az SZKP Központi Bizottságának tervezetét tartalmazák, sok embert nyugtalanítanak a nyugati országokban. A burzsoá sajtó az irányelvekben közölt számokat már nem tartja propagandának, mert a Szovjetunióban kiolvasztott acél, az ott kibányászott szén, az előállított gépek maguk helyett beszélnek. A londoni Times ezt állapítja meg: „A Szovjetunió új ötéves terve komoly dolog, s rideg emlékeztető arra az állandó ipari fejlődésre, melyre a Szovjetunió külpolitikája támaszkodik.” Ezek után nézzük a tényeket:

BÁNYÁSZAT

A többi iparágakhoz hasonlóan az egész országban a szénbányászatot is fejlesztik. A doneyi és a kuznyeck-i medencében a Ivovi-volinszki és az ekibasztuzi lelőhelyeken fokozzák a gépesítést. Megkezdik a kusztanai terület új szénlelőhelyeinek, valamint a kemarovói területen lévő itatszki lelőhelynek a feltárását. Így kívánják biztosítani, hogy a kokszolható szén kitermelését 1960-ig évi 118 millió tonnára növeljék.

A kokszolható széntermelést 1960-ig évi 118 millió, a külszíni feltételekből termelt szénét évi 122 millió tonnára kell növelni.

Ezen felül a széntermelés fokozása érdekében egy sor más intézkedést is tartalmaz a terv. Például a külszíni szénterítés további fejlődését oly-

Kétszeresére kell fokozni a vágatkihajtás sebességét, további 67 százalékkal kell növelni az égőpalafékek kitermelését.

módon biztosítják, hogy új, nagyobb teljesítményű ekskavátorokat, szénkombájnokot helyeznek üzembe. Meghonosítják a hidraulikus úton történő szénkitermelést. Ezen módszerekkel körülbelül 122 millió tonna szén termelnek éventé.

Az ötéves terv időszaka alatt évente mintegy 240 millió tonna szén termelő szénbányakapacitást helyeznek üzembe. Hogy ezt sikerrel hajthassák végre, körülbelül kétszeresére fokozzák a vágatkihajtást és a többi főbb bányamunka előrehaladását sebességét. Az állami fűtőanyag-készletek további felhalmozását még úgy is biztosítják, hogy mintegy 67 százalékkal növelik az égőpala, 44 száza-

lékkal pedig a tőzegkitermelést.

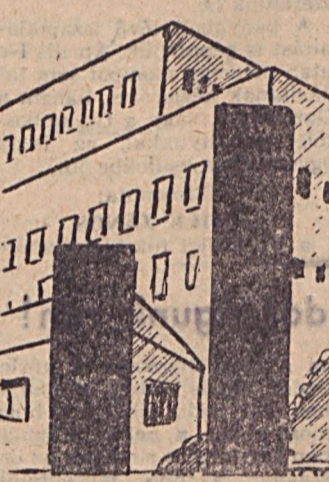
GÉPESÍTÉS

A szovjet dolgozók tudatában vannak feladatuk jelentőségének. A XX. pártkongresszus tiszteletére elsajátítják a haladó technikát, új, modern gépsorokat terveznek és alkotnak. A moszkvai „Vlagyimir Iljics” gyárban Sersnyev művezető kezdeményezésére mozgalmat indítottak, azért, hogy a termelés minden területén megvalósuljon a műszaki fejlesztés. Ilyen hatalmas lelkesedéssel támogatják a szovjet dolgozók azt a gigász tervet, mely a gépgyártásban többek között a következőket írja elő:

A szerszámgépgyártásban az egyécsű, a speciális és a többállású agregátgépek gyártását 2.4-szeresére, az önműködő és félautomata gépsorok, valamint az önműködő üzemek és gyárak számára készülő berendezések gyártását körülbelül ötszörösére kell emelni. Az ötéves terv végéig további 50 százalékkal növelik a szerszámgépgyártáson belül a fémforgácsológépek részarányát. Ugyanakkor a gépek konstrukciójának megjavításával, mintegy 22 százalékkal csökkentik a fajtálos fémelhasználat.

ÉPÍTŐIPAR

Az építkezés további fokozásával hatalmas feladat elé áll-

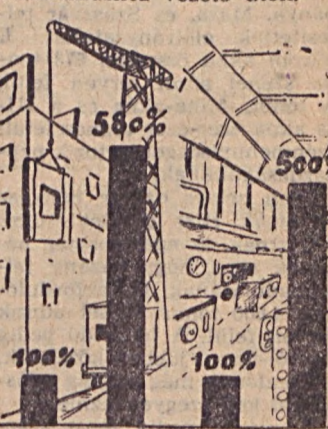
Az építkezés 990 millió rubel értékben, 67 százalékkal növekedik az első ötéves tervvel szemben.

ítja a szovjet népet az új ötéves terv. A célkitűzésben szereplő 990 milliárd rubel értékű építkezési beruházás 67 százalékkal magasabb, mint az ötödik ötéves tervben volt. Ezt úgy hajtják végre, hogy főfeladatuknak tartják az építőanyagiparban azoknak az anyagoknak a gyártását, amelyek lehetővé teszik, hogy az építkezést többnyire szerelési munkává alakítsák át. Például:

1960-ra 1955-höz viszonyítva az előgyártott vasbetonszerkezetek és épületelemek gyártását mintegy 5.8-szeresére, a mész gyártását 2.1-szeresére, a könnyű tetőfedő-anyag gyártását 1.9-szeresére, a fal-

anyagokét 2.4-szeresére, a nemérces építőanyagok készítését 1,8-szeresére kell növelni.

A szovjet emberek hatalmas lelkesedéssel fogadták az SZKP XX. kongresszusának az 1956—1960-as hatodik népgazdaságfejlesztési ötéves tervre vonatkozó irányelveit. A hatodik ötéves terv annak a harcnek nagyszerű programja, melyet a szovjet nép vív a szocialista gazdaság és elsősorban annak alapja, a nehézipar nagyarányú fejlesztéséért. A kommunista párt célkitűzéseinek valóra váltása azt jelenti majd, hogy a Szovjetunió újabb hatalmas lépést tesz előre a kommunizmushoz vezető úton.

Az előgyártott vasbetonszerkezetek gyártása 580 százalékkal, az automata gépsorok és gépek gyártása 500 százalékkal növekedik 1955-höz viszonyítva.

Szászvári Bányász

Üdvözljük a szászvári oldalt

Örömmel vettük tudomásul, hogy az „Új Komló” című hetilap a jövőben egész oldalon kíván foglalkozni a mi bányázmunkánk és Szászvár község életével. Régen óhajtottunk már ilyen segítséget, mert tudjuk, hogy ez mozgató rugója, serkentője lesz terveink teljesítésében, a hibák elleni harcban.

A sajtó nemcsak bírálja a hiányosságokat, hanem útmutatást is ad azok megszüntetéséhez. Bányászainkban pedig azáltal is növekszik a munkalendület, hogy az „Új Komló” népszerűsítési eredményeit. Ugyanakkor azokban a bányásokban is növekszik a munkalendület, akik jelenleg még elmaradással küzdenek, mert nagy dícsőség lesz olvashatni azt a nevet, melynek tulajdonosát 3000-es példányszámú lapban megdícsérték.

Evek hosszú során ritkán jutottunk egy-egy „Új Komló”-hoz, s így is ritkán találtunk a lapban szászvári vonatkozású cikkeket. Ilyenkor bányászaink családostán tették félre az újságot. Amikor azonban Szászvárról is volt valami írva, büszkén lobogtatták és beszéltek róla.

Most, amikor a mi üzemünkkel, községünkkel való foglalkozás rendszeressé fog válni, azt kérjük az „Új Komló” szászvári oldalától, hogy eredményeink ismertetésével, hibáink feltárásával és a további helyes út megmutatásával legyen segítségünkre napi munkánkban.

Ezenkívül pedig fejlessze a kapcsolatot bányászaink és dolgozó parasztjaink között.

Természetesen, amikor ilyenirányú kívánalmakkal fordulunk a laphoz, ugyanakkor magunk elé azt a kötelességet állítjuk, hogy jó adatszolgáltatással, széleskörű olvasó és levelező tábort megszervezésével támogatjuk az „Új Komló”-t.

Nagy jelentőséget tulajdonítunk a szászvári oldalnak, amely 3 hetenként jelenik majd meg. Biztosak vagyunk abban is, hogy a sajtó segítségével eredményesebben véghezvethetjük párt-politikai munkánkat is. Az „Új Komló” szászvári oldala, legyen eszköz kezünkben a szocializmus további építéséhez. Ehhez kívánunk sok sikert pártszerveztünk vezetésének.

PEKAREK KÁROLY,
párttitkár.

Segélykiáltás

Hosszú évek óta a szászvári mozi, Baranya megye egyik legjobb mozija volt, s több versenyben megnyerte az első díjat. Az elavult gép azonban fokozatosan kezdte felmondani a szolgálatot, s ma már ott tartunk, hogy az állandó műsor szakadások következtében meg szűnt a mozi jó hírneve, és csökkent a látogatók száma.

Ennek az áldatlan állapotnak az előzményei a következők: 1954. őszén a Baranya megyei Moziüzemi Vállalat 13 000 forintért 2 gép befogadására alkalmas gépházat építtetett, s a második gépet helyszínre is szállította. 1955. január 1-én, a mozi a szakszervezet vette át, a második gépet pedig a vállalat elvitte. A meglévő gép amúgyis elhasználódott hangleadó része, a nem gyári tűzvédődobok és egyéb berendezések, napról-napra vesztettek jó működésképességükből, és ma már ritka eset, hogy ötször-hatszor ne szakadna el a film. Ehhez hozzászámítjuk a három rolni szünetet — mert egy géppel történik a vetítés — az

8—9 leállást eredményez, ami a legjobb film témájából is kiközlenti a nézőt. Csupán a gépész erőfeszítéseinek köszönhető, hogy az előadások még egyáltalán meg lehet tartani. Mint társadalmi mozi a vonzó és megfelelő műsor ellátásban is hátrányos helyzetben vagyunk. Persze ezt ellensúlyozná bizonyos mértékig az, ha két géppel — és jó géppel — történné a vetítés, amire kitalásunk nincs. Segélykiáltásunk már egy év óta szármal a különböző szervek felé, de mindez csak szuszabba kiáltott szó maradt. Ugyanakkor a bevétel fokozatosan csökken, s az illetékesek azt kérdezik: miért?

Szeretném, ha a „Szászvári Bányász” segítségével, végre meghallgatásra találna panaszkodunk, hiszen Lenin elvtárs is azt tanította: „Az összes művészetek közül számunkra legfontosabb a film, amely a kultúrforradalom első frontszakasza.”

Takács Ferenc,
üzemvezető.

A bányások véleménye:

Mindig szívesen segít...

Problémáinkkal, ügyes-bajos dolgaikkal gyakran felkeresjük a pártirodát. Pekarek elvtárs minden esetben szívesen segít. Mint tízescsoport bizalmi bányásztársaim panaszát sokszor tolmácsolom a párttitkár felé. Így a 10-es csapat részéről nem eredménytelenül kérjük közbenjárását, a fa és egyéb ellátás biztosítása érdekében.

Valamennyien elégedettek vagyunk a pártszervezet segítségével, munkájával. Csak egy kérdésünk van: munkahelyünkön gyakrabban látogasson meg bennünket Pekarek elvtárs. Sokszor van nehézségünk, mely megoldásában a helyszínen tanácsot tudna adni, vagy azonnal intézkedni. A segítségét nem csak politikai vonalon, hanem műszakilag is kérjük, hiszen párttitkárunk maga is

12 évig a bányában dolgozott és így bizonyára több hasznos tapasztalata van.

Persze többször előfordul már, hogy a termeléssel kapcsolatban felhívta a figyelmünket a hiányosságokra, de ezt még sűrűbben tegye meg. A pártszervezet irányítónk, támogatónk volt eddig s azt kérjük, hogy ezután is legyen

Agoston István II. v.ájár

Van még tennivaló

a szakszervezet munkájában is. Így például: az ü. b.-elnöknek nagyobb gondot kellene fordítania a bányalátogatásra. Szorosabbra hangolnia a dolgozókkal való kapcsolatát. Üzemünknel van még olyan dolog, amelynek elintézésére nagyon fontos volna.

Például: a védőruhák sehogysém tartanak ki a megállapított kihordási időig. Ez részben a bányások hibája is, mert nem vigyáznak kellően rá, De ha megnézzük, talán a megállapított idő is helytelen. A mi

viszonylatunkban nem tartanak ki az öltözékek olyan hosszú ideig.

Jó lenne ha az ü. b.-elnök elvtárs munkaközben felkeresné egy-egy csapatot és segítene annak kiderítésében, miért nem lehet a 480 perc alatt 100 százalékot elérni. A mi brigádunkban ismerem az embereket. Tudom, hogy mindannyian egyet szeretnének: százszázalékon felül teljesíteni. S amikor műszak alatt jóformán pihenő nélkül dolgozunk, sokszor mégsem tudjuk elérni

még a száz százalékot sem. Mi lehet az oka? Nagyon szeretnénk ha a szakszervezettől segítséget kapnánk ebben a kérdésben. Lehet, hogy rossz a munkaszervezésünk? Nem tudjuk. Segítséget kérünk.

Persze történetek intézkedések néhány probléma megoldásában. És ha az ü. b.-elnök gyakrabban keresne fel bennünket és többet foglalkozna ügyeink elintézésével, még eredményesebb lenne munkájá.

Burghárdt Antal v.ájár

Új év, új beruházások

Modern, új fürdő

A régi idejéjmúlt fürdő helyett a szászvári bányások részére 1956-ban megkezdik a 250 ezer forintos korszerű, új fürdő építését.

100 ezer forint

kerül beépítésre, a VI. szinti szivattyukamra energia szerezésére.

Övönői lakások

építése még ebben az évben befejeződik, melyre a tanács 80 ezer forintot fordít.

Jelentősebb változások

A lakótelepi vízhálózat korszerűsítése 200 ezer forintba, a bánya területén egy mozdony-szín építése 20 ezer forintba, az izsapananyag előkészítéséhez szükséges törőépület 70 ezer forintba kerül.

A község területén megkezdik az utcák, terek rendezését, valamint a Dalos és Felszabadulás utcaszakaszon a betonjárda továbbépítését.

Anyakönyvi hírek

1956. január 1-től, február 10-ig a Szászvári Tanács anyakönyvében a következő adatokat jegyezték be:

Született: Junger Erzsébet és Jäger Tibor.

Házasságot kötött: Simon János és Balogh Gizella.

Meghaltak: Koch Antalné sz. Galambos Aranka, Kovács Mihály és Bakó Ferenc János.

— A Szászvári Bányász legközelebb február 28-án jelenik meg.

Mi is tudnánk alkalmazni néhány gépet

Az igaz, hogy bányánkat nem nevezhetjük újnak, mert bizony már 190 év óta innen termeljük a szenet. És mert ilyen régi, nagyobbára nem is tudjuk azokat a gépeket alkalmazni, amelyeket a többi bányákban használnak. De azért egy kis „újítás” nagyon jó és hasznos volna nálunk is.

Nem könnyű feladat a szénrel megmunkált talicskát 50—60 méterre tolni minden műszakon. S a v.ájár elvt. eredménye nem csak a szorgalmától, hanem a talicskázójától is függ. Akinek jó talicskázója van, többet tud termelni. Nagyban meggyorsítaná és könnyebbé tenné munkánkat a szállítoszalag bevezetése. Persze minden munkahelyen nem volna be, de sok csapaton szívesen fogadnák az új máshol „rés” segítséget.

Az „Alkotmány” és a II-es sz. akna közötti, dupla vágatú kötélpálya beépítése is nagyon fontos lenne egészségügyi szempontból. Jobban lehetne biztosítani a levegőt és a nagy hidegben a csillékeknek sem kellene ezen a szakaszon járni.

Sokat olvastunk és hallottunk a különböző fajtájú gépekről. De ezeket mi csak hírből ismerjük. Valószínűleg van közöttük kisebb méretű is, amelyet a mi bányánkban is lehetne használni.

Sok baj van a fűrőgépünkkel. Ha a csapatnak csak egy fűrőgépe van, azt mind a három harmadban használnak. Ennek a következménye, hogy két hónap után teljesen elkopik és már csak zörögni tud. A vízbevitellel fűrés jelentőségével nálunk is minden bányász érdeklődéssel foglalkozott. Jelenleg kísérletezünk ennek alkalmazásával és az eredményre kíváncsiak vagyunk.

Véleményem szerint a fent említett dolgok megvalósíthatóak, —

ha nem is minden csapaton — és alkalmazásuk még előbbre segítene a tervei teljesítésük.

Baranyai József v.ájár.

Február 10-ig a szászvári bányázmunka 102 százalékra teljesítette tervét. S ez az eredmény, a nehéz munkaviszonyok között hőiesen dolgozó bányásoknak köszönhető. Nem kétséges, hogy a teljesítmény még nagyobb lesz, ha az üzem vezetőse, a párt, a szakszervezet és a DISZ-szervezet minden esetben figyelembe veszi a bányások véleményét, és még több segítséget ad a jelenlegi nehézségek leküzdéséhez.

ha nem is minden csapaton — és alkalmazásuk még előbbre segítene a tervei teljesítésük.

Baranyai József v.ájár.

Február 10-ig a szászvári bányázmunka 102 százalékra teljesítette tervét. S ez az eredmény, a nehéz munkaviszonyok között hőiesen dolgozó bányásoknak köszönhető. Nem kétséges, hogy a teljesítmény még nagyobb lesz, ha az üzem vezetőse, a párt, a szakszervezet és a DISZ-szervezet minden esetben figyelembe veszi a bányások véleményét, és még több segítséget ad a jelenlegi nehézségek leküzdéséhez.

A VILLANYMOTOR...

A csikorgó hideg, a makacsul eső hó, csak nem akar megszűnni. Pedig de sokan várják a jó időt.

— Csak egy kicsit engedne. Rögön megkezdénem a vetést. Ilyenkor február végén már — ha jó idő van, — a tavasz árpanak, zabnak a földben a helye.

Jäger József szászvári gazda, nem mondhatja el magáról, hogy a tél „pihenés” számára. Az istállóban sorakozó szép jószágállománya, 4 tehene — amiből 2 szerződéses — 4 lóva, a sertésállomány, 4 disznaja, meg kisebb súltdói ugyancsak adnak munkát egész nap. Még szerencse, hogy a novemberben leadott 2 darab szerződéses marha árából — ami nem kevesebb mint 7700 forint volt. — megvette a 3800 forintos villanymotort. Így legalább a szecska vágásánál nem veszít el, olyan sok időt.

— Jó az a motor, mert csak egy nyomás és máris működik. Így ha mi kimegyünk a földre dolgozni, az apósom is el tudja látni a jószágot takarmánnyal — magyarázza a gazda felesége, aki természetesnek veszi, hogy ő, a kéthetes kis legény anyja, azonnal a tavaszi vetések munkálataihoz lát — ha enyhül az idő.

Ez a szorgalom, ez az igyekvés érthető is Jägerék-nál. A 45 éves gazda, mint tanácsot nem akar elmaradni a többi éleljáró társai mögött. Eddig még mindig sikerült beadását határidőre teljesíteni, sőt tavaly szeptember végére, már az összes kötelezettségének eleget tett. És ez az év sem lesz rosszabb, a tavalyinál. A márciusra beütemezett hóvér disznó, már hónap gazdát cserél, s ezzel 120 kg-os húsbeadását is előbb teljesíti.

— Az ember tudja, hogy mi a kötelessége és azon van, hogy annak eleget is tegyen — állapítja meg az asszony, aki ügylő, sokkal becsesebb, mint a férje.

Jäger József csen-

A Bányász Sportkör működése

Jelenleg 60 taggal működik a Szászvári Bányász Sportkör. Munkáját, tevékenységét eddig sok gátló körülmény akadályozta. De ami a legnagyobb hiba volt, — s ez Ditrői Istvánnak, a sportkör elnökhelyet tesének is a véleménye — az új sportolók kiválogatásával, az ifjúság nevelésével nem sokat foglalkoztak.

Az idén megválasztott új

vezetők már több eredményről számolhatnak be. A labdarúgáson kívül, már működik a kézilabda, atlétika és sakkkozók csoportja is. És hogy ez a csoport állandóan bővüljön, a Bányász Sportkör patronálja az általános iskolákat, ahonnan fiatal sportolókat kapnak. Az atlétikai szakosztály például úttörőkből épült fel.

Papp István (6)

A fiatal, de mégis „őreg” bányász ma már csak mosolyog, ha visszaemlékszik azokra az időkre, amikor még csilóletoló fiú volt. Hej, de régen történt! Azóta sok minden megváltozott. Van takaros kis felesége, két szép fia, csinos otthona, és a bányában, a munkahelyén megbecsülik, szeretik. Két év óta mint v.ájár dolgozik, és február 1-én csapatvezető lett. Még csak 29 éves. Arcán nem sok nyomot hagyott a múltbeli megaláztatás, a nélkülözés emléke.

Ha végignézz a szép konyhabútorán — amit a tavalyi 4000 forintos hűségjutalomból vettek Baján, — a függönyön, csilláron, a szőnyegen s az asztalossal készített hálószobabútoron, felcsillan a szeme. Jól gazdálkodik. Felesége ügyesen osztotta be a fizetést.

Délelőtt, vagy délután, — amíg nem kell műszakra menni — néhány percre, rövid félóra odahúzódik asszonya mellé és tervezgetnek. A lakás ragyog, mindenhol rend, tisztaság. A kézimunkák még a helyükön vannak, hiszen a két gyerek óvodában van. Bezeget, ha megjönnek!... A rádió is

hallgat, s a csendben, kellemes melegben, jól estik beszélgetni...

Kint esik a hó. Mindenki fázdosan, dideregve siet tovább. De Papp István (6), feleségével együtt, a vígan pattogó tűz mellett, ezt nem látja, nem érzi. Gondolataik máshol járnak. Pityu és Őcsi részére, maguk örömeire építik a szép jövőt.

— Milyen legyen a családi ház? És vajon mikor kezdik meg a BSH-épületek építését? Persze, most legelőször reka miét veszünk.

Az idejé dísznő árát — több, mint 4000 forintot, — már kivették, most hát lehet újra vásárolni.

Amíg tervezgetnek, az aszszonyka munkát talál magának. Papp István pedig lopva, — hogy a felesége meg ne lássa, — az órára pislant. Korai még az idő műszakra menni. Még két óra van. De sokára telik le! Csak sóhajt, nem szól semmit. Az asszony ügyis mindig veszekszik, hogy nem élhet a bánya nélkül. Hát egy kis „igazsága” van.

Nem is tudna ő már máshol dolgozni. Megszokta, megszerette 14 éves munkahelyét.

MOZI

Jószerecsét kultúrház: február 15—16-án: Óserdő foglyai. Szovjet film. 18—19-én: Riadó a cirkuszban. Német film. 22—23-án: Testvérharc. 25—26-án: Gázolás. Magyar film. Február 29-én, március film. 1-én: Telepek. Argentín film. Az előadások kezdete: hétköz-

nap fél 7 órakor, vasárnap 2, fél 5 és 7 órakor.

Bányatelepi keskenymozgó: február 15-én: Bizalmas levél. Kínai film. 19-én: Tartalékjátékos. Szovjet film. 22-én: Kúrtós unokája. Szovjet film. 26-án: Díszelőadás. Magyar film. Az előadások kezdete: este 6 óra.

Miért lenne hátlan az évek hosszú során úgy gyakran lezvegott fejtkalapáchoz, az ismert vágatokhoz, szintekhez, és a mindig újabb fejtekhez, melyekből nap-nap után jövesztli a szentet, növeli népgazdaságunk vagyonát, s a nehézipar egyik fontos alapanyagát.

Feláll, és a konyhaszekrény fiókjából egy könyvet vesz elő. Vastagbetűs címe messziről látható: „A párttagsági könyv”. Megkeresi a behajtott oldalt, s érdeklődéssel kezd olvasni...

Látogatók érkeznek. Ismerős és ismeretlen emberek. A kedves, szíves fogadtatás ellenére vontatottan indul meg a beszélgetés, de csakhamar kialakul egy közös vélemény: a szászvári 100 esztendő őreg bányában is érdemes becsületesen, szorgalmasan dolgozni. Erdemes egymással versenyezni, amely többtermelésre, gyorsabb munkára ösztönzi a bányásokat. Az elismerés, dícséret mellett persze a fizetés megvetendő. Lám, Papp István (6) is az állandó száz százalékon felüli teljesítményért minden hónapban 2500, 3000, 3200 forintot hoz feleségének.

— Ebből 800 forintot félre-

teszek a kosztra, a többit pehosszú során úgy gyakran lezvegott fejtkalapáchoz, az ismert vágatokhoz, szintekhez, és a mindig újabb fejtekhez, melyekből nap-nap után jövesztli a szentet, növeli népgazdaságunk vagyonát, s a nehézipar egyik fontos alapanyagát.

Hát bizony a gyerekeknek is gyakran kell venni ruhát, cipőt — toldja meg a „családapa” és fürgén felkel. Néhány perccel később fiainak nagyiott képmását tartja a kezében.

— Ez Pityu, ez meg az Őcsi — mutatja be őket a látogatóknak és magyarázatképpen meg hozzátesszi: „Pityu nagyon rossz.”

Az idő gyorsan múlik. Indulni kell a műszakra. De mielőtt Papp István elbúcsúzna — bizakodóan még kijelenti: — Tegnap is lehagytuk az „ablézt”. Az én harmadom 25 csille szentet termelt fejenként. De ma máa többet akarunk...

Boldog, elégedett fiatalok. Oihonukat már az új, megváltozott életben, a párt segítségével, két kezük munkájával, rendezték be. S van biztosíték arra, hogy ez az otthon mindig sebb, mindig melegebb családj fészek lesz. „Pityu” és „Őcsi” számára is,

UJ KOMLÓ

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEKI

A MAI SZÁM TARTALMÁBOL:

Taggyűlési jegyzetek. (2. o.) Szerkesztőség postájából. (2. o.) Harc a gümőkör ellen. (2. o.) Nagymányoki Bányász. (3. o.) Jól ismeri hallgatóit. (3. o.) Nagyszerű emberek. (3. o.) Általános iskolán kívüli zenei nevelés. (4. o.) A szurkolók figyelmébe. (4. o.) Tanácstag fogadórak. (4. o.) Hírek. (4. o.)

AZ MDP. KOMLÓI PÁRTYEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A D.I.S.Z., A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

ÁRA: 30 FILL.

KEDD, 1956. FEBRUÁR 21.

Őrjárat az Anna- és a III-as aknán

Jogtalanul elégedetlenkednek

A III-as aknai bányáuzem üzemvezetőjének folyosóján hét tialaleMBER állt. Kezükben a januári „lomcédulát” tartották és zúgolódtak:

— Leszámolok. Ennyi pénzért nem dolgozok. Mit kezdek „ezernégygel” — hangozta Tigi Pista, akinek a múlt hónapban is két igazolatlan hiányzása volt.

— Helyes. Menjünk be az üzemvezetőhöz! — indítványozták többen egyszerre, s már indultak is.

Indultak több pénzt kiverekedni — vagy ha az nem sikerül — leszámolni. Az egyiknek 5, a többinek 2—3 igazolatlan munkája volt januárban. Decemberben jöttek „ezernégygel” keresetek, négyszer-ötször bumliztak, de követelnek. Milyen jogon? Maguk sem tudták, de hátha sikerül...

Jazbincsek Vilmos elvtárs (az üzem főmérnöke) asztalán vagy 30 darab multhavi szakmáncédula hever. Hátlapjukon kúszva ceruzavonások. Reklamálások. A sok közül egyet felvettünk. Szántó Mihály szabályozó csapatát volt. Keveseltek a keresetét. Miért, jogosan, jogtalanul? Nézzük meg: A Szántó-csapat a 12-es telepen szabályozott egy vágatot. Könnyű munkahely volt. Előírányzott normájuk 1 bá-

nyász/műszak: 34.03 centiméter volt. Az üzem egy folyó méterért 136.52 forintot fizetett. Ezért a pénzért bárki megcsinálja ezt, mert a kereseti lehetőség biztosítva van. De Szántóék nem.

Ok ugyanis 90 műszak ráfordításával 30.6 folyóméter helyett, 16.6 folyómétert bővítettek ki. Teljesítményük 52.6 százaléka, keresetük 33.47 forint.

Az elszámolás igazságos, az elvégzett munka arányában történt. De Szántóék reklamálnak...

Még vagy 30 darab ilyen utólagos felszólalás hever a főmérnök asztalán. Van köztük jogos is, de legtöbbjük jogtalan. Meg nem dolgozott munkáért követelnek bért.

Helyesen tenné a pártszervezet és a szakszervezet, ha ez esetben több segítséget adna a műszakiaknak, s közösen meggyaraznák meg az elégedetlenkedőket: a mi államunkban mindenki a végzett munka arányában részesül az anyagi javakban. Ugyanakkor persze nem szabad elnézni, hogy a műszakiak hibájából történt a hanyag munkavégelésből származó reklamációkat ne intézzék el igazságosan és a dolgozó esetleg ne kapja meg a megérdemelt keresetét.

Amivel az Anna-aknaiak dicsekedhetnek

„Igerjük, hogy az első negyedévben ránk rótt tervet 300 tonna szénnel teljesítjük túl.”

Igy szól az Anna-aknai bányászok első negyedévi versenyvállalása, melyet még az év elején örömmel tettek meg, hogy egyben nyilvánkoztassák: elfogadják a III-as akna dolgozóit által hozzájuk intézett párosversenyfelhívást, mert tudatában vannak e verseny jelentőségének, melynek közös célja, végrehajtani a második öt éves terv első évi célkitűzéseit.

E vállalást — bár Anna-akna dolgozói közül csak Huszár Sándor, Gazsi Ferenc, Virágh János, Bányai János, Leier István és Preisendorfer Flórián írta alá — mégis mindenki a

maga egyéni harci programjának tartotta, s munkálkodott annak megvalósításáért.

Az első hónapban nem valami gyönyörűnek mondható fejtecsékből jövesztették a tervteljesítéshez szükséges szénen. A művelés alatt álló telepek (kivéve a 8-as telepet) inkább kőbányához, mint szénbányához hasonlítottak. Vékony csíkokban húzódtak meg a pala között a szénrétegek. Csak nehéz, áldozatos munka árán sikerült annyit kibányászni, annyit kiválogatni a hasznavehetetlen kő közül, amennyi elegendőnek bizonyult a kötelezettség és a vállalás teljesítéséhez. De sikerült! Február 1-ig 100 tonna szénen adtak előírányzatukon felül.

Amiért már szégyenkezniök kell

Február elején országunkat is elárasztotta egy tartósabb hideghullám. A gyárak, a kohók, a mozdonyok, az iskolák és az otthonok több szent várta Komlótól. Egyik munkás — a gyári — kérte azt a másiktól — a bányásztól, S Anna-ak-

na vágatai, csillései, műszakijai nem zárták szívükbe ezt a kérést. Tervtúl teljesítés helyett, napról napra növelték az adósságot.

Február 15-ig például 1.178 tonna szénre vártak hiába országunk gyárjai, mert

Anna-akna ennyivel adott ki kevesebbet előírányzatánál. Miért? Keressük meg a választ kint a felszínen, s lent a bányában.

— A terv teljesíthető. Feltételeink jók. Van szénvagyon, — igaz, hogy nem a legjobb — s van mún-

kaerő is, — ezt mondta Virágh János aknavezető, s ezt mondták lent a bányászok is.

Ezután újból csak felvetődik a „miért?” szó. De ahelyett, hogy ezt boncolgatjuk, beszéljenek inkább a tények.

15 ember kihasztnalatlannul

A híres Mahler-féle gyorsvágathajtó feltároló brigád tagjairól sokan hallottak már nemcsak Komlón, hanem az egész országban. Ezek a szívvel-leléssel az újrat rajongó emberek nemrég azt bizonyították be, hogy a mi bányáinkban átlagos 25—30 folyóméter helyett, 130 folyóméter vágatot is ki lehet hajtani egy hónap alatt.

Mást is bebizonyítottak. Azt, hogy nemcsak a feltároló szakmában mesterei munkájuknak, hanem a szénjövésztésben is. Tavaly májusban például egy aránylag rövid homlokosszűz fejtecsében dolgoztak. Ez szükségmegoldás volt. Az üzemvezetés 30 csille szentet kért tőlük műszakonként. Más csapatok még 30 csille szentet sem adtak volna, s ök, 80-at adtak. Honnan? Az még ma is „rejtély” Anna-akna vezetői előtt.

A Mahler-csapat tagjai előtt azonban nem volt rejtély az ilyesmi. Tudták, hogy kell a szén — s a legjobb üzemnek 10 ezer forint célpriumum volt kitűzve — hát szívvel-leléssel

dolgoztak, hogy Anna-akna első legyen. Az is lett!

„Ez a nagyszerű brigád most „hidegre” van téve. Ugyyszólván senki sem törődik a bajjaikkal, problémáikkal.

— Megértjük mi, hogy a feltárolásokat a nagy hideg miatt le kellett állítani, mert a vitres kő befagy a csillékbe, s ez zavarná az egész komlói tröszt munkáját. De azt nem, hogy 3 méteres légjárat kihajtása céljából, egy 15 tagú brigádolt költöztesse nek — mondotta elkeseredetten a múlt hét keddién Dudweiler elvtárs, a Mahler-brigád egyik harmadvezető vágára.

Mennyire igaza van, s mennyire helytelen műszaki irányítást tükröz vissza ez a jelenség. A 3 méternyi légjárat kihajtása egy ilyen kiváló bányászokból álló brigádnak, legfeljebb csak két műszakot vesz igénybe. Utána újból kezdődhet a költözködés a bányák egyik végéből a másikba, — ki tudja, meddig?

A 4120-as csapat jelenlegi frontfejtése fölött pedig kifogástalan fejtecsés áll nyitva.

Sok szén van még itt. Jelenleg azonban nincs telepítve, mert nincs ember. Mahlerék 30 csille szénnél többet tudnának itt termelni, s az nagyon jól jönne az üzemnek.

— Mi ilyen helyre nem mehetünk, mert valaki „pikkelt” ránk — szól Dudweiler elvtárs, s hiába nógatjuk, mondja meg ki az, aki akadályt gördít munkájuk elé, konokul hallgat, majd másra terelve a szót, így fejezi be elkezdett mondkáját.

— Holnap mindannyian szabadságra megyünk. Elég volt a játékból. Ha pedig ezután sem intézkednek...

Nem fejezte be. De nézéséből, s halkkává való hangjából ezt lehetett kiérezni: „elme-gyünk egy másik üzembe.”

Ennek nem szabad bekövetkeznie. Helyes lesz, ha Mahlerék sorsának irányításába, erélyes kézzel a pártszervezet is belenyúl. Mert igazságot kell szolgáltatni a jogosan elégedetlenkedő bányászoknak addig, míg még nem késő. Addig, míg még lesz Mahler-brigád!

Javaslat, amely figyelmet érdemel

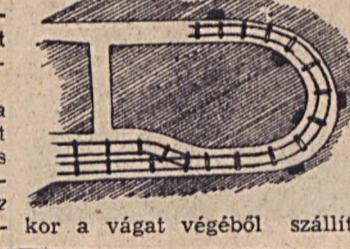
A mi üzemünkben többnyire egyhelyről történik a kitermelt szén elszállítása, mégpedig a III/a szintű 8-as telepi alapvágatról. Ez az intézkedés nagyon helyes, mert jobban biztosíthatjuk csapatainknak a folyamatos ürescsille-ellátást.

Véleményem szerint egyszerűen azonban hiba csúszott a számításba ezzel a koncentrációval. Ugyanis amikor meg-

tervezték, hogy 5—6 munkahelynek egy alapvágaton legyen a töltőállomása, nem gondoltak arra, hogy a kitermelt szent el is kell szállítani. — Mégpedig gyorsan.

A mostani módszer nem a legalkalmasabb erre, mert öt csillének kifelé a telivel és befelé az ürescsillével, egyszerre kell közlekedni. Ha az első, esetleg a második töltő-

toroknál valami baj van, akkor a vágat végéből szállító

Megtalálják számításukat

A III-as aknai bányászok többsége azonban becsületesen dolgozik. Somogyvári Jenő brigádja például 35 folyóméter gurító kihajtásával 146 százalékra teljesítette januári tervét. A brigádban az egy vágára eső kereset 131.78 forint volt.

Rákosiék is megtalálják számításukat. Jelenleg a VI. szintű, II-es keleti keresztvágat végéről, az V. szintű aknarakodóra egy gurítót hajtának. Januárban 35 métert készítették el. Február végéig be is fejezték a munkát. —

Sietnek, mert az üzem bányászainak most még sokat kell gyalogolni, míg munkahelyükre érnek, de ha elkészül az új gurító, felére csökken a távolság.

S így sorolhatnánk még sokáig azoknak a bányászoknak a nevét, akik a mostani nehézségek ellenére is szívesen dolgoznak. Például: Jankai Bélát, aki bevezeti munkahelyén a melegcsákányváltást, — Schwartz József frontbrigádját, amely 120 csille szén helyett 155-öt termel majd minden műszakon,

hogy mielőbb rendez kerékvágásba zökkenjen a III-as akna tervteljesítése.

S hogy rendes kerékvágásba fog zökkenni, az bizonyos. Biztosított erre a III-as aknai vezetők azon tervé, melyet hamarosan megvalósítanak: jobb körülményeket teremtenek a bányában, korszerűsítik a fővágatokat és új fejtecséket készítenek elő. És biztosított erre a III-as akna öreg és fiatal bányászai, mely már többször is bebizonyította, hogy sokra képes...

Ha egyszer sikerült, sikerülnie kell többször is

Újból elmúlt egy hét, s bányászaink adóssága nemhogy csökkent volna, hanem növekedett. Február 13-án még csak 1817 tonna, 20-án már 2322,9 tonna szénrel tartozunk népgazdaságunknak. Ennek ellenére mégsem mondhatjuk, hogy bányászaink többsége kevésbé törődik az ország megnövekedett fűtőanyagszükségleteivel.

Sok aknán például szombaton nagytermelési napot rendeztek, s olyan teljesítményeket értek el, amelyre a hónapban még nem volt példa. Vágár, csillés, szállítómunkás, üzem és körletvezető összefogva győzedelmeskedett a zord, havazó időjárás okozta nehézségek felett. Kossuth-bánya 118, Nagymányok 122,7, Szászvár 106,8, s Béta-akna 100,6 százalékra teljesítette az napi előírányzatát. Trösztí viszonylatban pedig 103,9 százalékot értek el bányászaink.

azt igazolják, hogy a komlóiak megelégték a folyamatos elmaradás miatti bizonytalanságot. De főleg azt bizonyítják a legjobban: ha a mi kommunista bányászaink összefognak, ha jól szervezik meg a munkát, képesek tervet teljesíteni, mégha olyan nehézségek is gátolják munkájukat, mint a hideg tél és a nagy havazás.

Remélhető, hogy a kezdetleges sikerek feltételeit felismerve, bányászaink minden nap olyan lelkiismeretes felkészüléssel, alapos munkaszervezéssel fognak a februárból hátralévő napok terveinek teljesítéséhez. A tervteljesítés pedig kötelesség. Ezt várja most tőlünk az egész ország.

A tröszt és üzemének havi eredménye: tröszt 96 százalék, Kossuth-bánya 102,7, III-as akna: 78,1, Anna-akna: 79,5, Béta-akna: 99,1, Nagymányok: 103,9, Mázsa: 97,6 és Szászvár: 103,3 százalék.

„Az építkezés dolgozóinak nevében vállaljuk: A gesztenyési iskolánál: 1. Az építkezés szerződés szerinti határidejét 2 hónappal lerövidítjük,

tervezték, hogy 5—6 munkahelynek egy alapvágaton legyen a töltőállomása, nem gondoltak arra, hogy a kitermelt szent el is kell szállítani. — Mégpedig gyorsan.

A mostani módszer nem a legalkalmasabb erre, mert öt csillének kifelé a telivel és befelé az ürescsillével, egyszerre kell közlekedni. Ha az első, esetleg a második töltő-

Csatlakozunk az I/3-as építésvezetőség és a Schraub komplexbrigád felhívásához

Vállalatunk gesztenyési építésvezetősége az alábbi vállalással csatlakozik az I/3-as építésvezetőség és a Schraub komplex brigád versenyfelhívásához. Egyben kéri, hogy az üzemi bizottság, a vállalatvezetőséggel karöltve, minden hónapban megfelelően értékelje a versenyt s annak eredményét továbbítsa az illetékes szervekhez. Arra is ígéretet tettek, hogy azokra a munkafolyamatokra, melyekre most, tervdokumentáció miatt vállalást tenni nem tudtak, akkor tesznek fogadalmat, amikor a terveket megkapták.

KOBRA JÓZSEF ü. b. termelési felelős.

„Az építkezés dolgozóinak nevében vállaljuk: A gesztenyési iskolánál: 1. Az építkezés szerződés szerinti határidejét 2 hónappal lerövidítjük,

2. Az épületet minőségi kifogás nélkül adjuk át. A fürdő építkezésénél: 1. Az 50 ezer forintos építési munkát egyszögű munka-

utalványozással komplexbrigád formájában vegezzük. 2. Az épületet értékesítkéntés nélkül egy hónappal a határidő előtt átadjuk.

Vállaljuk továbbá: olyan időben, amikor hideg vagy eső miatt nem tudunk termelőmunkát végezni, résztveszünk az építésvezető által tartott terv-, illetve rajzismeretelőadáson, amellyel az előttünk álló feladatokat részleteiben is megismerjük. Ezzel szakmai és elméleti tudásunkat kívánjuk növelni.

Igerjük, hogy a baleseti útmutatóban foglaltakat mindenkor betartjuk és súlyosabb

csillések tétlenül várják az elsőket. Nem egyszer 10 csillénél is több kiesést jelent ez egy-egy csapatnál, műszakonként. Hogy ezt megszüntessük, a következőket javaslom az üzemvezetőségnek:

Alakítsák ki a körforgalmat. A 8-as telepi harántot össze kellene kötni (vasutat építeni) a csapásvágattal, majd az alapvágattal. A harántvágat és a csapásvágat szintkülönbségét egy kisteljesítményű villa beépítésével egensúlyozni lehetne. Így az egyik oldalon bevihetik az ürescsillét, a másik oldalon hozhatják ki a telit. A teljes és zavartalan körforgalom érdekében pedig minden töltőtörök alá, egy két méter hosszú vakvágatot kellene kihajtani, ahová akár két csille is befér egyszerre. Így a fővasútvonal mindig szabad lenne.

Véleményem szerint ez nagyon sokat segítene rajtunk. Műszakonként legalább 20 csillével több szentet adhatnánk.

Elmondta:

Bartha Dezső lőmester

Üzenet a lakatosoknak

— A technikai felkészültségük milyen?

— Más gépeink nincsenek, csak fejtőkalapácsok. De nem is kell, csak azok lennének jók — felelte Galgóczi László a 20-as front vágára, amikor a gépi berendezésről érdeklődtünk.

— Hogy-hogy nem jók?

— Jelenleg ugyan nincs baj velük — kapcsolódott a beszélgetésbe Tóth István frontmester — csak sokáig kellett cserélnünk, míg hibátlan gépeket kaptunk. Képzelnék: egyenesen fentről, a műhelyből hoztuk a „megjavított” részleteket, s amikor azokat használni is akartuk, kiderült, hogy rosszak.

A fejtőkalapácsok hibás megjavításáról beszélt Németh Károly, a 4127-es csapat vezetője is:

— A Kardos elvtárs dolgozik vele, érdemes megnézni. Ma reggel hoztuk a műhelyből, de nem ér semmit, csak kínlódnunk vele. Ugy látszik, a lakatosok csak a port törlik ki belőle.

Ilyen hibák többször gátolták már a munkát Anna-aknán. Ezért a föld alatt dolgozó bányászok azt kérik a lakatosoktól: javítsák meg rendszeresen a gondjaira bízott gépeket. Mert mit szólnának ök, ha 15-én „csak úgy” mutatónak kapnák meg a százásoktól dagadó borítékot, mint ahogy ök kapják néha-néha mutatónak a „megjavított” fejtőkalapácsokat,

baleset az építkezésen nem fog előfordulni. Csatlakozni kívánunk az összes kezdeményezett versenyfelhíváshoz.

Kötelezzük magunkat, hogy az év minden hónapjában ránk leosztott terveket betartjuk, illetve éves viszonylatban 2 százalékkal túlteljesítjük. A fenti vállalásunkkal a második öt éves terv első évének sikeres teljesítéséhez kívánunk hozzájárulni, valamint a vállalat tekintélyét akarjuk az elsőkközé emelni.

A gesztenyési építkezés dolgozóinak nevében:

Fülöp János építésvezető Gótzli Ferenc művezető

PART ÉS PARTÉPÍTÉS

Taggyűlési jegyzetek

Hetek, hónapok előkészítő munkája után vasárnap, február 19-én tartották beszámoló és vezetőség újjáválasztó taggyűlést a bányász párt-szervezetek. Az előkészítés, a beszámoló megismerése, most valóban kollektív munka volt. Nemcsak a pártvezetés, az aktivisták, hanem az egész tagság készítette azt.

A hatalmas hőeresztés ellenére jötték újszólóval valamennyien, a messzi vidékekről gépkocsival. Helelőből az otthon fekvő gyengélkedők is.

Ez a taggyűlés különösen érdekel. Ki vagyok írva, mert megsérültem. De eljöttem. Nem mindegy nekem sem, hogy kiket választunk majd az új vezetőségbe — így nyilatkozott Jerevánról Ferenc elvtárs, a szén-főköri kommunista.

Kilenc órakor kezdték. Végig hallgatták a beszámolót, majd megvitaták. A beszámoló harcos volt. Bátran bíralt és dicsért. Nem hiányzott belőle az önbírálat sem, s ezért adott alapot a nagyszerű, bátor önkritikus, kritikus vitára is. Péter Zsigmond elvtárs, a beszámoló kiegészítő XX. Pártkongresszusról beszélt, majd elmondta, hogy a komlói DISZ fiatalok a lenini Komszomol hős fiairól vegyének példát, akik más a XX. kongresszus idején is valamennyi fogadalmukat teljesítették.

Nálunk az a hiba, — s erre a pártvezetést sem figyelt fel még eléggé — hogy az aknások egyrésze durván beszél a bányászokkal. Pedig a durva hangú beszéd akkor sem indokolt, ha valaki mérges, mert valamelyik bányába került új munkás hibát vét. Nekem az a véleményem — mondta Péter elvtárs — nem müvelt ember az, aki ordít és káromkodik. Magyarán mondva így akar magának megbecsülést és tekintélyt szerezni.

Javaslat: nézzén körül a párt-szervezet a fiatalok, különösen az új munkások nevelésében, mert a kulturális nevelésben jelenleg nagyon sok hiba van. Fontosnak tartom, hogy a szakmai továbbképzésbe bevonják a fiatal szakmunkásokat is. Németh Dezső elvtárs így kezdte hozzászólását: — A mi párt-szervezetünk nem dicsőíthető az elmúlt két esztendő pártépítésével. Mondjuk meg őszintén, nem nagyon erőltettük meg magunkat, nagyon

kevés tagjelöltet és párttagot vetünk fel. Az új vezetőségnek, de az egész tagságnak az legyen most egyik legfontosabb feladata, hogy a pártépítéssel többlet foglalkozzon.

A vita alapján egyre világosabbá vált, hogy a legfontosabb tennivalója az új vezetőségnek, a dolgozókkal való foglalkozás a nevelés, a politikai nevelés és felvilágosító munka lesz. Hogy mennyire így van, ezt legjobban Szilágyi elvtárs szavai igazolták.

A szén-főköri nem dicsőíthető a munkafegyelmével. Nem ritka eset nálunk, hogy egy-egy műszakon, illetve 24 órában 110—120—130 ember hiányzik igazolatlanul. Ezért termelünk mi még drágán, ezért maradtunk alatta a tervezett teljesítményeknek.

Allig egy hónapja vagyok enél a körletnél és a bányában is, — kezdte hozzászólását Brutyó Béla elvtárs — de azt tudom mondani, hogy már az első napotól érzem a párt-szervezet gondoskodását. Nekem az a véleményem, hogy tervünket lehet és töl is lehet teljesíteni, de csak akkor, ha mi kommunisták min-

A kommunista az jellemzi, hogy kommunista a munkahelyén, a szórakozó helyen, a családi életben. Szóval mindenütt, ahol csak megfordul — így kezdte hozzászólását Lakatos József elvtárs, a 49. építőipari vállalat igazgatója a vezetőség újjáválasztó taggyűlésén, majd így folytatta: — Mi nem vagyunk hívei a barátságkodásnak, az úgynevezett haveri szellemnek. A mi barátságunk a bíráló-önbíráló szellemmel épült fel és ez a mi életi erőnk.

Ez a nagyszerű bíráló légtörő jellemzte a 49. ép. ipari vállalat vezetőség újjáválasztó taggyűlését is. Amikor az új vezetőséget választották is, alaposan megmondogatták véleményüket az új jelöltek. Megmondták hibáit Schraub Ferenc elvtársnak is: — Figyelmeztetjük Schraub elvtársat, jobban foglalkozzon a fiatalok nevelésével, a DISZ munkával, hisz maga is DISZ-tag. Szólkion is az anyagszágról is. Végül elvtárs ezt adta utóvalól Németh Ferenc elvtárs-nak: — Arra kérjük az elvtársnót, legyen kissé élénkbb. Számolla fel a természetében meglévő ridegséget. Legyen közvetlenebb s ak-

den segítségét megadunk az új vezetőségnek és az emberek nevelését minden kommunista személyes ügyének tekintik.

Harcosan, bátran bíralták a szén-főköri kommunistákat akkor is, amikor a jelölésre került a sor. Sok vita nem akad a jelölésnél, mert a jelölő bizottság a tagság által megbecsült kommunista-ként javasolt az új vezetőségbe. Olyanokat, mint Vukics György, Szilágyi Antal, Sztánszky Adolf, Stecskovics István, Kovács Imre, Dobos József, Szakács Mihály, Szerkes József, Mátyás József, Szilágyi Antal és Matéz István. Ezeket az elvtársakat szeretik, bíznak bennük. Biznak, mert beszélésük helyt állnak a munka frontján, példás életet élnek. A bizalmat a titkos szavazás is így döntötte el. Kossuth-bánya szén-főköri levezetője van. Az új vezetőség előtt sok, de nagyszerű feladat áll. Többek között az, amit a vezetőségválasztó taggyűlés is megerősített: „egész évben sztahanovista szinten, 103 százalékos átlagon termelni a szénen és valamennyi termutatót!”

kor jobb munkát tud végezni. — Azt kérjük Inhoff elvtársót, — mondta Németh elvtárs — hogy sokkal önzetlenebb legyen. Eddig arra hivatkozott, hogy sok az elfoglaltsága, azért nem foglalkozik DISZ-munkával. Most egygel több lesz az elfoglaltsága, mert vezetőségi tagnak jelöltük, de mint ifjú kommunista soha ne feledkezzen meg a DISZ-ben végzendő munkáról.

Boros elvtársat arra figyelmeztette a tagság, hogy bátrabban merje felvetni a problémákat a vezetők felé is és jobban tanuljon, hogy maga is tanítani tudjon.

Igy vitázták meg a jelöltek felvételét, majd titkosan döntöttek és a vezetőségre választották: Lakatos József, Benke Pál, Schraub Ferenc, Szatimánovits Kálmán, Inhoff János, Bobits József, Németh Ferenc, Boros József és Németh Ferenc elvtársakat. Végeztül azzal bízták meg az új vezetőséget, hogy vezesse a vállalat kommunistainak harcait, irányítsa a gazdasági munkát úgy, hogy a vállalat kikerüljön a múlt évek szűgyenéből s ez év végére élizem legyen.

A szerkesztőség postájából:

Válasz Ki-Lá-nak

Szerkesztőségünkhez küldött Ki-Lá jelzésű panaszos levélre, a szén-cédula, szén és ócska fa kiadásával kapcsolatban közölik Kossuth-bánya üzemvezetőjének, Kovács elvtársnak választát:

1. Kossuth-bányán a szén-cédula kiadása a következőképpen történik:

Minden negyedévet követő hó 14-től kezdve, a munkahelyi osztály adja ki személyenként. Ez szükséges azért, mert rendelet van arra, hogy minden dolgozó sajátkezű aláírása és személyazonossági igazolványának felmutatása mellett veheti át a szén-cédulát.

2. A szén minőségére vonatkozóan: a dolgozóknak a bányából kijövő aknaszénnek kell kiadunk, és ez így is történik, meghatározva, hogy melyik telepből adhatjuk ki. Je-

lenleg jóminőségű 8-as telepi veletek során a hulladékfalat összegyűjt, és a szállítási felvígázónak átvétel elismervény ellenében átadja. Három csille összegyűjtött hulladékfalatból a dolgozót illet meg, 6 forintot áron.

2. Az üzemek kötelesek ter- vet készíteni a fa kiadására és minden dolgozónak 2—2 héli határidőt adni a fa összegyűjtésére. Amennyiben a dolgozó gondoskodik a fa összegyűjtéséről, igényjogosultságot elveszt és csak akkor kaphat újra tüzfát, amikor már mindenki megkapta járandóságát.

3. A fa kiadása névsor szerint történik. A fajuttatás nincs időhöz kötve, amikor névsor szerint mindenki megkapta járandóságát, akkor a kiadás ugyanazon sorrendben előlről kezdődik.

Különböznek a vélemények

Szél György, Balogh And- négy bányász írta alá a követ- rás, Gyökér József és még kezd levelet:

„Nem értünk egyet a február 7-i Új Komló-ban megjelent Koltai Ferenc állításával, mely szerint a 36-os konyhán úgy mennyiségileg, mint minőségileg kifogástalanok az ételek. Különbösen a reggeli kevés, mert a 3—3 és fél deka reggelipótlék mellé csak 4 deci kávét adnak, holott több járna. Az ebéd is lehetne változatosabb. Gyakori a borsó, bab és a káposzta.”

Viselkedjen megértőbben!

Célunk az, hogy mindennap

többet termeljünk. Ehhez pedig nem kis mértékben munkakedv szükséges. De kérdezem: hogyan legyünk vidámak, ha azt látjuk, hogy vezetőink nem megfelelő bánásmódban részesítenek bennünket. Így körletvezetőnk, — aki a szakma legjobbjára — beosztottaival sokszor érthetetlen módon bánt. Ha valamit el kell intézni, csak ígéret addig, míg az ügy teljesen elavul, és aztán kijelenti: „előbb kellett volna”. Szeretnénk, ha Földesi elvtárs beosztottaival szemben megértőbben viselkedne, mert valamennyiünk bizalmát és megbecsülését csak így éri el.

Hibát követett el Szél György és a többi aláíró is amikor észrevételeiket nem jegyezték be a konyha panaszkönyvébe. Munkájukat az ott dolgozó elvtársak is csak akkor tudják jobbatenni, ha az étkező bányászok bírálatiakkal ehhez hozzásegítik őket. Ezt pedig elmulasztották, mert januártól, egy panaszkönyvi bejegyzés sem tanúskodik aról, hogy az élelem úgy mennyiségileg, mint minőségileg a múlt évihez viszonyítva — leromlott volna. Egyébként a Dél-dunántúli Üzemélelmelési Vállalat komlói kirendeltsége március első hetében, a 36-os konyhán megrendezi a „fogyasztói ankétot”, ahol minden étkező panaszát, javaslatát figyelembe veszik. (szerk.)

Zubai Gyula (Napjában sokszor keresik fel a bányászok, Kossuth bányapárt-, szakszervezeti és DISZ-irodáját olyan panaszokkal, amiket Földesi elvtárs saját hatáskörén belül is el tudna intézni. Mi az oka passzív sokszor goromba magatartásának? Helyes lenne, ha a párt- és tömegszervezetek mielőbb intézkednének, hogy a bányászok által elhangzott panaszok hamarosan orvoslásra találjanak. (szerk.)

A postás-„bácsi“

kívül, 5 tagú brigádjával versenyre hívta ki, Szuprics Mihály brigádját, az előfizetők állandó szervezése; a határidőre való díjbeszedés és a panaszmentes kézbesítés céljából. Januárban Király József brigádjá, 24 ponttal megelőzte a Szuprics-brigádót.

Minden reggel — többi kézbesítőtársával együtt — percnyi pontossággal kezdi munkáját s a nehéz tászkával — ami sokszor 35 kilogrammot nyom — 10—15 kilométeres utat is megtesz. Átadja a levelet, hírlapot, pénzesutalványt fizet ki; rádiódíjat szed; a takarékbetét előnyeit ismereti; bélyeget és levelezőlapot árusít. Fáradtságos munkáját vidáman, kifogástalanul végzi el és ezért, a komlói postahivatal vezetősége minden hónapban forgalmi jutalomban részesíti.

Megérdemli a dicséretet

Mánfa, Magyarzék és Mecsekjános körzetben, a távbeszélővonalak zavartalan biztosításáért, Stemler József vonalfelvigyázó a felelős. 3 év óta éberan őrködik területé felett, és ha valahol hibát észlel, azonnal a helyszínre siet, hogy azt megszüntesse.

vánician várják a februári értékelést: kinek a szakasza lesz jobb és melyikük esőlkentette jobban a helyközi zavarok idejét?

Február 9-én, — a rossz idő miatt — a Komló—Pécs közötti áramkörök elromlottak. Stemler József még este kilenc órakor is, dacolva a hideggel és a hóval, az Árpád-tetői távbeszélő vonalak javításán dolgozott, hogy biztosítsa éjszakra és reggelre, a távbeszélő forgalom zavartalan lebonyolítását.

Jelenleg Kovács Károly a versenytársa és mindketten kí-

Élüzem ünnepe Komló állomáson

Komló állomás dolgozói, az 1955. évi utolsó negyedévi eredményük jutalmául ismét megszerezték az élüzem címet. Az ezzel kapcsolatos oklevelet és pénzjutalmat február 17-én ünnepélyes keretek között adta át a miniszter elvtárs megbízottja. Ez alkalommal jutalmazták meg a jól dolgozókat. Többek között: Tolnai Gyula forgalmi szolgálattevő, Kovács Lajos váltóór 500—500, Pankász László és siktalatóbrigádjá 1700 forint pénzjutalmat kapott.

forgalom ideje alatt területi első helyezést értek el, s így 22 vasutas kapott pénzjutalmat, négyen „Elenjáró dolgozó” kitüntetéssel és oklevelet, hatan pedig könyvjutalmat kaptak.

Komló vasutasai arra tettek ígéretét, hogy hazánk felszabadulásának 11. évfordulója tiszteletére úgy dolgoznak, hogy az első negyedév munkája után ismét megszerezhessék az élüzem címet. Illetve tőlük el sem vegyék azt. Hege József tudósító.

A Társadalmi Szemle

januári száma első helyen közli a Központi Vezetőség üdvözlőlevelét a Kossuth- és fontos elméleti folyóirata megjelenésének, tizedik évfordulója alkalmából. Közli továbbá Friss István: A személyes érdekeltség elvének alkalmazása a szocializmus építésében, Fekete Ferenc: A szovjet mezőgazdaság és kommunizmusba vezető útján, Hermann István: A dramaturgiai tudatosság és színi kultúránk, Palmiro Togliatti: Hegeltől a marxizmusig, Komor Imre: A forradalmi világszemlélet tankönyvvel, Hajdu Gyula: Az Egyesült Nemzetek Szervezete és Magyarország, valamint Anna Marengo: Harmincöt éve alakult meg az Olasz Kommunista Párt című írását.

A folyóirat Szemle rovatában megjelent Szántó Rezső cikke a Szovjetunló Kommunista Pártjának XX. kongresszusa előtt címmel, Betlen Oszkár írása a Román Munkáspárt II. kongresszusról, Világhy Miklós cikke az állam és jogtudományi felsőoktatás időszerű kérdéseiről és Németh Lajos írása a VI. magyar képzőművészeti kiállításáról.

A dolgozó nők kérése...

„Helytelennek tartjuk a Kiskereskedelmi Vállalat azon intézkedését, hogy az üzletek nagy része akkor nyit és akkor zár, amikor mi még dolgozunk. Például reggel 7-8 óra között nyitnak és délután 4—5 óra között zárnak: belvárosi, kenderföldi zöld-ségesbolt, háztar-

tási bolt, felsőruházati üzletház, vasbolt, Imre telepi, kökönyösi textilbolt, kölkönyösi húsbolt; és az Anna-aknai fűszerbolt. Javaslattunk: A boltok egy részét reggel 6-tól délután 2-ig, míg a másik részét délután 10-től este 6 óráig tartás nyitva. Ez az időpont megfelel azoknak a dolgozó nőknek is, akik napközben különböző munkahelyeken végzik munkájukat. (A Kiskereskedelmi Vállalat és a tanács kereskedelmi osztálya, találjon módot arra, hogy a dolgozó nők jogos kérése mielőbb teljesüljön. szerk.)

Harc a gümőkór ellen

A tuberkulózis elleni küzdelem célkitűzéseinek megvalósítása érdekében rendszeresített országos mozgalomban Komló város illetékes szervei is bekapcsolódtak és minden elkövetésük, hogy e nemes megmozdulás eredményességét biztosítsák.

A tuberkulózis elleni küzdelem hetét dr. Halas Gyula városi főorvos előadása vezette be. Előadása párhuzamot vont a kapitalista múlt embertelen egészségügyi viszonyai és a jelen szocialista társadalmat építő rendszerünk egészségügyi viszonyai között. Szavai-

ból megtudtuk, hogy a magyarság százezrei estek áldozatul a gümőkórnak csak azért, mert Magyarország népnyűző ural és tőkés profitéhségének kielégítése előbbrevaló volt, mint a nyomorba kényszerült proletárok sorsa és élete.

A felszabadulás eredményeként, a pénzes, nyirkos nyomortanyák, a tbcs. melegágyai már a múlt keserű emlékei csupán. A főúri kasztyókat, ahol egykor a tőkés, a földesurak tivornyáztak, szanatóriumok céljára vette igénybe a nép állama, ahol szakszerű gyógykeze-

lés mellett ezek nyert vissza egészségüket és lesznek újra részesei annak a nemes versenynek, mely áldozatos munkával egy szebb és boldogabb jövőt, a szocializmust van hívta feléltetni. A siker elengedhetetlen feltétele azonban a közösségi szellem érvényesülésében. minden dolgozó felé történő felvilágosító munkában van. Erre vannak hivatva a felvilágosító előadások, amelyeket orvosaink a város különböző területein és a bányásztrádon keresztül tartanak. DR. BOGA DEZSŐ

Igaz történet

elé értek. A regyobbacska lehetett olyan 8 éves forma, a kisebbik még alig látzott ki, a lábán lévő nagy gumicsizmából. Fekete, göndörhajú volt mind a kettő, és nem lehetett őket összetévesztetni. A nagyobbik kabátja a könyökéig ért és a nadrágjából ki-kik kandikált barna lábszára. A kisebbik még a szeme is könnyezett a hidegtől, ami nem csoda. Hisz' a hőmérő odakint legalább 14 fokot mutatott.

— Miért nem felelsz, ha kérdeznék? — Orsós Péter — szólt felhangosan, de a pulz felé a hangja megerősödött. — Adjon könyvet. — A pénzszámolást műveltem is befejező-dőt. A sok öt és tízfélletes 2 forint 30 fillért tett ki. A mesésfüzet a polcra Orsós Péter kezébe került. Mohón nyitotta ki, majd csalódottan visszatette a pultra. — Nem kell — szólt mogorván. — Miért? — Olyan képest adjon, amiben állatok vannak. — A vevő kívánsága parancs. Előkerült az állatos meséskönyv. Igen ám, de ennek az ára 2 forint 50 fillér. — Húsz fillér hiányzik. — Nincs több — jelentette ki Péter és várakozóan függesztette csillogó szemét a feleségemre.

A csupa csizma kisember láthatóan élvezte a bolt melegét, mert állandóan a kályha felé húzódtott. A nagyobbik azonban a türelmetlen vevők táborához tartozott, mert határozott hangon szólt a feleségemhez, aki egy másik vásárlóval foglalkozott: — Adjon könyvet. Feleségem régi vevőként üdvözölte a gyereket. Ezt onnan gondoltam, hogy nevében szólította a kis követelőt. — Milyen könyvet adjak Péter? — Olyan mesét. — Aztán mennyi pénz van? A könyvéig erő kabát tulajdonosa. gyerekek daccal a zsebébe nyúlt, és egy csomó öt és tíz fillérest csurgatott ki kezéből, a pultra. — Nem ingyen kell — mondta büszkén és várta a hatást. Megszólítottam: — Te olvasol? — Igen — válaszolta hetykén, de azért, hogy bizalmasan. — Hogy hívnak? — Rám sem nézett, nem válaszolt.

... és estére a csillagos, hideg februári ég alatt, Kossuth-akna környékén egy vályogházban, a petróleumlámpa fényénél felhangzott a kis Orsós Péter ajkán a mese: egyszer volt, hol nem volt... Az igaz történet csak eddig tartott. Egy csépp, tengernyi eredményünk. De mondják meg a kételkedők: ez vajon kinek az érdeme? LICHTER JENŐ

NAGYMÁNYOKI

Bányász

Jól ismeri a hallgatóit

— Személyesen beszélgettünk a hallgatókkal, de tudom, hogy nem jön el senki.
— Miért?
— Tegnap bál volt. Így volt ez karácsony után is, meg Újév után is. Akkor sem jöttek...
— A másik tanfolyamokra sem jön össze senki?
— A politikai gazdaságtanra eljönnek. Az most lesz 3 óra. A marxizmus-leninizmus tanfolyamra is jönnek. Az öt órakor lesz.
— Az elvtárs most készül a szeminariumra?
— Most csinálom az előadomat.
Ezt a beszélgetést Nagymányokon, a pártszervezet irodájában, Teleki elvtárral, a pártszervezet titkárával folytatjuk, február 13-án, hétfőn délután fél három óra. Teleki elvtárs ott ül a nagy íróasztala mögött. Előtte írógép, benne papír, a papíron sűrű sorokban gépelte szöveg. Ahogyan mondotta: „Előadásra készülök”, két és fél órával a tanfolyam előtt!

mint az északié, mert északon melegebb ruha kell, délen meg kevesebb ruha kell.”
Ez a megállapítás helytelen így. A munkaerő-áru értékét, tértől, társadalomtól, a társadalom történelmi fejlődésétől elszakítva, ezt figyelmen kívül hagyva magyarázni a helyes magyarázat az lett volna:
„A társadalom történelmi fejlődése során változik a munkások rendes szükségletének színvonala, s változnak a szükségletek kielégítésének eszközei is. A munkások rendes szükségletének színvonala országoként különbözik. A bér munkások osztályának szükségletei sokban függnek az egyes országok történelmi fejlődésének sajátosságaitól és azoktól a körülményektől, amelyek között ez az osztály kialakult. Az éghajlati és más természeti feltételek bizonyos fokig szintén befolyásolják a munkásság táplálkozás, ruházati és lakáskétségét.” (pol. gazd. tankönyv 117. o. utolsó bek.)
Ettől a hibától eltekintve, amelyet később Polgár elvtárs helyesen megmagyarázott, a nagymányoki pártszervezet politikai gazdaságtan I. tanfolyamának propagandistája jól végezte feladatát és dicséretet érdemel, ugyanígy a hallgatók is, akik nehéz körülmények között, tankönyvek hiányában, előadás után készített vázlatok alapján alaposan megvitatták egy-egy kérdést.

székéről Kiss elvtárs, a marxizmus-leninizmus tanfolyam propagandistája.
— Miért nem jönnek Kiss elvtárs?
— Ez a legrosszabb csoport... a másik kettő az igen... meg azután tegnap bál is volt... mosolyodik el Kiss elvtárs és legyint. Lemondóan, mintha semmit sem lehetne tenni.
Két ember. Ugyanaz a vélemény. Mind a kettő a párt aktivistája. Az egyik párttitkár, a másik propagandista. Rájuk bízta a párt, megfizető feladatokkal, jónéhány elvtárs politikai oktatását! Tudják, hogy ez a csoport a legnehezebb, beszéltek is velük, ahogy mondták, aztán... igen aztán beültek az íródába és várták a tanfolyam hallgatóit, hátha megjelennek. Es közben tudták is... „nem jön el senki!”
Súlyos mulasztás volt ez. Egy-egy tanfolyam hallgatóival így foglalkozni, megnyugodva, hogy „úgy sem jönnek”, súlyos hiba. A „nehéz” emberekkel többet, alaposabban, türelmesebben kell foglalkozni. Segíteni kell tanulásukat és megkeresni annak okát, miért nem jönnek el egy-egy tanfolyamra. Azért-e, mert nem jó a tanfolyam vezetésének módszere, vagy azért-e mert hanyagok? Ezt kutatni kell, szívósan, türelmesen, de közben soha sem szabad megnyugodni. Teleki elvtárs, mint párttitkár, akkor cselekszik helyesen, ha a távolmaradó elvtársakat behívatta a vezetési ülés elé és ott foglalkoznak ügyükkel. Megkérdézik tőlük: miért maradtak távol, s ha hanyagságot, nemtörődömséget tapasztalnak, alkalmazzák a párt-szerű bírálatot, a felelősségrovnást. Ez a helyes munka, foglalkozás a hallgatókkal, a párttagokkal, nem pedig a megnyugvás.
A nagymányoki pártszervezet két héttel ezelőtti választása újja vezetőségét. Az újjá választott vezetőségnek első és legfontosabb feladata legyen a párttagság marxista-leninista nevelése. A legnagyobb problémája volt eddig is a nagymányoki pártszervezetnek, a párttagság politikai képzetlensége. Ezért nem sikerült sokszor a tagságot mozgósítani egyes feladatokra, vagy legalábbis nehezen sikerült. Legyen tehát jellemző az újjá választott vezetőségre a cselekvés, a harc a megnyugvás ellen, a dolgozók, a párttagok politikai nevelése. Ehhez szükséges a párttagok megajánlása. Hisz' fejlettebb párttagokkal könnyebb a munka.

1956. HÍREI
TÖRPE VÍZMŰ
Épül 360 ezer forintos értékben Nagymányokon. Ebből 160 ezer forintot beruházást, társadalmi munkában végeznek el a község lakói. A tanács két mélyfúrattal kutat ását a belterületen, és az utakon 300 méterre vízesapokat állíttat fel. Ezzel Nagymányok vízellátása jelentősen megjavul.
40 EZER FORINTBA KERÜL egy új dögkút építése, melyet egyszécsényi szempontból, az elhullott jószágok részére létesítenek.
100 HÁZHELY kijelölését kezdte meg a községi tanács, amiből 27 ház-helynek a munkálatait már be is fejezték.
A községfejlesztési alpból minden utcába — ahol még hiányzik — betonjárdát építenek.
Anyakönyvi hírek
1956 január 1-től február 16-ig, a nagymányoki tanács anyakönyvébe a következő adatokat jegyezték be:
Született: Banngartner Agnes és Faragó László.
Meghaltak: Schurk Pál, Tudweiler Bálintné, sz.: Götz Katalin, Kromer Mátyásné, sz.: Ruppert Teréz, Nubl János.
Házasságkötés: nem volt.
MOZI
Február 22-23-án: Fel a fejfel. Magyar film. 25-26-án: Békében élni. Erdős olasz film. Február 29-én, március 1-én: Veszélyes évszényen. Kalandos, színes szovjet film.
Az előadások kezdete: hétköznap 7 óra, vasárnap 3-3 és 7 óra.

Örömmel fogadjuk a „Nagymányoki Bányászt”

Üzemünk valamennyi dolgozója örömmel vette tudomásul, hogy az „Új Komló” a jövőben, egy egész oldalon az eddiginél sokkal részletesebben foglalkozik majd bányászainkkal és a községgel. Azért is örülünk a nagymányoki oldalnak, mert már régóta óhajtottuk ezt a segítséget. Tudjuk azt, hogy a sajtóban leközölt cikkek — úgy az eredmények, mint a hiányosságok feltárása — serkentően fog hatni tervünk teljesítésében, s a hibák elleni harcban.

Bízunk abban, hogy a „Nagymányoki Bányász” nemcsak bírál majd, hanem útmutatót is ad, a hiányosságok megszüntetéséhez. Ennek pedig nevelőhatása lesz, mert bányászainkban növekedni fog a munkanedvet, főképpen akkor, ha ez az oldal népszerűsíti elért eredményeinket is. Ez gyorsabb és jobb munkára ösztönzi majd azokat a bányászokat is, akik jelenleg tervük teljesítésében lemaradással küzdenek. Dicsőség lesz, ha egy-egy bányász az élenjárók között olvashatja nevét.

Most, amikor a mi üzemünk és községünk problémáival való foglalkozás rendszeressé válik, szükséges lenne a bányászaink és dolgozó parasztjaink közötti kapcsolat további fejlesztéséhez. Mégpedig azért, mert nemrégiben alakult meg az első III-as típusú TSZCS, és ezzel községünk is elindult a szocialista nagyüzemi gazdálkodás útján. Természetesen, ha ilyen irányú kívánalmakkal fordulunk a laphoz, úgy érezzük, hogy kötelezettségünk is van. Így megígérjük, hogy állandó helyes adatszolgáltatással, széleskörű olvasó és levelezőtábor szervezésével támogatjuk az „Új Komló”-t.

Nagy jelentősége lesz a nagymányoki oldalnak. A cikkek segítséget adnak pártpolitikai munkánkhoz, és nem utolsósorban a propaganda és népnevelő munkához is. Bízunk abban, hogy ez az oldal sok esetben eszközül szolgál bányászainknak a terv teljesítésében, s a szocializmus építésében. A régióta várt támogatást megkapjuk, és mi magunk is azon leszünk, hogy a sajtóba, úgy az elért eredmények, mint az építő bírálatok mindenkor bekerüljenek. Ha pedig ez így lesz, munkánkat még jobban, még tökéletesebben tudjuk elvégezni.

TELEKI ISTVÁN,
párttitkár.

Tszcs alakuló közgyűlés

Az elnökszenny szobájában szinte vágni lehet a füstöt. Az ablak melletti oldalon 9 dolgozó paraszt ül nagykabátban, csendesen cigarettázva. Csak Plutczér bácsi forgatja elszántan kezében a bundásappkát és már ki tudja hányadszor ismétli el makacsul:
— Nem. Mondtam, hogy az elnökséget nem vállalom. Intézköztességi tag lesz, de elnök nem.
Mégegyszer utoljára, a nagymányoki tanács elnökszenny próbálja meg:
— Plutczér bácsi mondja meg öszintén, hogy a felelősségtől fél. Valóban ez felelősség teljes munka. De szép feladat. Megmutatni a kívülálló dolgozóknak, hogy a nagyüzemi gazdálkodásból gyönyöröden meg lehet élni. A többi gazda magát akarja elnöknek, megbizik magában.

Plutczér bácsi... miért olyan kishitű?
— Vállalok csak el Feri bácsi — hangzik az ablak mölől.
— Nem vállalom. Tag leszek, de...
Hiába minden. — Plutczér bácsi hajt hatatlan marad. Ugy néz ki, hogy a két héttel ezelőtti megalakult III-as típusú tszcsnek nem lesz elnöke. Pedig a járási tanács mezőgazdasági osztályának tszcs-szervezője, Papp Imre ugyan csak sürgeti az elnökválasztást.
— Ilyen még nem fordult elő, hogy elnököt ne tudjanak választani — hajtogatja egymás után többször is. De, hogy miért nem tudnak választani, azt a járási tanács részéről valamennyien elhallgatják. En azonban nem hallgatom el!
Február 16-án, fél 12-kor a kiküldött elvtársak azzal köszöntek be a nagymányoki el-

nökasszonyhoz. — Kerner Ferencnéhez, hogy márpéteg délután 2 óra-kor meg kell tartani az alakuló közgyűlést. Nosza gyorsan kiértésíteni a parasztokat, elvonni őket a munkától és elnököt választani köztük. Persze, hogy nem ment. Idő kellett volna! Idő legelőbb 2-3 nap, amíg valamennyi tszcs-tag alaposan átgondolja, hogy ki is az az ember, aki a legmegbízhatóbb. És 2-3 nap alatt, talán Plutczér bácsi is meg gondolta volna... De így? Ideiglenesen Kovács István lett az elnök.

...és próbálja kifogásolni — mondta Péterben-cze László, a járási tanács ellenőrzési osztályvezetője, aki bizonyára maga is tudja, hogy a kényszerítés mennyire helytelen. Sokkal többet ér — ha napokig is tart, — a meggyűző érvelés.

Néhány probléma:

A termelés növelésében

Üzemünk még ma is feltárási gondokkal küzd. Szükség van tehát, a feltárások meggyorsítására, amit csak a jelenlegi 16 cm/műszak átlagos fejtelési mértékével emelésével érhetünk el. Ehhez a tröszt műszaki osztályától is segítséget kérünk.

Közmunkahelyeink beütemeztük a vizelőhelyes fúrást, amivel két célt akarunk elérni: egyik a bányászok egészségvédelme, másik: a jobb fúrás teljesítmény elérése. A magas fajlagos meddővágat hajtás csökkentése érdekében, januárban üzembehelyeztünk egy Cröllyus fúrógépet, amely

segységünkre van, a fajlagos meddővágathajtás csökkentésében, és a telepek gyorsabb feltárásában.
Üzemünkben tartozik a vár-aljai körzet is. Ezen bányarész, igen nagy közetnyomással küzd. Ezért a 200 folyóméter betonidomkó falazást, és az 50 folyóméter TH. gyűrűkkel való korszerű vágatbiztosítást még ebben a hónapban megkezdjük. A tröszt műszaki osztályát és vezetőjét arra kérjük, hogy látogassák meg üzemünket, és segítsenek benünket további munkánkban.

Krizbai Mihály,
mérnök.

Harc a 480 perc kihasználásáért

Jelenleg a II-es harmadban dolgozom, mint harmadvezető. A II-es harmadnak is, — mint általában minden harmadnak — az a feladata, hogy a napi és havi tervét, a biztonságos munkával teljesíteni tudja. E követel-

ményeknek csak akkor tudunk eleget tenni, ha megszilárdítjuk a munkafegyelmet és a 480 percet kidolgozzuk. Hosszú felvilágosító munkával sikerült elérnem azt, hogy a harmadom 95 százaléka fegyelmelzetten viselkedik munkáideje alatt.

Csizmadia Gábor

A terv teljesítésénél

Mi, nagymányoki bányászok örömmel értesültünk arról, hogy háromhetente megjelenik az „Új Komló”-ban a „Nagymányoki Bányász”, ahol foglalkoznak a véleményünkkel, panaszainkkal is. Mert problémák sajnos sok van. Beköszöntött a hideg idő, elfogyott a szén a munkahelyeinken, a palahányon sem megy úgy a döntés, ahogy kellene, és a csapatokat sem úgy te-

lepítették, mint januárban. Így előreláthatólag, tervünket sem tudjuk úgy teljesíteni, ahogy szeretnénk. Ha ezek a problémák megszűnnek, és ürescsillát is mindig időben és elegendő mennyiségben kapunk, akkor ígérjük, hogy május 1-re megszerezünk a sztahanovista szintet, bányásznapra pedig a jelvényt is.

Bajza Géza,
vájár,

Kulturális élet Nagymányokon

Nagymányok dolgozói érdeklődéssel figyelik a község kulturális életét. Valamennyi előadáson részt vesznek, s a kultúrterem sok esetben kicsinek bizonyul.
A színjátékcsoport jelenleg „A cigány” próbát tartja és lelkesen készül a február 25-i bemutatására. Tervük az, hogy vidéki körúton, Tolnában, Dombóváron, Bátaszéken, és Hőgyészen is bemutatják tudásukat.
A „Ságvári Endre” ifjúsági kulturális seregszemlére nemcsak az úttörő énekar, táncosport és színjátékcsoport nevezett be, hanem az MTH 504-es intézet kultúr-csoportja és a helyi DISZ-szervezet táncosportja is.
Nagymányok dolgozói szívesen látogatják az egyszécsényi előadásokat. Eddig mintegy 80-90 érdeklődő hallgatta végig dr. Dimb János, Huszka László és védőnő, Sey Lajos gyógyszerész, dr. Resch nőgyógyász filmekkel színesített előadásait.
Alakulóban van a magyar-német nemzetiségi kultúrtegyüttes ének-, tánc- és színjátékcsoportja. A helybeli övönök — Varga Lidia irányításával — bábcsoportjukkal, az ifjúsági seregszemlére készülnek.

Nagyszerű emberek

Hogy tévedésbe ne essék kedves olvasó, előjáróban közlöm, hogy a cím nem a legrealisabb. Talán inkább így: „nagyszerű gyerekek”. Mert azok. 17. 18 éves fiatalok, akik nem engedik, hogy az MTH 504-es Nagymányoki Dimitrovi ipari tanulóintézet veszítsen eddigi fényéből, jó hírnevéből.
180-an vannak. Az ország különböző városáiból jöttek, hogy megtanulják, elszakítsák a bányászok nehéz, de szép szakmáját. Domonkos József például, Gostrián nevű barátjával Nagydorogon hagyta szüleit. Szinte egyik napról a másikra határozta el, hogy bányász lesz. De nem bánta meg. Pinezics Imre — az intézet mindig mosolygó igazgatója — csak néhány szóval nyilatkozik Domonkosról. „Nagyszerű gyerekek a Jóska.” És ki vonhatja kétségbe szavait? Senki. S ha valaki mégis megtenné, anaak a tények beszélnek. Lássuk csak:
— Már a hónap első napjában megvolt a havi terv. Mi felajánlottuk, hogy ezt a tervet 400 százalékra teljesítjük. Ezenkívül az a célunk — és ezt el is érjük — hogy évi tervünket április 4-re befejezzük. — jelenti ki a 17 éves Domonkos, aki az intézet egyik legjobb tanulója. Persze csapatának — az „Új Akna” III. szint, V. harántba dolgozó 102-es csapatnak. — versenytársa is van. Ez pedig nem más, mint az „ab-lér”, a 110-es csapat.
Érdemes megemlékezni annak egyik tagjáról, az alacsony termetű, komoly

arcú, dolgozó, 17 éves Varga Istvánról. A DISZ-tagkönyvcseré tiszteletére rendezett ünnepi műszonak egymaga hét keresztácsolatot állított be és ezzel a tanulónormát 715 százalékra teljesítette. A mellette dolgozó 5 társa, negykeresztácsolat beállításával, 400 százalékra növelte a teljesítményét, s így a 110-es csapat február 8-án — az ünnepi műszonak — 1015 százalékra teljesítette napi tervét, amely megfelel 338 százalékos felnőt normának.

Természetesen a kimagasló eredményeknek is megvan a titka. És erről Varga István így nyilatkozik:
— Ha lemegyünk a munkahelyre, oktatónk gyakorlatban is megmutatja az elméletben tanultakat, és amikor az aznapi feladatot ismertette velünk, a munkamegosztást már mi végezzük el. Kijelöljük a vájásokat, csilészeket és lapátolókat... és dolgozni kezdünk. Ha valamelyik megehezik, a munka nem áll meg. Addig más dolgozik helyette. Soha nincs közöttünk veszekedés, mindig megértjük egymást.
Igy aztán érthető, hogy az eredmények egyre nagyobbak, s hogy a gyengébben teljesítő tanulók szívesen hallgatják az „élenjárók” oktatásait, tapasztalatait. Valamennyi fiatalnak legkedvesebb tantárgya a bányaművelés. Azon pedig, hogy a történelem és a matematika sem a legtrikább óhajtott tantárgy legyen, az igazgató s a tanárok leleményessége segít. A DISZ-szer-

vezet hamarosan pályázatot hirdet, mely pályázat főleg történelmi, és matematikai kérdésekből áll. A legjobb pályázók értékes jutalmat kapnak.
Szeptember 15-től, — mióta a tanév megkezdődött — a vajariskola egyetlen esetben sem zárta adóssággal a hónapot. Októberben a tanulónormát 213.1 százalékra, novemberben 151.6 százalékra, decemberben 210 százalékra, januárban pedig 196 százalékra teljesítették. Februári tervük 17 folyóméter volt, és 15-ig már 85 folyómétert hajtottak ki. A teljesítmények elérésében említésre méltó Pili János, Varga Pál, Simon János, Fehér Lajos, Kirsner Árpád munkája, és nem utolsósorban a 112-es csapatban dolgozó Kovács József. Akinek szavajárása már közismertté vált: „Hajts pajtás, mert versenyben vagyunk.”

— Persze a munka mellett a kulturális, sportlehetőségek sem hiányoznak. Minden irányban kutattunk, hogy a tanulóifjúság színvonalát úgy szakmai, mint elméleti vonalon emeljük — mondja Pinezics elvtárs, az intézet igazgatója.

...mert a lényeg az, hogy jó vajarokat kapjanak tőlünk — teszi meg hozzá Polgár Péter, otthon vezető. S a nagymányoki vajariskola tanárainak, vezetőinek sikerül is ez az igyekezete. Sikerül, mert már eddig is bebizonyították, hogy szívvel-lellekkel dolgoznak. mert a fiúkkal együtt valamennyien... nagyszerű emberek.

VI. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

ÚJ KOMLÓ

AZ MDP KOMLÓI PÁRTVEGREHAJTÓBIZOTTSÁG, A DISZ., A TRÖSZT ÉS A SZAKSZERVEZETI-BIZOTTSÁG LAPJA

VI. ÉVFOLYAM, 9. SZÁM

ÁRA: 30 FILL.

KEDD, 1956. FEBRUÁR 28.

A pártoktatás tapasztalatai és a további feladatok

Az idei pártoktatási év tapasztalatai városunkban azt bizonyítják, hogy pártszervezeteink felismerték a pártoktatás jelentőségét, és egyre rendszeresebbé válik munkájukban, a pártoktatással való foglalkozás. Ezt abban tapasztalhatjuk, hogy minden pártszervezet biztosította a párttagság politikai továbbképzésének lehetőségét. Még az olyan kis pártszervezet is, mint a Kenyérgyár, Vízmű, Ávesz, Belső stb.

Megnőtt érdeklődéssel vesz részt a pártoktatásban a párttagság is. Egyre több az olyan párttagok száma, akik önként kérték és kéri, illetve vállalták a pártoktatásban való részvételét. Ezt bizonyítja az a tény, hogy a jelenleg pártoktatásban bekapcsolódott párttagság száma 37-38 százalék a tagság létszámának. Ezek az elvtársak rendszeresen részt vesznek a pártoktatásban és nemcsak részt vesznek, hanem igénykednek minél többet elsajátítani az egyes oktatási anyagokból. Az oktatásban résztvevő elvtársaknál az eredmény olyan formában is megmutatkozik, hogy mind a politikai, mind a gazdasági munkában példamutatóan állják meg helyüket. Egyre több műszaki vezető nyilatkozik így: „azokat az elvtársakat, akik részt vesznek a pártoktatásban, könnyebb dolgozni, mert másikkal viszonyulnak a munkához és megértik az egyéni magatartásukat is.”

Igen nagy eredménynek könyvelhetjük el azt a tényt, hogy igen sok gazdasági vezető végzi ma már propagandamunkát. De még nagyobb az, hogy pártszervezeteink azt, hogy pártoktatásunkat a bányász pártszervezeteinkben — sokan végeznek propagandamunkát is, mint Kostyák, Dumka, Kollár, Teleki, Pekarek elvtársak. A műszaki vezetők és a párttitkárok ilyen irányú bekapcsolódása a propaganda munkába lényegesen elősegítette pártoktatásunk tartalmi színvonalát is. Ma már nem egy olyan szemináriumunk van, mint a Béta-aknai politikai iskola I-ső évfolyama, a 49. Építőipari Vállalat marxizmus-leninizmus tanfolyama, a szenes-főkörtel SZKP története II. évfolyama, ahol a tartalmi színvonal is igen jók mondható.

A felsorolt eredményekkel együtt megmondjuk azt is, hogy az utóbbi évek szervezeti eredményeivel szemben, igen apró léptekkel haladunk előre a tartalmi színvonal emelésében, főleg a bányázatoknál. A fő hiba itt abban van, hogy a pártszervezetek vezetőségei nem ellenőrzik eléggé a propagandisták felkészülését, és nem adnak segítséget számukra helyi adataik biztosításával. De jónéhány pártszervezetünkben teljesen háttérbe szorult a hallgatók tanulását ellenőrzése, segítése.

Az alapfokú politikai iskolák és a marxizmus-leninizmus tanfolyam propagandistái részére rendezett 2-3 napos, előkészítő tanfolyamok lényeges segítséget adnak a propagandisták felkészüléséhez. Legtöbb propagandista él is ezzel a lehetőséggel. Rendszeresen megjelennek a konferenciákon. De nemcsak megjelennek, hanem alaposan felkészülve jelennek meg, pl. Pataki Lajos, Gyimesi László, Schusztler, Somogyi Lidia, Sárvári, Szöllösi, Csordás és Komjátiné elvtársak. A baj az, hogy sok az olyan propagandistánk is, aki gyengén vagy csak a konferenciák előtti napokon, futólag készül fel a tanfolyamra.

A hallgatók jelentős részénél is megtalálhatjuk az alapos tanulást. A tapasztalat azt bizonyítja — különösen a bányánál, — hogy az elvtársak nem elég igényesek. A legnagyobb hiba az, hogy a propagandisták sem segítik eléggé a hallgatókat, a tanulás okozta nehézségek leküzdésében. A segítség helyett sok propagandista maga is együtt fújja a hallgatókkal: „igen nehéz az anyag elsajátítása”. A hallgatók eredményes fejlődését hátráltatja az a tény is, hogy egyes propagandisták tovább mennek az anyag tanulmányozásában akkor is, ha azt a tanfolyam hallgatói nem értik eléggé. Ennél a kérdésnél követendő példa is van. Pataki István, Gyimesi László és Szabó elvtársak addig nem tárgyaltak más anyagot, fogalmat, míg egy témát, meghatározást a szeminárium kollektívájánál jól meg nem ért.

Az egyes anyagok elsajátítása, megértése, kétségtelenül nem könnyű feladat. De lényegesen könnyebb lenne, ha a propagandisták, de főleg a pártszervezetek vezetőségei több erő fordítanak a hallgatók tanulásának segítésére. Ahogyan ezt az Építőipari Vállalat, a helyiipari és a Kossuth-bánya iroda pártszervezetei teszik.

A legfontosabb feladat most az, hogy pártszervezeteink minden erőt az oktatási év sikeres befejezésére fordítsanak és egyben emeljék a tanfolyamok tartalmi színvonalát. Fontos ez hisz' mindössze három hónap választ el bennünket az oktatási év végétől. A hátralévő időben, pártszervezeteink feltétlenül követeljük meg a propagandisták alapos felkészülését, a hallgatók igényesebb tanulását. Gondosan ellenőrizni kell a megjelenést is. Adjanak úgy segítséget, hogy a felsőbb fokú oktatás, pl. a pol. gazd. I. évfolyam hallgatóit bízzák meg az alsóbb fokú oktatásra járó elvtársak patronálásával.

Február 23-án befejeződött, a marxizmus-leninizmus propagandistái utolsó konferenciája. Március elején lesz az utolsó konferencia a pol. isk. I-ső évfolyam propagandistáinak. Mindez még jobban megköveteli pártszervezeteinktől a fokozottabb foglalkozást úgy a saját propagandistáikkal, mint a hallgatókkal. Segítsék ezeket az elvtársakat úgy is, hogy biztosítsák számukra, az üzemi könyvtárakon keresztül, a megfelelő klasszikus és szép irodalmat, de az anyagok összefüggő, helyi adatait is. A propagandistákat minden foglalkozás után számoltassák be tapasztalatairól. Fontos ez azért is, mert a vezetőségek újjáavasztása alkalmából sok új elvtárs került a vezetőségekbe, akik nincsenek tisztában az alapszerv oktatási munkájával.

A vezetőségválasztó taggyűléseken, mondhatnánk minden egyes pártszervezet, alaposan értékelte a propaganda munkát, annak eredményeit és a további teendőket. A határozati javaslatok többsége külön pontban foglalkozott, feladatot tűzött az új vezetőségek elé. Az új vezetőségeken most a sor. Vigyék sikerre a feladatot: tegyék rendszeressé munkájukban a pártoktatással való foglalkozást.

Faragó Imre, agit. prop. o. munkatársa

A Béta-aknai bányászok azt ígérték az év elején, hogy december 31-ig 10.590 tonna szénnek adnak előirányzott tervükön felül a népgazdaságnak. Semmi kétség aziránt, hogy valóra váltják adott szavukat. Hisz' tavaly is olyan nagyszerű versenyeredményre bontakozott ki ez üzemben, hogy három negyedévi munkájukkal, háromszor szerezték meg az élüzem címet, s még most is tulajdonosai annak.

Idén is jól indult a termelés. Béta-akna

Béta-aknai őrjárat

Novák Miklóssal beszélgettünk lent a bénya I. szintjén, a keleti 18-as telep egyik kamrafejtésében:

— Hogy megy az április 4-re tett ajánlás teljesítése Novák elvtárs?

— Április 4-re nem tettünk vállalást — felelte csodálkozva, majd kérdően nézett a körletvezetőjére. Az türelmetlenül közbe is szólt:

— Dehogynem Miklós, tettetek ti vállalást az I. negyedévre. Mennyi is az?

— Az... 3000 csil-

le — felelte kicsit bizonytalanul.

— Mennyi? Ha jól értettem háromezer? Hiszen az nagyon sok!

— Bizony sok az a három-ezer — válaszol tagoltan hangsúlyozva, hogy tévedésről szó se lehessen, majd így folytatta: — De megcsináljuk, akármilyen nehéz is. Április 4-ről azonban eddig még nem volt szó.

Megnyugodva távoztunk a munkahelyről. Gondolván arra, hogy ha egy kis mulasztás is történt a szakszervezet részé-

kommunistái és pártönkivüli bányászai már az év elején, a pártvezetőség újjáavasztásának tiszteletére szervezték meg a versenyt. Lelkesedésükkel (a politikai szervek jó felvilágosító munkájának hatására) januárban 16805 tonna szén adtak tervükön felül.

Szép ez a teljesítmény, de ezt februárban már képtelenek voltak folytatni. Egy-két nap kivételével egészen a hó utolsó előtti napjaink adóssággal küszködték.

Mi gátolja a tervteljesítést?

ről a felszabadulási verseny előkészítésével kapcsolatban, az nem olyan veszélyes. Ezek a nagyszerű emberek mozgósítás, buzdító szó nélkül is „kiválóan” dolgoznak.

Hogy mennyire tévedtünk, azt csak kint a napszinten tudtuk meg, amikor Gál Miklós elvtárssal, a versenyyel beszélgettünk.

— Novákék a Lemle-csapatban dolgoznak. Jelenleg elvannak maradva a tervteljesítésben. 110 csille szénnel tartoznak az üzemmek — így a versenyes.

— Mi lesz akkor a 3000 csillés felajánlással — kérdeztük mi?

A versenyes ámulva nézett bennünket honnan vettük ezt a csillagászati számot, majd amikor többször erősítettük, hogy 3000 csille szénről van szó, elővette a „mindentudó nagykönyvet”, s máris olvasta:

„Lemle Henrik csapata 1956. I. negyedévében 600 csille szén tervén felüli kitermelést vállalta.”

Most melyik az igaz?

Szomorú valóság

Feltétlenül az, amit a versenyfelelős mondott. De miért nyilatkozott tévesen Novák Miklós harmadvezető vőjár?

Halljuk talán először az ü. b. elnök, Drescher elvtárs szavát:

— Nálunk élénk versenymozgalom folyik. Mindenki tett vállalást. Jelenleg pedig azért nem beszélnek még bányászaink a felszabadulási versenyről, mert eddig még folyt, és ma ért véget, a pártvezetőség választás tiszteletére indított verseny. Azért nálunk jó a verseny. Aki nem azt mondja, az hazudik! (???)

A mi véleményünk nem egyezik Drescher elvtársával. Még akkor sem, ha szerinte (persze csak szerinte) „hazudunk” kell. Mert mit bizonyít Novák Miklós esete. Azt, hogy olyan „élénk” a verseny, hogy még maga a harmadvezető sem tudja (j), mit ajánlott fel a csapata.

Persze, ha a szakszervezet idejében szorgalmazta volna a felszabadulási verseny előkészítését, s maga az ü. b. is ellenőrizte volna azt, más lenne a helyzet. Mert el lehet hinni, hogy év elején Drescher elvtársék is foglalkoztak a ver-

sennel. Sőt ez egészen bizonyos. Különböznem érte volna el az üzem azt a kiváló eredményt, amit januárban nyújtott. S bizonyos az is, hogy annakidején Novák Miklós is tudta, mennyit vállalt csapata.

De ez az állandó foglalkozás a taggyűlések előkészítése miatt februárban elmaradt. Mivel pedig nem esett szó a versenyről, a bányászok többsége megelégedett vállalásával. Csakis így történhetett, hogy Béta-akna február 24-ig 150 tonna szénrel maradt adósa népgazdaságunknak.

Kommunista munka volt

egy kisebb csoport siet munkahelye felé.

Ugy ömlött a szén lefelé a Szilas fejtésből, mint egy haragos folyam, amely megáradt és mindent el akar sodorni útjából. Teltek a csillék. Nem télt még le a „schicht”, egy óra volt még belőle, amikor a töltéscsillék, a kettőszázhatvanadik baligát akasztotta a csillére. Fényesre csiszolódott, szénporos arca széles mosolyra húzódtott, kivillant fehér fog-sora és nevetve ütött a püpozva megrakott csillére:

— Apad-nyárad idejéjén... még vagy tízet belőled...

— Lesz az még több is — jegyezte meg Földesi Herman elvtárs körletvezető — és sietve tünt el a fejtés bejáratában.

— Hé, fiúk! Küldjétek csak ide Szilas és Szedlár elvtársat — kiáltotta a fülsiketítő zajban. Egy pár perc múlva az előkerülő Szilas és Szedlár elvtársakhoz így szólt:

— Most egy óra lesz. Abba kéne hagyni a fejtést. Gyorsan meg kéne szervezni az átrakást, hogy a délutánosok mielőbb termelni tudjanak. Mi a véleményetek, át lehet rakni az utolsó népesig? — ez az utolsó népes háromnegyed háromkor szokott kifelé indulni!

Szilas Adolf, a frontmester, a töle megszokott fürgeséggel zsebébe nyúlt és előhúzta zsebóráját:

— Fél egy... — mondta, majd megvakarta fületét.

— No... nem szólók sem-

mit? — sürgette a választ Földesi.

— Azt a nemjót neki. Hát mit gondolsz te? Ördögök vagyunk? Mások hat óra, most meg kettő alatt rakjuk át?

Szedlár is hitetlenkedve csóválta fejét, majd jóváhagyta:

— Nem vagyunk mi ördögök, vagy varázslók...

— Azok nem — szolt közbe Földesi, — de kommunisták vagyunk. Te pedig pártcsoporthiatalmi vagy. Sok mindent megszerveztél, mozgósítani tudod az embereket, most is ezt kéne tenned...

Szedlárnak nem kellett többet szólni. Nekiiramodott a fejtesnek, s már csak a hangja hallatszott:

— Spandler... Cs. Juhász... gyérül ide... — elmondta, miről van szó. — Tudjátok, holnap vasárnap. Pártvezetőséget választunk. Az ígért szén már kiadtuk. Még át kéne rakni az utolsó népesig. Nyolcan vagyunk, egy emberre két teknő jut...

— Nem fog menni Feri bácsi. Tudja, hogy vidékiek is vannak — szólalt meg Cs. Juhász.

— Menni... mert más is ment már nekünk... Kommunisták vagyunk. Szóljatok csak az embereknek... valamennyit beosztjuk két-két teknőhöz, gyorsan csináljuk és menni fog. Hát mit gondoltok? Alhatunk mi oda a pártönkivüliek elé és beszélhetünk nekik valamit is, ha visszarudunk valamitől?...

Az emberek szétbentek. Odaért Szilas is, meg Földesi

A barátság hónapja

Március 3 és április 4 között rendezik meg idén a magyar-szovjet barátság hónapját. Ezekben a napokban városunkban ezrek, hazánkban milliók beszélnek majd a barátságról. S ez nem véletlen. Hisz ez egyik célja, szép rendeltetése a magyar-szovjet barátság hónapjának.

A barátság felemelő. Fel-emelő akkor is, ha csak két embert fűz össze. És száz-száz felemelőbb akkor, ha egész népek szívét fűzi egymáshoz. Koldus, szegény ember az, bármit is szerzett az életben, aki nem szerzte meg az emberek rokonszenvét, barátságát Szegény, magányos ország az, amelyet nem fűznek a barátság szálai más országokhoz. A népek életét, sorsát, történelmét nemcsak a haza természetli kincsei kulturális értékei gazdagítják, hanem azok a kapcsolatok is, amelyek őket más népekhez, más országok fiaihoz kötik.

A mi népünknek a történelem során száz Mohácsot kellett végig szenvednie míg egy igazi barátta falált a szovjet népre. S amikor mi most erről a barátságról szolunk, emlékeznünk kell. Emlékeznünk azokra a századokra, amikor a magyar magányos árva kis nép volt. Arra az időszakra, amikor a jelképes barátság-részedettje volt a magyar nép, de sohasem haszonélvezője, vagy egyenlő részese.

A barátság a megismerés útján erősödik. Minél jobban ismerjük egymást annál több okunk van arra, hogy megszeressük egymást. Március 12-én az Erőműben, 16-án a trösztnben, 7-én az építőknél, 5-én a pedagógusoknál és az orvosoknál, 3-án este pedig a nagy ünnepi megnyitón ismerkedik városunk lakossága a szovjet nép életével, annak eredményeivel. Mert van abban valami fel-emelő, amikor az idős testvér élettapasztalatairól beszélhetünk. Amikor a nagyobb, a többet próbált, a harcokban és győzelmekben edzettebbhez akarunk méltózkodni lenni.

Tizenegy esztendeje hallgat a mi népünk idős testvére, a szovjet népok szavára azokkal a hálaltel érzésekkel, melyek felszabadult népünkben az évek során mindinkább csak növekszenek.

GÁBOR BALAZS

IFJÚ Figyelő

Miénk lesz-e az „aranycsille“?

Az ifjú szállítócsillések országos versenyében résztvevő brigádok jó eredményeket értek el februárban. Ez nemcsak a több százalékban, hanem a munkafegyelm javulásán és a balesetmentes szállításon is megmutatkozik.

A munkafegyelmet illetően, februárban csak két DISZ-brigádban dolgozó fiatal követett el mulasztást: Szedeli és Nagy elvtárs. Igazolatlan hiányzásokkal annyira visszarántották egyébként jól teljesítő brigádjukat, hogy a verseny szempontjainak figyelembevételével, értékeléskor az utolsó helyen kötötték ki.

Ez a hiba nemcsak a brigádöt érinti, hanem egész Kossuth-bányát. Hisz mindannyian azért dolgozunk, hogy az „aranycsille“ először Komlóra kerüljön. De ezt csak úgy vagyunk képesek elérni, ha a nagy kollektíván minden egyes tagja fegyelmelget, és jól dolgozik.

A februári eredményekért külön meg kell dícsérni a II-es aknai Koepe-géppel szállító Koch-Ágós-brigádöt, amely 110 százalékos tervteljesítéssel a többi versenypontot is 100 százalékra teljesítette. A Réder-Klesch és a Nagy-Herke-brigád is felébredt mély álmából. A szokásos 85.1-82.1 százalékos helyett 102-104.6 százalékra teljesítették szállítási tervüket.

Eredményeink tehát jók. Minden reményünk megvan arra, hogy Komlóra kerüljön az „aranycsille“. Persze, ebbe az ország többi szállító brigádja is beleszól. Rajtunk múlik, hogy a márciusi tervek túlteljesítésével mennyire szólnak bele.

STUGNER ANDRÁS

A pártszervezet kéri a III-as akna fiataljaitól

Nemrég választottuk meg alapszervezetünk új vezetőségét, amikor azt határoztuk el mi, kommunisták, hogy a II. negyedévben élzemnek kell lennie a III-as aknának.

A feladat nagyon nagy, hiszen jelenleg jóval 100 százalékal alatt vajudik termelésünk — de végrehajtható. Végrehajtható, csak fiatal bányászainknak meg kell adni azt a lehetőséget, hogy a bennük lévő fiatal energia, lendület és munkakedv kibontakozhasson.

A pártszervezet (a gazdasági vezetéssel egyetértve) biztosítani akarja most ezt a lehetőséget, s ezért az alábbiakat kéri diszistáinktól:

Szervezzenek mind több és több DISZ-brigádöt. Olyanokat, mint Rákosi Mihály brigádja, amely március 1. helyett, február 24-én fejezte be a VI. szintről az V. szint aknarakodójára vezető létfontosságú gurító kihajtasát. Olyanokat, mint a Tormási DISZ-brigád, melyről üzemünk műszaki vezetői is nagy elismeréssel beszélnek.

Ilyen fiatalok — mint az említett két brigád tagjai — sokan vannak üzemünkben. Biztosak vagyunk, ha ezek is összefognak, s maguk közül kiválasztva a legjobbakat, brigádokat alakítanak, megdöntjük azt a nézetet, hogy III-as aknán nem teljesíthető a terv. De nemcsak ezt a nézetet döntjük meg, hanem megvalósítjuk célkitűzéseinket is, és a II. negyedév végéig élizem leszünk.

Duga János párttitkár

Szervezeti hírek

— A jelenleg városunkban folyó pótlószállítás alkalmából, újabb 70 fiatalot írt össze a Béta-aknai DISZ-szervezet.

— Az Anyagellátó Üzem alapszervezete 20 ifi bevonásával nevezett be a József Attila olvasómozgalom ezüstfokozatára. Többek között Gorkij: Az Anya című könyvet és Mikszáth: Különös házasság című filmjét vitatják meg.

— A DISZ VB. értesíti az alapszervezeteket, hogy lezárta a Csizmazia Gyula Kulturális Seregszemlére való nevezéseket. Így végeredményben 37 kultúrcsoportból, mintegy 1200 fiatal vesz majd részt a május 2-i nagy seregszemlén.

— Legjobb ifjúmunkásai és aktivistái részére „Klub-estet“ rendez a Kossuth-bányai gépüzem DISZ-alapszervezete az Újságírók és Levelezők Klubjában február 28-án (szurdán) délután 5 órai kezdettel.

— Az elmúlt napokban öt ifjúmunkás nevére jegyezte be a Becsületkönyvbe a DISZ Városi Végrehajtó Bizottsága. Többek között Földes György III-as-aknai vajúr, Hajnal József és Filinger József részvételével elsőnek a megtiszteltetésben.

Becsületkönyvet létesítünk

A DISZ Központi Vezetőségének határozata értelmében a Városi DISZ Bizottság is létrehozta a DISZ Városi Végrehajtó Bizottság Becsületkönyvét.

Ezzel az a célunk, hogy maradandó és méltó emléket állítsunk azoknak a fiataloknak, akik Komló, a szocialista bányaváros építésében, szocialista hazánk felvirágoztatásában, továbbá az ifjúság nevelésében kimagasló eredményeket értek el.

A következők alapján lehet a becsületkönyvbe bejegyezni:

a) Olyan fiatalokat, akik a termelés, tanulás és a szervezeti életben kiváló munkát végeznek.

b) Ifjúsági brigádokat, amelyek kiváló munkateljesítményt értek el huzamosabb ideig.

c) A kultúra, a művészet és a sportolásban elért kiváló eredményekért.

d) Az úttörő szervezetekben végzett jó munkáért.

A bejegyzések időpontjai: Április 4, május 1, augusztus 20, bányásznap és november 7-e alkalmával.

A DISZ KOMLÓ VÁROSI VÉGREHAJTÓ BIZOTTSÁGA

Irodalmi fejtörő

III. forduló:

1. Kiss Gábor a regény főszereplője. Ki írta a regényt és mi a címe? (megfejtése: 4 pont.)

2. „De elvtársaim! Ez az a munkásság, amely osztályharcban vasba öltözött. Kiállunk érte, mint a kémény: lassák! Es buvunk érte, mint az üldözött. A történelem futószalagára szerelve így van készül a világ, hol a munkásság majd a sötét gyárra szegzi az Ember vörös csillagát.”

Ki e vers szerzője, mi a címe, és mikor írta ezt a költeményt? (megfejtés: 6 pont.)

3. Ha szereted a szerelmes verseket, akkor könnyű megfejteni, hogy ki volt Adél és ki volt Júlia, akinek a költő sok szép költeményt írt. (megfejtés: 6 pont.)

A megfejtéseket a Május 1. könyvtárban kell leadni. Az I-ső és II. forduló kérdései az „Új Komló“, február 14-i és 21-i számában jelent meg.

Komlói merengés

Szürkékék a sok domb,
Es szürke még a város,
De bíborszín az ég,
Hol a földdel határos
Im, most kél fel a nap
Ragyog az üde fény
S lenn a bánya mélyén
Száz és száz kéz nyomán
Egyre ömlik a szén.

Jó élni békében
Építeni serény
Szorgalmas munkával
Es a munka nyomán
Mind több létesítmény,
S lenn a bánya mélyén
Száz és száz kéz nyomán
Egyre ömlik a szén.

Ez itt az erőmü,
Városunk közepén,
S áll, mint büszke szobor,
A délceg nagyképmény,
S lenn a bánya mélyén,
Száz és száz kéz nyomán
Egyre ömlik a szén.

Vesszen a háború!
Vesszen, kívánom én,
Legyen jó életünk
Alkothassunk békén!
S lenn a bánya mélyén
Száz és száz kéz nyomán
Egyre ömlik a szén.

Komló ifjú város,
Sáros falu helyén,
Ít mindenki fiatal
Senki, semmi sem vén,
S lenn a bánya mélyén
Száz és száz kéz nyomán
Egyre ömlik a szén.

TAKÁCS PÉTER
az Úttörőház
irodalmi szakkörének
tagja.

Többször rendezünk klub-estet

Nemrég klub-estet rendeztünk a „Béke Szálló“ I. emeletén lévő Újságírók és Levelezők Klubjában. Meg kell jegyeznem, hogy nagyon féltem a rendezvény megszervezésétől, hisz jóformán még alig ismerem a III-as-aknai fiatalokat, kikhez nemrég kerültem, mint DISZ-titkár.

Az esten azonban eloszlottak kételyeim. A megjelent fiatalok kellelmesen szórakoztak, s ki beszélgetéssel, ki táncolással, vagy játékkal töltötte el idejét. Dícséretben kell részesítenem Kiss Géza elvtársat, aki Haway-gitárral és Buzási Miklós elvtársat, aki hegedűvel igyekezett hangulatosabbá tenni fiataljaink szórakozását.

Köszönetet kell mondjak a egyszerű estéért a klub vezetőségének is, amely figyelmeségével egyszerű élményt szerzett fiatal bányászainknak. Ez a figyelmesség abban nyilvánult meg, hogy bátran a pultra

tették a különböző llköröket, s arra kértek bennünket, hogy kiki töltsön magának, ugyanakkor ellenőrzés nélkül fizesse ki az érte járó összeget.

Eleinte bizony félénken jártunk a becsület büfé-hez, de később ez a szorongó érzés is elmúlt. Egyszerűen jól esett tudomásul venni, hogy megbízhatnak bennünk.

Azt hiszem a klub vezetősége sem csalatkozott bennünk, mert nem éltünk vissza az előlegezett bizalommal, hisz tudomásom szerint pénztár záradok csekély többlet mutatkozott.

Mégegyszer köszönöm a DISZ-bizottságnak és a klub vezetőségének, hogy ilyen egyszerű est rendezését lehetővé tette számunkra. A jövőben többször szeretnénk ilyen rendezni, ahol szórakozva is nevelődnek fiataljaink.

Németh Ferenc
DISZ-titkár.

(Szívesen tesz ban újból szeret-nénk találkozni a Ujságírók és Le-III-as akna szo-vezetők Klubjában vezetősége.)

Sarokba állítjuk...

A minap Béta-aknán jártam, ahol beszéltem egy bányással. Többek között a munkafegyelmre terelődött a szó: — Sok a bumlizó nálunk — vélekedett fejcsóválva az emberem — és elképesztő, — folytatta — hogy ezek közül nagyon sok a DISZ-tag.

Erre már én is csóváltam a fejem, s figyelő szemem máris élesen fürkészett körül a teremben, de hiába. Nem lettem meg egy bumlizó se. Pedig, hogy nyakon csíptem volna!

Ezek után kénytelen vagyok egy egyszerű statisztika segítségével a nyilvánosság elé vinni a bumlizókat:

Horváth János a bumlizők főkolompója. Januárban „csak“ 10 napot hiányzott igazolatlanul. — De azért ez így is rekordnak számít Gyulai Antal előtt, aki „csak“ 5-ször volt

képes, illetve volt bátorsága nem műszakra járni. Vőfény István a harmadik helyezett, díszes társaság versenyében, ő három napig kerülgette az üzemet. Holt versenyben negyedik és ötödik Vódló József és Juhos László, akik kétszer-kétszer sértették meg a munkafegyelmet. Az utolsó, (de szép munka az első) Kuli József, aki egyszer felejtett el munkakába menni.

Bizony, Béta-akna fiataljai között nemcsak vörösjánósok vannak, hanem horváthok gyulaiak is. Az előbbieket dícsőségére, az utóbbiakat szegyet hoznak.

Ezek után rád bízom kedves olvasó, hogy gondolatban neddig állítod sarokba a hat bumlizó, ki januárban termelés helyett lógott.

FIGYELŐ.

Válasz egy levélre

Hartyáni Ottó nemrég három panasszal fordult az „Ifjú Figyelő“ szerkesztőségéhez. Az első: nem áll több tánchelyiség a fiatalok rendelkezésére, mint a „Zrinyi Ilona“ kultúrterem egyik szűk terme. A második: szeretnék, ha hétköznap délelőtt is üzemelne — esetleg nem naponként, hanem hetenként kétszer — a „Május 1“ Filmszínház. Így a délutános műszakra járó bányások is megnézhetnék a hét filmjeit. A harmadik panasz, a városi könyvtár megnyitásával kapcsolatos.

A levelében felvetett problémákkal a „Május 1“ Kultúrterem vezetőihez fordultunk felvilágosítás céljából. Sajnálkozva közölték, hogy jelen esetben megnyugtató választ nem tudnak adni, a táncterem illetően, mivel most folynak még a megbeszélések a volt kőkönnyő-

si „Lapos“ átalakításával kapcsolatosan. A következő számmunk megjelenéséig azonban döntenek e kérdésekben.

A filmszínház délelőtti üzemeltetése lehetetlen, mert nincs elegendő személyzet. Most is csak nagy áldozatok árán tartanak három előadásnaponta.

Ami a könyvtárat illeti, kéthete megnyit, s naponta délelőtt 10-től 12-ig, délután pedig 2-től 6-ig folyik kölcsönzés. A péntek azonban kivétel, mert ekkor a könyvtár csak gyermekek részére kölcsönöz.

Reméljük válaszuk megnyugtató Hartyáni elvtárs. Ha a jövőben problémája van vagy úgy látja, hogy az ifjúságnak valahol háttérbe szorul, kérjük keresse fel újból szerkesztőségünket, akár levélben, akár szóban.

Az Ifjú Figyelő szerkesztőbizottsága.

Vidám farsangi képek

Kitűnően sikerültek a városzerte rendezett farsangi bálok. Mosolyt fakasztottak minden arcon, derűt, vidámságot hoztak valamennyi fiatalnak. Idézzük csak vissza február 19-ét:

— En, Karnevál hercege elrendelem, hogy ma este 7 órától a Zrinyi Ilona Kultúrteremben, jökezd, vidámság uralkodjék álarc nélkül és álarc alatt egyaránt — szól a herceg (Bien Jóska) parancsa, s elkezdődött a vigság. Olyan vigság, amelyet még nem láttak a már sok bált „átvészelt“ táncterem falai.

A poklok mélyeség fenekéről még az ördög is feljött e napra farsangolni, s feledve minden bűncsábítási szándékot, együtt mulattott diszistáinkkal. Persze nem igazi ördög, — hisz mindannyian tudjuk, hogy ilyen nincs, — hanem Sajti Lajosné, aki aznap „ördög“ léven, nagyon nagy-szerű hangulatot teremtett maga körül.

A herceg udvari bolondja, a testőrök, az apród, az éjszaka királynője, a szabólyány, a szív királynő és még sok más jelmezt viselő fiatal bizonyította be ezen a napon: a mi fiataljaink, akikben pezseg, forr az élet nemcsak a munkában, városunk építésében állják meg helyüket, hanem a kedvderítő, nemes, szo-

cialista emberhez méltó szórakozásban is.

Városunk iskoláinak február 18-án rendezték meg jelmezes karneváljaikat. A Kőkőnyös keleti iskolában több, mint 70, a belvárosi iskolák közül a „Keringő“ étteremben több, mint 90, a kenderföldi iskolában több, mint 60 tanuló szórakozott szebbnél-szebb jelmezekbe öltözötten.

A kenderföldi iskolában rendezett karneválon meg a bíráló bizottság tagjai is megizzadtak, miközben azon tanakodtak, kinek adják az első díjat. Nem azért, mert nem volt arra érdemes, hanem azért, mert a sok szép jelmez közül nehéz volt kiválogatni a leg-szebbet! Ugyan-így jártak a „zsűri-tagok“ a másik két iskolában is.

Ifjúságunk utánpótlása, az óvodá-

sok is megünnepelelték a farsangot. A belvárosi óvodában 40 gyerek, a kőkőnyösi óvodában 50 gyerek öltözött fel különböző jelmezekbe. Volt ott fapapucos hollandi lány, indián, drótoztót, török basa, kéményseprő, pékinas, nyuszi és sok sok virágtündér. A jelenlévő szülők szívrepesve gyönyörködtek gyermekeik szebbnél-szebb műsorában. A legkedvesebb jelenet a lakodalom volt, ahol a 4 éves síró menyasszonyt, az 5 éves vőlegény vezette karonfogva.

Még néhány nap, s elolvad a hó, elmúlik a farsang is. De azok az emlények, melyekben városunk fiataljainak az idej karneválok volt részük, nem múlnak ki sohasem az ifjú szívekből.

Örökké megmaradnak.

MÁZAI Bányász

Köszöntjük a Máza Bányász-t

Bányaüzemünk munkájához az elmúlt időkben, nem sok segítséget adott az Új Komló. Ritkán foglalkoztunk terveinkkel, eredményeinkkel. Eppen ezért örömmel vesszük a lap Máza Bányász oldal megjelenését, amely községünk életével, bányászaink mindennapos problémáival foglalkozik.

Reméljük, hogy az új oldal még jobb munkára, nagyobb szorgalomra serkenti a bányászokat, s az üzem vezetésének is utat mutat, a hibák megszüntetéséhez. Az Új Komló a Máza Bányász megjelentetésével alkalmat nyújt arra, hogy a dolgozók a sajtón keresztül is elmondhassák véleményüket, észrevételeiket. A lap rendszeres megjelenésével, mi is általában tájékozódni tudunk a többi üzem munkájáról és figyelemmel tudjuk kísérni versenytársaink eredményeit.

Most, amikor a lehetőség megvan arra, hogy a bányászlapon keresztül jobban tudjuk irányítani dolgozóinkat, nekünk is vannak kötelezettségeink. A megalakuló levelező csoportnak olyan anyagokat kell gyűjtenie, amelyek nemcsak az eredmények ismertetésével, hanem a fennálló hiányosságokkal is foglalkoznak. Az építő jellegű bírálatot, minden esetben el kell fogadnunk, mert munkánkat csak így tudjuk eredményessé tenni.

A pártszervezet vezetésének nevében, örömmel üdvözlöm és köszöntöm az Új Komló — most már rendszeressé váló — segítségét. Meg vagyok győződve arról, hogy üzemünk életében, pártpolitikai munkánkban sokat jelent majd a Máza Bányász.

HERGERT ISTVÁN párttitkár

VIRÁGH BÁCSI

Amikor beléptem az ajtón, Virágh bácsi már az asztal mellett ült. Előtte a Szabad Nép, melyet már jóval előbb elolvastam. A hőjelentést azonban megégyeszer figyelmesen átnézte. Aztán feltette szemüvegét, majd újra levette. Nem tudta, mit csináljon. Válogassa-e, az edényben már melléje készített babot, vagy sem. Végül úgy döntött, hogy az még ráér.

Az ablak mellett álltam, egy kedves öreg néni ült. Köszöntött. Ahogy később megtudtam, már 76 éves. Ez azonban nem látszott meg fűrgén mozgójain. Ő a dédnagymama, aki fiának, az 52 éves pirosposztos arcú Virágh bácsinak költötte a kesztyűt. A konyhában két asszony — a gazda felesége, és annak húga — forgolódtak, nagy serényen. Készült az ebéd. A pogácsa hamarosan tepsibe, majd a süttöbe került.

Az asszonyok itt is, — mint mindenütt, — beszédesebbek voltak, mint a férfiak. Miközben tettek-vettek, elmondták, hogy bizony hiába van tél, még sincs megállás egész nap. A házban mindig van munka. A jószág elállítását természetesen Virágh bácsi kötelessége, de a varrás, kötés, fonás, már az asszony dolga. A fonás. Az ágy mellett roka állott, melyen a gyapjúszálak elárulják, hogy nemrég hagyta abba a munkát. Virágh néni húga, a szomorú arcú, de rokonszenves özvegyasszony hamarosan ismét leült, hogy tovább sorolja a szálakat a rövid gyapjúból.

— Este, vacsora után valamelyik férfi olvas, mi pedig dolgozunk, de ez a munka már nem fárasztó — tájékoztatt, s én nem győztem eléggé nézni, mint lesz pillanatok alatt vékony szál, a bolyhos gyapjúból.

A család lassan az ebédhez készülődött. A bab elkérült az asztal mellől — most már csak délután kerül rá a sor. — A poharak vízesen, tisztán csillogtak és a fájós lábú öreg néni is, abbahagyta a kötést.

A délelőtti munka véget ért. Igaz, hogy nem volt együtt a család, mert hiányzott a menyecske, a vő, meg az unoka, de azok vendégségben voltak. Így aztán, ha megfogytakozva, egyszer már elfáradva is, de jókedvűen, békésen ült ebédhez Virágh bácsi családja...

S ahogy nekem még búcsúzáskor elmondták, a délután sem fog semmittevéssel elmúlni.

—Pálkásné—

Mit kap Máza 1956-ban?

A község

— 65 ezer forintos összegben, a második negyedévben sütőkemencét építenek, amely Máza, Izmény és Györe községeit látja el, a szükséges kenyérmennyiséggel.

— Több új családi ház épült, melyek utcáit 60 ezer forint értékben, lebetonozták.

A bányáüzem

A termelés zavartalan biztosítása érdekében 50 darab új csillét helyeznek forgalomba. Üzembehelyezik a szállítóakna, valamint a végnélküli kötélpálya III. szinti jelzőberendezését is.

A szellőztetés megjavítása érdekében, egy új ezerköbméteres ventilátort, a feltárási munka gyorsabbá tétele érdekében pedig újonnan érkezett rakodógépet használnak fel. A külszíni szénosztályozót szállítószalaggal látják el.

Ezenkívül az üzem, a bányához vezető utat, valamint az udvart, mintegy 1800 méteren leköveztetik.

Párthír

A Komló Párt-végrehajtó bizottság, Imrő László elvtárs, a máza pártszervezet SZKP-történet II. évfolyam propagandistáját leváltotta, mert nem készült fel az oktatásokra, nem járt propagandista konferenciára, és a tanfolyam hallgatói részére nem tartotta meg a foglalkozásokat.

MOZI

Május 1. Kultúrház: Március 3-4-én: Tartalék játékos. Szovjet film. 10—11-én: Afrikában történt. Cseh film. 17—18-án: Skander bég. Szovjet-alban film. 24—25-én: Az első szó. Angol film. Március 31-én és április 1-én: Különös ismeretjel. Magyar film.

Az előadások kezdete: szombaton 6 óra, vasárnap délután 2, 5, és este 7 órakor.

tán dolgozó bányászok munkáját? Azt hiszem, az üzem vezetősége azon is tudna segíteni, hogy csilléseinknek ne kelljen egész műszak alatt fél-lábszárig erő vízben járkálni, saját — rossz — gumicsizmában. Mert védőcizmát nem kapunk. A mi véleményünk az: nagyon sok probléma van még a munkahelyeken, melyek hátráltatják a terv teljesítését.

Sipos István (4) csapatvezető.

A kultúrscsoport munkája

Egy hónappal ezelőtt, a bányáüzem DISZ-szervezete teáestet rendezett a fiatalok részére. Az összejövetelnek a szórakozáson kívül, más célja is volt. Ez pedig: a széthullott kultúrscsoport újbóli megalakítása. A megjelent 50 fiú és lány közül, 30-an jelentkeztek kultúrscsoportra. Azóta csak egy hónap telt el, s az eddigi eredmények, próbálkozások azt bizonyítják, hogy még sok tennivaló van, a csoport életében.

Elsősorban, a kultúrnevelési bizottság elnökének, Dózsa Mihálynak kellene más módszert választania. Gyakrabban kérje az üzemi szakszervezet és DISZ-szervezet segítségét, és tartsa kötelességének azt is, hogy beszámoljon az elvégzett munkáról. Dózsa elvtárs, már régóta tanítja, vezeti a község kultúrscsoportját. Sok évi tapasztalatait, bizonyára az újonnan alakult csoport fiatal tagjai, színjátszói között is tudná hasznosítani.

A színjátszók közül többen vannak, akik a 20 éves Kálmán Eta, a 18 éves Pelcz Teréz és a 22 éves Hesz Imre példáját követve, a hetenként háromszor tartott próbákon mindig pontosan megjelennek és azokon figyelmesen tanulják Cserháti: Dankó Pistá-ját.

A színművet április elsején, szavaiat, tánc és ének kíséretében a Május 1 Kultúrthozban mutatják be Máza lakosainak.

Huckert József 20 éve bányász. Magas, sovány, fiatalos képű ember. Amint kiszáll a bányából, a többiekkel együtt, ő is a fürdőbe siet, hogy minél előbb lemossa az egész műszak izzadságát, feketé szénporát. Fürdés közben néhány szót vált társával, aztán „kifürdöve” felfrissülve, hazafelé indul. Több-ször, ha úgy adódik, meglátogatja a párttitkárt és az ü. b.-elnököt, mert hiszen szava van az üzemnél. Szívesen meghallgatják, beszélnek vele, ha a csapat munkájával, problémájával hozakodik elő. De meg is érdemli. Nemcsak régi, hanem jó bányász is.

Amint lefelé halad az üzemi épület lépcsőin, gondolatai már odahaza járnak. Igaz is. Ma ki kell tölteni a tipp-szelvényt, és vajon mire tippeljen? Melyik csapatnak van nagyobb esélye? Hej de jó volna tudni!...

Oththon, felesége és 11 éves kislánya várja. A kislány nincs otthon. Rokonsági látogatáson van. Jólesik a meleg szoba, a kinti csipős levegő után. Az asszony varr, Huckert József pedig, — miután megebédelt — máris az asztalon fekvő kollektív tipp-szelvény után nyúl.

— Nem érkezett meg a Sport-fogadás — szól Huckertné, aki észreveszi, hogy férje valamit keres. Hát persze ez nagy baj. Enélkül nem lehet tippelni. A Sport-fogadás tanácsait, „jóslatait” érdemes megnézni. Na, majd holnap.

Ritkaság az olyan család, ahol mindenben közös véleményen van az asszony a férjével. Legtöbb helyen, az ember egy-két „bogarat” még a legjobb feleség sem tudja elnézni. De nem így

A bányászok üzenete:

Több segítséget kérünk

A tervteljesítés érdekében az én csapatom is — a 155-ös csapat — mindent elkövet. — Mégis, bárhogy dolgozunk, nem tudjuk elérni a megfelelő eredményt. Ez nemcsak a mi hibánk. Januárban például 18-ig, norma nélkül dolgoztunk. Nem tudtuk, mennyi az elő-irányzott tervünk, s így természetesen azt sem tudtuk, hány százalékra teljesítettünk addig. 12-ig sűrített levegőnk sem volt, és a szénét csakány-

nyal jövesztettük. De az üzem, erre az időre is, gépijövésztést számolt el. Munkahelyünk nagyon rossz, sok küzdelmet kell vívniunk a szénért. Eppen ezért, — azt hiszem jogosan kérjük, — hogy a valóságnak megfelelően számfejtsek munkánkat. Ebben a hónapban az elő-irányzott tervet megkaptuk ugyan, de... hogy csapatunk hány százalékra teljesített ezidáig, azt még nem tudjuk. — Miért nem értékelik a Csász-

Elérjük a 100 százalékot

A hó, a rossz időjárás nagyban befolyásolja munkánkat. A 3-as csapat azonban ennek ellenére is, állandóan 100 százalékot felül teljesít.

sít. Az üzem lemaradását a csász-tai körlet okozza, de ahogyan én ismerem bányász-társaimat, tudom, hogy a nehézségeket legyőzve,

együttesen mindent elkövetnek, hogy üzemünk újra 100 százalékot felül teljesítsen. Schnetz Antal vajúr.

Van eredmény is

A minőségi tervet januárban 95,1 százalékra teljesítettük, annak ellenére, hogy a telepek nagyon erősztöttek a meddő-beágyazással. Ezt úgy értük el, hogy a csapatvezetőkkel beszélgettünk és meggyőztük őket arról, hogy a meddőt ki kell válogatni, mert azt úgysem tudjuk értékesíteni. Ebben a hónapban, minőségi tervünket 100 százalékra akarjuk teljesíteni.

Amázai bányáüzem vállalta, hogy az első negyedévben, 660 tonna szénét termel tervén felül. Ezenkívül, a napi terv teljesítése mellett, április 4 tiszteletere 2,8 tonna szénét ad a szocialista ipar fejlesztéséhez. Ennek ellenére, az üzem február 23-ig, csak 96,4 százalékra teljesítette tervét. Hogy vállalásukat valóra váltsák és 100 százalék felett termeljenek, ahhoz szükséges, hogy az üzem vezetősége, a nehezebb munkaviszonyok között dolgozó bányászok részére is, több segítséget adjon.

A biztonságos munka érdekében, hetenként egyszer balcsatolhárítási előadást tartunk, de ezenkívül a munkahelyeken is, állandóan ellenőrizzük a biztonságos munkát. Mindent elkövetünk, hogy a balesetek számát minimumra csökkentjük. Tóth Boldizsár körletvezető.

Küzdelem a hó ellen

A többnapos rossz idő, és makacsul eső hó Máza is éreztette hatását. A falun keresztül vezető kisvasutat, teljesen elcsepett, járhatatlanná tették, a fehéren csillogó hó-pelyhek. A szénrel telt csilléket, a bányáüzem nem tudta elszállítani az állomásig. Megbénult a forgalom.

Február 20-án, Rudolf elvtárs, — az üzem vezetője, — telefonon a tanács segítségét kérte, a hóakadályok elhárításához. Az üzem fizikai és szemlémi munkásai pedig röpgyűlésen értesültek az elvégzendő társadalmi munkáról. Az irodákból és műhelyekből, hamarosan csoportok indultak el, hogy az egy kilométeres útszakaszon húzódo vágányokat megtisztítsák.

Az üzemi dolgozók mellett, a község pedagógusai és dolgozó parasztjai is, — mint például Kálmán Lajos, Fűvesi László, és még sokan mások — résztvettek a társadalmi

munkában. A kamra egyik sarkából előkerültek a lapátok, és tétozás nélkül megindult a munka, dacolva a hideggel, a hóval.

A dícséretet érdemlő, példamutató lakosok, munkások és tisztviselők, néhány óra múlva elérték céljukat. Kicsit elfáradva, kipirulva, de büszkén jelenthették a bányáüzemnek: befejezték a munkát, megkezdődhet a szállítás.

Nem volt könnyebb dolguk a csász-taloknak sem, akik, hogy az akadályokat megszüntessék, már vasárnap délután is dolgoztak. Azok a bányászok, akik reggel szálltak le, dupla műszakot vállaltak. Míg délelőtt a termelésben, délután a hólapátolásban vették ki a részüket. A társadalmi munkának meg is lett az eredménye. Újra zavartalanul gördülhettek a megrakott csillék, hogy továbbítsák sokszáz bányász hősies munkájának gyümölcsét: a szénét.

A sportolók tervei

Máza kulturális életéhez, fejlődéséhez, a sport éppúgy hozzá-tartozik, mint a film, a különböző előadások, értékes, tanulságos rendezvények. Eppen ezért mi, fiatal sportolók mindent elkövetünk, hogy a dolgozók ne csak szórakozzanak, hanem tanuljanak is sportágainkon belül.

A bányáüzem területén a labdarúgócsapat tagjaiból, sportbrigádot alakítottunk, mely 18 fiatalból áll. Elhatároztuk, hogy a sportolók mellett a termelésben is élénk-járók leszünk. Teljesítményünket olyan arányban növeljük, hogy a sztahanovista szintet megüdjük tartani.

Február 23-án a sportolók és a baráti kör tagjainak, labdarúgó szabálymagyarázó estét rendeztünk filmvetítéssel színesítve, melyen Pogány elvtárs, bonyhádi játékvezető tartotta meg az előadást. A labdarúgók vállalták, hogy a helyes bajnokságon a tavalyi 8. helyezés helyett az idén, a 6. helyezésre érjenek el. Ehhez azonban a játékosok igyekező munkáján kívül, a városi választmány anyagi és erkölcsi segítségére is szükségünk van.

Takács László sportköri elnökhelyettes.

BÁNYÁSZ CSALÁD

van Huckertéknál. A 42 éves bányász legkedvesebb időtöltése a sport. Valamikor ő is labdarúgó volt, de mostmár „kiöregedett”. Nem múlik el azonban olyan mérközés, amelyet — ha a környéken játszanak — ő meg ne nézne. És felesége, mindenkor vele tart. Talán még nagyobb drukker, mint férje. Egyszer Bonyhádon, majdnem hajbakapott egy asszonnyal, mert az nem az ő csapatának drukkoit.

Érdekes esemény történik a községben, minden május elsején. A sportpályán ilyenkor a köverek mérkőznek a soványakkal. Ezen a mérkőzésen, persze az idősebb játékosok vesznek részt azokkal együtt, akiknek talán még sohasem volt labda a kezükben.

Huckert József nem maradhat el a többiőtől. Ő a soványak csoportjába tartozik, s felesége természetesen ilyenkor nekik drukkol. Ha jó idő lesz áprilisban, mindketten felülnek a tavalyi vásárolt motorkerékpárra, és elrobognak Budapestre, hogy megnézzék a jugoszláv és magyar csapat mérkőzését. Az lesz csak élmény. A házaspár — ha erről beszél — szinte éri előre az izgalom látát. De egyelőre ez még odébb van. Addig még elmúlik néhány hét, néhány nap, s addig Huckert József még sok szénnel telt csillét küld a napszintre.

A rádióban egy öblös férfihang, a János-vitézből énekel részleteket s az utcán már régóta éneke a villanyok. Az útra rájagyott a hó, és a síkos járdán lassan, óvatosan közeledik az első szom-

szó. Vigyázva lépeget, a barátságos arcú, kövér természetű néni, aki a házi-asszonyhoz jön beszélgetni. Jól esik, a hosszú téli estétet kellemes vidám környezetben eltölteni...

Aztán megérkeznek a férfiak. Egy... kettő... három... négy. Bányászok valamennyien, akik a munka után pihenni, szórakozni is közösen akarnak. A fiókból előkerül a rózsaszínű, vasalt kötény, s Huckertné máris mosolyogva, barátságosan — másik kötényben — az asztal mellé tessékeli szomszédjait.

— Mára csak 9-ig maradunk — szólal meg az egyik bányász, aki bizonyára megígerte asszonyának, hogy korábban hazamegy.

A gyerekek a tűzhely mellé húzódnak és onnan figyelik a felnőtteket. A két asszony pedig közelebb ül az asztalhoz és néha egy-egy megjegyzést tesznek. Az emberek kártáznak. Az idő gyorsan múlik. A faltóra már a kilences felé tart. A szomszédok mind gyakrabban ásitognak. Itt az idő a lefekvéshez. A háziasszony még tartóztatná vendégeit, de nem lehet. Reggel korán kell műszakra menni. Valamennyien délelőttől.

A konyhában kialszik a villanyfény, s Huckert Józsefnek utójára még eszébe jut, hogy nem olvasta el a Béké és Szabadságot. Pedig, mindig elolvassa. Legtöbbször feleségével közösen tanulmányozza át az oldalakat. Mindketten szeretik e a lapot, mert hiszen ez is a békével, a sporttal és a nép jobb-lével foglalkozik...

Teljesítsük mindennap a tervet!

Február 24-ig, péntekig még arról beszélhetünk, hogy több mint 3000 tonna szénrel vagyunk adósok. Aknáink közül is csak három teljesítette esedékes havi tervét.

százalékot. E termelési napnak a titka; a szervezethez, a kommunista munka! Miért nem lehet és miért nem akarják aknáink vezetni, pártszervezetei, úgy megszervezni mindennap a munkát, mint például február 25-én?

rátsági Hónap kezdetétől, és egy hónap felszabadulásunk 11. évfordulójától. Mi 4000 tonna szénen ígértünk terven felülről április 4-re!

A szerkesztőség postájából:

Ötven év után

A felszabadulás előtt 40 évig dolgoztam a komlói bányában, de ez idő alatt egyszer sem volt alkalmam, a nehéz testi munka fáradságait üdülőben kipihenni.

szolgálati évetem, pénzjutalmat kaptam s ü. b. elnökünk, Szabó elvtárs is eljött hozzám: — „Imre bácsi, magát elküldjük üdülőre. A költségeket a szakszervezet fizeti!”

A „kenyérevők” figyelmébe

A városi kádfürdővel kapcsolatos problémákkal forduljanak a tanács városgazdálkodási osztályához — Vass elvtársához — ahol a szükséges felvilágosítást megkapják. Még csak annyit: panaszait legközelebb, olvasható, rendez aláírással lássák el, mert csak abban az esetben tudunk azzal érdemben foglalkozni. (szerk.)

Fütsünk „palával”

A kenderföldi Ságvári Endre utcai legényszálló, szállásbizottsága írja: A szállás termeit és lakoszobáit sajnos csak „minőségi palával” fűthetjük. A pala között csak nagy ritkán találunk egy-egy darab szenet...

Alakítsák meg a komlói írók és művészek csoportját

javasolja Farkas Antal. — „Olvasom már az Új Komló-ban Zabányi, Szabóti verset, s tudom, hogy sokan örömmel fogadják és lenénekelnek tagjai az új művészi csoportnak — írja többek között Farkas Antal.

lalkozunk vele. — Azonban kérjük Farkas elvtársat, hogy keresse fel szerkesztőségünket — ahol részletesen megbeszéljük elgondolását. (szerk.)

Nem melegít...

A Sport-étterem hatalmas helyiségében nemcsak a vendégek, hanem az alkalmazottak is, dideregő arccal jarkálnak. Ebédelés idején, amikor a forró levek helyett hideg, — legjobban esetleg langyos — levest helyeznek az asztalra, más is történik. A terem egyetlen kályháját, két-három fehérgöngyöses elvtárs és elvtársnő körülállja, de nem tudni: mi célból? A „tűz” ugyanis nem melegíti... A kályha még 1 méteres körzetben sem képes a levegőt felmelegíteni. Ez persze nemcsak az alkalmazottaknak kellemetlen, hanem az étkezőknek is, akik szeretnének barátságos, meleg helyiségben, meleg ebédet enni. Vajon, hogyan lehetne változtatni a Sport-étterem „hidegségén”? P. K.-né.

Komlói Bányász—Bp. Szikra 1:1 (1:0)

Komló, 1.200 néző. Vezette: Fodor. Góllövők: Aranyosi a 17. percben, illetve Kanizsai (11-esből) a 85. percben. Bp. Szikra: P. Szabó — Oroszi II., Kósa, Hruza — Pappgyera, Fizi — Bene, Hüber, Aranyosi, Solti, Oláh.

lői kapu fölé P. Szabó, majd hamarosan Bene éles, lapos lövést védél Magyar. A hazai csapat túlságosan a baloldalon erőlteti a játékokat. Kevés labdát kap Grozdics. Magas labdákkal játszanak, melyet a Szikra védelme könnyedén ver vissza. Gyors ellentámadás révén Bene elfut a jobbszélen, de lapos beadását Solti egy kis késcsel elvét. A 30. percben Pólinger szabadrúgását fejeli ki, Gelencsér elé kerül a labda, de jól irányított lövése emberbe akad. Majd újból szép Polgár—Grozdics—Pólinger támadás fut végig a pályán. Pólinger, Gelencsér szökött ki és az utóbbi éles lövést bravúrosan védi P. Szabó. Majd Grozdics tiszta helyzetben a kapuba löv. Kezéssel utána Kohlmann bombája suhan el a kapu mellett. Bár az első félidő komlói támadásokkal érte véget, az egyenlítő gól nem születik meg.

patnak jól megy a játék, azután már néma marad a pézseter. Negyedórás komlói rohamok után felszabadult a Szikra kapuja, s máris gyors ellentámadásba lendülnek, de ezeket védőink visszaverik. Hullámváza válik a játék. Kohlmann lövése mellé száll. A 23. percben Korom szép labdával ugratja ki Grozdicsot, de a lövés pillanatában a 11-es ponton elnyomják. A bíró sípjá néma maradt. A 32. perc után valószínűleg tizjatek kezdődik a Szikra kapuja előtt, de csak eredménytelen szökevényeket tudtak kiharcolni csatáink. A 40. percben végre megszületik a kiegyenlítő gól! Kohlmann 20 méteres bal sarokba tartó lövésével kézzel üti le egy Szikra védőt. Tizenegyes. Kanizsai fut neki, s a jobbra mozduló kapu mellett a balsarokba helyezi a labdát. 1:1. Továbbra is a hazaiak vannak fölényben, de az eredmény már nem változik. Bíralt: Csapatunk játéka nem volt egységes, zsetes volt. Csak időnként láthatunk gyors és kevés húzásból álló támadást. Ezt nagymértékben a csúszós, fagyos pályája talaja is akadályozta. Jók: P. Szabó, Kósa, Hruza, Bene, Aranyosi, illetve: Kanizsai, Csárdás, Kohlmann, Pólinger és Korom,

Pályázati felhívás

A Könyvüipari Minisztérium MEH Irodája pályázatot hirdet a Magyar Újságírók Országos Szövetségén keresztül olyan cikkeket, riportokat és tárcák írására, amelyek — különös tekintettel a falusi ifjúságra: DISZ-szervezetre, úttörők, géppallosok fiataljainak közreműködésével a hulladékgyűjtéssel foglalkozó, főként a falusi gyűjtőhálózat kialakításával.

Pályázati csak nyilvánosan megjelent, vagy rádióban elhangzott írással lehet. E feltételeknek megfelelően hírekkel, tudósításokkal és egyéb írással pályázhatnak a Magyar Távirati Iroda vidéki munkatársai is. A beküldött műveket a Könyvüipari Minisztérium és a Magyar Újságírók Országos Szövetsége képviselőiből alakult bizottság bírálja el, a pályaművek számszámát, terjedelmét és színvonalát figyelembevéve.

A pályázatokat között formában 1956. április 10-ig „Pályázat” megjelöléssel a Könyvüipari Minisztérium MEH Irodájának, Budapest, Alpari Gyula utca 22. szám alá kell küldeni.

(Kérjük tudósítóinkat és levelezőinket, hogy ilyen irányú írásait küldjék be teközlés végett szerkesztőségünkbe, hogy utána felterjeszthessük pályázatukra. szerk.)

MIKRÓBARÁZDÁS LEMEZEST

Március elsején, csütörtökön este 6 órai kezdettel, a Komlói Újságírók és Levelezők Klubjában, mikrobarázds lémezest, bemutásra kerül, a Római Operaház előadásában: Verdi: Aida című operája. Vezényel Tullio Serafin. A főszerepek: Gigli, Caniglia, Stignani, Becchi, Tajó, Pasero, Huder és a Római Operaház tagjai énekelik.

Sporthírek OKOLVIVAS

Kaposvári Dózsa—Komlói Bányász 11:9. Az Országos Bajnokság I. osztályában szereplő Kaposvári Dózsa öklözői ellen rajtoltak öklözőink február 26-án, vasárnap. A mérkőzés vereséggel végződött. Ennek ellenére meg kell mondjuk, hogy öklözői gardánk jól állt meg helyét, és a látottak alapján, a döntetlen inkább megfelel volna a végeredménynek. Az eredmények az alábbiak: Kele (KBSK) ellen Nyári (K. D.) feladta. Dancsev pontozással veszt, Primmel ellen. Tóth Jenő pontozással győz, Gárdos ellen. Beke pontozással veszt. Dórá II. ellen. Nagy Miklós pontozással veszt Hergert ellen. Balogh ellen Dóri nem állt ki. Hodászi pontozással veszt Gerber ellen. Símek pontozással veszt Páder ellen. Czaja pontozással győz. Komancz ellen. A találkozó legszemb mérkőzését Nagy Miklós és Hergert vívta. Versenyen kívüli indultak: Randvánszki, pontozással veszt Nakkader ellen. Mondák, pontozással veszt Horváth ellen. Hegedűs, kiütéssel győz Süle ellen.

BARÁTSÁGOS LABDARUGÓ MÉRKÖZÉS

Ertesítjük a város sportkedvelő közönségét, (a labdarugó sport szurkolóit): március 1-én, csütörtökön délután 3 órai kezdettel NB II-es labdarugó csapatunk barátságos mérkőzést játszik, a Dombóvári Honvéd labdarugó csapata ellen.

BIRKÓZÁS

Február 26-án, vasárnap birkóznak Pécsen mérkőztek a megyei szabadtógás egyéni bajnokságon. Itt a penhelysúlyban, Wolff III., a középsúlyban Csóti II. helyen végzett.

BARÁTI-KÖR TALÁLKOZÓJA

Március 4-én, vasárnap délelőtt 10 órakor, a Komlói Bányász Választmány Baráti-köre megbeszélést tart a közönségi Sport Klub-ban. Kérjük a kör tagjait, hogy valamennyien jelenjenek meg.

Apróhirdetés

MINDENFAJTA kárlopis büntört készíték. Elsősorú kisipari munkák végezték. Reklamét, totelt, seklont, asztalt és kárlopított szeket, fizetési kedvezménytel szállított. Kérésre árajánlatot küldök. Nagy Alajos kárlopismester, Budapest, VII., Lenin körút 20.

AGYFOLL és párna — dunyha beszerezhető, Pécs, Nagy Flórián utca 16.

MOTOROSKESZTYÜK és sapkák vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai Sport- és Játékboltban.

Rádió- és televíziós kiállítás

A kiállításban bemutatásra kerülnek az 1956-os típusú legmodernebb rádiók, és a gyártás alatt lévő televíziós készülék. A kiállításban bemutatott és forgalomban lévő rádiók a helyszínen megvásárolhatók. LEMEZZÁTSZÓ- ÉS HANGLEMEZ-VÁSÁR. A 20 ezredik látogató egy rádiókészüléket kap ajándékba! Pécsi Állami Áruház

H I R E K

Levél az erömu dolgozóinak

Kedves Elvtársak! A baranyaszentgyörgyi állami általános iskola nevelői, szülői munkaközössége és közösgünk minden dolgozója nevében mondunk köszönetet azért az áldozatkész munkáért, melyet iskolánk faházának készítésével végeztek. Nagyon köszönjük azt, hogy megépítették iskolánk faházát és így a mostoha időjárás viszontagságai között is biztosítani tudtuk, a zord téli időjárásban is, a meleg tantermet. Ha az erömu dolgozói, párt- és szakszervezete, valamint vezetősége nem segített volna bennünket, nem tudtuk volna tető alá rakni az iskola téli tüzelőjét és vizes fájval lehetetlen lett volna a tantermek fűtése. Ezzel a tettükkel lehetővé tették azt, hogy a tanítás zavartalanul folyhatott, s így gyermekeink a meleg tanteremben zavartalanul végezheték munkájukat. Az erömu vezetősége és dolgozói segítségével megnyilvánult az az elvtársi szolidaritás, melyet ipari munkásságunk vállalt a dolgozó parasztság felemelkedése érdekében, hisz dolgozó parasztok gyermekeinek biztosított meleg tantermet, ahol a jövő építői sajátítják el a tudás gyümölcsét.

Baranyaszentgyörgy, 1956. február 20. RAJNAI ÁDÁM SZ. M. elnöke ACS JÓZSEF TIBOR igazgató-tanító

A földrengés sújtotta dunaparti községek lakóinak megsegítésére a városi tanács kollektívájá eddig 4.793 forintot gyűjtött. Heinrich Heine halálának századik évfordulójára a Békébizottságok Kiskönyvtára sorozatban megjelent a költő: Németország — Téli regge című műve. A költeményt Rónai Mihály András fordította. Traven: A halálhajó című világhírű regénye után az Erdemes Könyvek sorozatában két kötetben megjelent I. Kaszmov—G. Szeidebjei: A titokzatos Mihályó című regénye, amely a Trieszt környéki partizánok izgalmas harcait, a partizánok életét mutatja be. A Szikra kiadásában megjelent Dobozó Imre: Este az alvégen című érdekes, falusi tárgyú regénye. Műszaki Könyvkiállítást rendez, a Komlói Központi Könyvtár, a Május 1. Kulturálthon biliárd-teremben. A kiállítás foglalkozik többek között a modern természetudomány, a bányaművelés, feldarás, bányagépesítés és az építőipar problémáival. A kiállított könyvek megvásárolhatók vagy kölcsön vehetők, a Központi Könyvtártól. A kiállítás és könyvvásár március 2-től március 6-ig délután 3 és 8 óra között tart nyitva. Tura és Hafferli sportcipő vásárolható tavaszra, a Kossuth Lajos utcai Sport- és Játékboltban. A Béke Szálló éttermében március 1-től új műsort hallgathatnak a vendégek. Ajándék fényképalbumok és emlékkönyvek nagy választékban kaphatók a Kossuth Lajos utcai, és a kökönyösi papírboltokban. A társadalmi tulajdon fokozott védelme érdekében a Vendéglátóipari Vállalat üzemegeit védőberendezésekkel, illetve vasrácsokkal látja el. Cseh és német hálószoza bútorok vásárolhatók, a Kiskekedelmi Vállalat bútorüzletében 7.300, 8.100 és 12.000 forintos áron. A Vendéglátó Vállalat zenészi márciusban zenés farsangi műsort adnak a Keringő-étteremben. Alumínium, zománc és horganyzott edények vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai Vas- és Műszaki boltban. Textil- és konfekció tavaszi újdonságok érkeztek a Kiskereskedelmi Vállalat Méteráru- és Ruházati boltjaiba.

Február 29-től, szerdától a BÉKE-SZÁLLÓ ÉTTERMÉBEN minden este Lázár—Ajtai duó Kutasi Gabi énekel MŰSOR! TÁNC!

NAPTAR

1956. február 23., kedd. Elemer napja. A Nap két 6.28 órakor. — Nyugszik 17.26 órakor. A Hold két 20.48 órakor. — Nyugszik 7. 04 órakor. Ötven éve, 1906. március 1-én halt meg Zichy Mihály festőművész. 1846 március 1-én született, Vaszilij Vasziljevics Dokucsájev, a talajtan nagy orosz tudósa. Hat éve alakult meg (1951. március 3-án a Vietnami Munkapárt. 1756. március 4-én (200 éve) született Henry Raeburn angol festőművész. Harminc éve, 1926. március 4-én volt Budapestben a Népjóléti Minisztérium előtt, a nagy munkanélküli tüntetés. 1953. március 5-én (három éve) meghalt Jozsif Visszarionovics Sztálin.

MOZI

Május 1: február 28—29: Körhinta. Új magyar film. Március 1-től 7-ig: Zsongó melódiák, osztrák film, Külön műsorban 3-án, szombaton: VIHAR ITALIA FELETT, szovjet film. Matiné: március 4-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Budapesti tavasz, magyar film. Kökönyösi Szabadság: február 28—29: Ed martin, a pincérfiú. Nyugatnémet film. Március 2-től 4-ig: Sziicilii vérbosszu, olasz film. Csak 16 éven felülieknek. Március 5-től 7-ig: Köznap komédia, angol film. Matiné: március 4-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Kémekek a vonaton, német film. Zrinyi Iona: március 1-én: Még nem volt esküvő. Kísérő műsor: Kalandos vakáció Március 5-től 8-ig: Elvesztett melódiák, szines osztrák film. A Zrinyi Iona filmszínház előadásait naponta 5 és 7 órától tartja. Minden pénteken szünnap van.